

சபை வேளியீடு—1

ஸ்ரீ நகர விமர்சம்

தூர்வாஸ மஹரிஷிகள் அருளிச்செய்த
(ஆர்யா த்விசதி யென்னும்)

ஸ்ரீ லலிதா ஸ்தவ ரத்தினம்
மூலமும்

ஸ்ரீ பிரஹ்ம வித்யா விமர்சினி சபையின்
அக்கிராசனரும், ஸ்தாபகருமான

பிரஹ்மஸ்ரீ அருட்கவி, ந. சுப்ரமணிய அய்யர்
அவர்களால்

இயற்றப்பட்ட உரையும்

வான் பஹதூர் பிரஹ்மஸ்ரீ K. S. இராமஸ்வாமி அஸ்திகிரி B.A., B.L.
ரிடையர்ட் டிஸ்ட்ரிக்டு ஜட்ஜ் அவர்களுடைய
ஆங்கில முன்னுரையுடன்

ஸ்ரீ பிரஹ்ம வித்யா விமர்சினி சபையாரால்
வெளியிடப்பட்டது.

[மையுள்ளது]

1937

[விலை ரூ 1.

1937

1-00

KABEER PRINTING WORKS
TRIPPLICANE MADRAS

श्री
ललिता महात्रिपुरसुन्दर्यै नमः

॥ ब्रह्म विदामोति परम् ॥

चतुर्भुजे चन्द्रकलावतंसैकुचोन्नते कुङ्कुमरागशोणे ।
पुण्ड्रेक्षु पाशाङ्कुशपुष्पबाणहस्ते नमस्ते जगदेकमातः ॥

வீஷய ஸஞ்சிகை

பக்கம்.

1. Foreword	...	i
2. உபோத்காதம்	...	1
3. ஸ்ரீநகர விளக்கச் சுருக்கம்	...	5
4. பண்டாசுர சரித்திரச் சுருக்கம்	...	6
5. ஸ்ரீநகரத்தின் கோட்டைகள்	...	7
6. ஸ்ரீநகரத்தின் ஒவ்வொரு கோட்டையின் சுருக்கம்		
1. உலோஹக் கோட்டைகள்	...	9
2. இரத்தினப் பிராகாரங்கள்	...	13
3. மஹா பத்மாடவீ பிராகாரங்கள்— சிந்தாமணி க்ருஹம்	...	13
7. ஸ்ரீ சக்ர ஆவரண தேவதைகளின் விளக்கச் சுருக்கம்	...	24
குருமண்டலம்	...	30
நித்யா தேவதைகள்	...	31
8. ஸ்ரீ சக்ரத்தின் அத்யாத்ம பாவனை	...	32
9. பாவநோபநிஷத்தின் சுருக்கம்	...	33
10. சாக்தாத்வைதச் சுருக்கம்	...	39
11. ஸ்ரீ லலிதா ஸ்தவ ரத்தினம்	...	46
12. பிழை-திருத்தம்	...	122

FOREWORD

I feel it to be a rare privilege to write this foreword, though at the same time I feel my unworthiness quite as keenly. Any words of adoration of Devi even by the best of men are but a gracious gift by Her to him and he but offers Her the best thing that he has—the magic of speech—to the giver of that magical power. Who among us was the best of men in historic times? Sri Sankaracharya. He says in that supremely beautiful and beautifully supreme devotional poem—one half of which is said to have come trailing clouds of glory from its Kailasa home—“that he offered to Her as a devotional offering the matchless magic and melody of that poem which was but Her gift, just as we wave before the sun a lamp enkindled by a ray from him or offer a handful of sea-water in worship of the sea or a handful of the cool liquid trickling from the moonstone in worship of the moon.” I write this foreword only in that mood.

Among the supreme poems of devotion to Devi is the poem *Āryā Dvīpāthi* or *Sri Lalita Stava Ratnam* by the Sage Durvasas. We generally associate his name with a choleric temper and recollect how he cursed Sakuntala and fell foul of Ambarisha. In fact he is called Krodha Bhattāraka (The Wrathful Sire). But he is no more wrathful than Narada is an inciter of quarrels. His anger, like Narada's incitement, is but to purify the soul and bring it into the presence of God. In the *Srimad Bhāgawata* there is a beautiful story that the sage Atri prayed to the source of the universal life to reveal Himself to him and that the Trimurthis appeared before him and that they (Brahma and Vishnu and Siva) blessed him with

three sons viz., the Moon God and Dattatreya and Durvasa. It is thus appropriate that the sage should compose a poem in praise of Devi.

'The Lalita Sahasranama has made us familiar with a description of the Supreme trans-cosmic splendour of the abode and the throne of the goddess Lalita Devi or Tripura Sundri. The abode is called Sri Nagara and it is surrounded by twenty-five ramparts. In its middle there shines the Chintamani palace. The Devi sits in the Bindu Peeta in the Sri Chakra in that palace. There is in the microcosm of the human body a parallel abode of Devi with indential glory and with Her identical divine presence. The most simple and sweet yet splendid and sublime descriptions of the glory of the Devi are in the Syâmalâ Dandaka of Kalidasa and Mooka Panchasathi of Mooka Kavi. I may refer also to Sri Gaudapada's Subhagodaya Sthuthi, Kalidasa's Devi Panchastavi, and the poems collected under the name of *Lalita Stava nava mani mala*, among other beautiful poems relating to the worship of Devi.

I feel strongly and wish to declare unhesitatingly that in the purest and highest form of the Sakthi philosophy we have the confluence and reconciliation of all the streams of the Hindu thought and that it is fitted and destined to give us crescent power and a sense of realism in life without losing our hold on the divine. Of late Hinduism has been a chaotic mobocracy of all sorts of cults in a state of mutual antagonism and perpetual war. No Hindu seems to be able to stand up and state what the fundamentals of his faith, are, leaving room, of course, for divergent lines of thought and action starting from that great watershed of common beliefs and standards and practices. I think that the study and

practice of the highest aspects of Shaktism will give him that courage and confidence and comprehensiveness.

The great interest now felt in the Shakti doctrine is largely due to the publication of the Tantra Sâstras by Arthur Avalon (Sir John Woodroffe). God Siva says in the Mahâ Nirvâna Tantra that the Sakti cult was specially revealed for the Kaliyuga. This declaration is perfectly justified by the synthetic and unifying character of Shaktism and its power of touching with equal effect body and soul Here and Beyond this world and the next.

I referred above to the inclusiveness, catholicity, comprehensiveness and synthetic greatness of Shaktism. In the Sri Chakra worship the entire pantheon is found. The Shâkta philosophy has room in it for the Personal and the Impersonal Aspects of Godhead. It effects a reconciliation of the four Sadhanas which are supposed to be diverse and even mutually exclusive viz. Karma Yoga, Râja Yoga (Viz. Dhyâna Yoga) Bhakti Yoga and Jnana Yoga. Nay, it alone has given an honoured and effective place to that most unique and remarkable development of Hinduism viz., Râja Yoga or Dhyâna Yoga which other systems either ignore or jettison or damn with faint praise or with excessive praise followed by the announcement that it is out of use in the Kali age! Let me take as a further illustration the great battle between the Arambha Vâda and the Parinâma Vâda and the Vivarta Vâda—the battle which deafens our ears and fills us with an unnameable dread again and again. Man is bound to look at the world with the concepts of beginning and growth and end because such is the stuff of his own life and of the life around him. There is no good in abusing or ignoring the texture of the mind. You

can, however, tell him that the rhythm of life includes an infinite series of such ups and downs. There the Ârambha Vâda has its due place. Then he can rise to the Parináma Vâda which makes him realise that the entire series is but the endless change of Jadasakti or Mâya vitalised by Brahman. The Shaktha philosophy not only lays down the above truths but takes us to the Chit Sakti stage such Chit Sakti being one with Brahman. When that realisation comes, the soul will realise that what seemed before an endless series of evolutionery changes was but an appearance in the infinite Sacchidananda, just as the icecap of Kailasa is one with the rush and roar of the multitudinous waters of the Ganges.

The basis of Saktism is the Veda. The Devi Sookta in the Rig Veda coupled with Sri Sookta and Bhoo Sookta and Neelâ Sooktâ and Durga Sookta as well as the Kena Upanishad which refers to Uma Haimavathi Bahusobhamana and the specific Shâkta Upanishads show the Vedic declarations about the Mother-Aspects of God. Devi is Jada Shakti and Chit Shakti; She is Iccha Sakti and Jnana Shakti and Kriya Shakti; She is Mâya Shakti and Moksha Lakshmi.

The Devi worship which is thus indicated and affirmed in the Vedas is amplified in the Ithihasas (Ramayana and Mahabharata) and in the Puranas (particularly in the Devi Bhagavata) and especially in the Âgamas and Tantras and Yamalas.

I have already referred to the great Shâkta hymns and poems. Bhaskararaya's works and especially his commentary on the Lalita Sahasranâma is an endless mine of the truths of Shakta philosophy.

I shall string into a garland some of the most beautiful and fragrant flowers of Shaktism.

ओं तत्स वितुर्वरेण्यं । भर्गो देवस्य धीमहि ।
धियो योनः प्रचोदयात् । परोरजसे सावदों ॥

(Tripuratapini Upanishad)

सर्वेवै देवा देवीमुपतस्थुः । कासि त्वं महादेवि ।
साव्रवीदहं ब्रह्मस्वरूपिणी ॥
दुर्गात्संत्रायतेयस्मा देवी दुर्गेतिकथ्यते ॥
तां दुर्गां दुर्गमां देवीं दुराचार विघातिनीं ।
नमामि भवभीतोऽहं संसारार्णव तारिणीं ॥

(Devi Upanishad)

निष्कामानामेव श्रीविद्यासिद्धिः ।
न कदापि सकामानामिति ॥

(Sowbhagya Lakshmi Upanishad)

या सांगोपांगवेदेषु चतुर्वैकैव गीयते ।
अद्वैता ब्रह्मणः शक्तिः सा मां पातु सरस्वती ॥

(Saraswathy Rahasya Upanishad)

देवी ह्येकाग्र आसीत् । सैव जगदण्डमसृजत ।
काम कलेति विज्ञायते । शृंगारकलेति विज्ञायते ॥

(Bahvrnichopanishad)

ज्ञातृ ज्ञेय ज्ञानानां अभेद भावनं श्रीचक्र पूजनं ॥
शब्दस्पर्श रूपरस गन्धाः पञ्चतन्मात्राः पञ्चपुष्पबाणाः ।
मन इक्षु धनुः (वश्यो बाणो)
रागः पाशः । द्वेषोऽङ्कुशः ॥

(Bhavanopanishad)

श्रीराम सान्निध्यवशा जगदानन्दकारिणी ॥

(Sita Upanishad)

हिरण्य वर्णा हरिणीं सुवर्णरजतस्रजां ।

चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवह ॥

(Sri Suktham)

तामश्रिवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टां ।

दुर्गां देवीं शरणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः ॥

(Durga Suktham)

अर्चिष्यन्ति मनुष्यास्त्वां सर्व कामवरेश्वरीं ।

धूपोपहार बलिभिः सर्वकाम वरप्रदां ॥

नामधेयानि कुर्वन्ति स्थानानि च नरा भुवि ।

दुर्गेति भद्रकालीति विजया वैष्णवीति च ॥

कुमुदा चण्डिका कृष्णा माधवी कन्यकेति च ।

माया नारायणीशानि शारदेत्यम्बिकेति च ॥

(Srimad Bagavatham)

This is not the proper place or occasion to enter into a description and discussion of the truths of Shaktism. Its annunciation of thirty six tattwas as the ultimate constituents of the universe in a descending or ascending order (according as we proceed in our analysis and synthesis) shows how it includes and transcends the Sāmkhya system. The Sāmkhya system is one of the greatest philosophic constructions of the world. But it left a huge gap between Prakriti and Purusha; it did not synthesise the Purusha concept; and it did not rise to the highest concept which could synthesise both the Prakriti and Purusha concepts.

According to the Shakti philosophy, the course of manifestation is Siva, Shakti, Nāda, Bindu, Shudda-māya or chit Shakti, and Prakriti or Jada Shakti and its evolutes. The universe is a manifestation of Shakti. It is she that must give us the knowledge of Siva (शिवज्ञानप्रदायिनी). Nay, the highest knowledge that she bestows is the knowledge of the identity of the soul and the oversoul. She gives that realisation—nay, Her nature itself is that realisation.

(ब्रह्मात्मैक्यस्वरूपिणी) ।

According to Shaktism, Brahman is Nishkala (निष्कल) as well as Sakala (सकल) i.e., without Prakriti and with Prakriti. As Prakriti means the Gunas, Brahman without Prakriti is Nirguna while Brahman with Prakriti is Saguna. When Shakti is *potential* in Brahman we call it Nirguna. When Shakti is *kinetic* in Brahman we call it Saguna. Its becoming kinetic is due to Ikshana or Sankalpa of Brahman. From the point of view of purpose we say that creation is due to Leela (pure sport). From the point of view of the evolving souls we say that it is due to their *Karma* and God's *Daya* or *Kripa* (grace). From the point of view of the orderliness of creation we call it *Niyati* or *Swabhāva* or *Kāla*. From the point of view of Eternity we call it *Māya*. To reconcile and unify all these angles of vision which gives us prismatic and complementary tints—the Sārādāthilaka says :—

सच्चिदानन्दविभवात् सकलात् परमेश्वरात् ।

आसीच्छक्तिः ततो नादो नादात् बिन्दुसमुद्भवः ॥

Kāma Kala is said to be the Kārana sarira of Devi. About Maya, the Devi Purana says in Chapter XV,

विचित्र कार्यकरणा अचिन्तितफलप्रदा ।

स्वप्नेन्द्रजालवल्लोके माया तेन प्रकीर्तिता ॥

The inclusive and comprehensive nature of Shāktism is thus vividly clear. It etherealises the Sāṅkhya concept of Prakriti; it materialises the Advaita Vedānta concept of Brahman; it kinetises the Vishistadvaita Vedānta concept of Brahman; and it synthesises the Dvaita Vedānta concept of the Universe. Nay, by its Sādhana of Yoga rousing the Kundalini Shakti in the microcosm till she leads the soul into union with God in the Sahasrārā after a triumphal march from plane to plane, it makes religion a practical discipline instead of being a creed or mere logic-chopping. Nay, we are told that when we do not hear the hissing of the Serpent power (Kundalini Shakti) when we close our ears, we are candidates for death and the supreme purpose of our life has failed by neglect and inertia.

Thus Shakti is Prakriti, Māya, Mahāmaya, Māyātheetha, Chitshakti, Sri Vidya, nay, Brahman itself. In the Yogini Tantra, Kālī Devi says: सच्चिदानन्दरूपाहं ब्रह्मैवाहं स्फुरत्प्रभं ॥ She has sprung from the Chid-agni. She is Lalitha—the sportive one—whose play is the world play. She is Meenakshi, Kamakshi, and Visalakshi. When she was Sati prior to the Daksha Yaga She manifested Herself to Siva in the ten forms known as the Dasamahāvidya, viz, Kālī, Bagalāmukhi, Chin-namasta, Bhuvaneswari, Mātangi, Shodashi, Dhoomayati, Tirupurasundari, Tārā and Bhairavi. After Sati gave up her life in the fire of Yaga, the Lord was distraught with grief and bore her corpse till Vishnu cut the corpse into pieces and these fell in fifty one places which are called the fifty one Shakthi Peetas,

The Shakti Sādāna is open to all. सर्ववर्णाधिकारश्च नारीणां
योग्य एव च ।

(Goutamīya Tantra)

The Tantras speak of three dispositions (bhāva), viz. Pasubhāva, Virabhāva and Divyabhāva. We must rise from Pasubhāva to Virabhāva, and from Virabhāva to Divyabhāva.

In the Shakti Sādhana the Guru is all important. It is said that the Guru is the root (मूल) of Diksha (initiation), and that Diksha is the root of Mantra, and that Mantra is the root of Devata, and that Devata is the root of Siddhi. It is said that as one lamp is lit at the flame of another, so the divine *Shakti* is communicated from the Guru to the Shishya.

I must now bring this foreword to a close lest it should overstep its legitimate limits and becomes a book. I wish only to plead as strongly as I can that the world must shed its prejudices when it takes up Shāktism for study. It must realise that Science and Shākta Vedānta are in vital and essential agreement.

Sir John Woodroffe says in his *Maha Māya*:—"The modern dynamic view of the constitution of matter—a view that has tended to dematerialise matter; a view that sees in the atoms of matter a vast magazine of Power; a view that is faced with a residual element of the inexplicable in all its mechanistic explorations; a view that sees in radio-activity the drafting of a new and practically inexhaustible energy into the hitherto-supposed closed and constant realm of physical energies:—already shows that Physical Science has taken vast strides towards the Shākta position which (a) makes Power to be the essence of everything (b) makes power in reality im-

measurable in everything and in the universe for the matter of that; and (c) makes the "Dynamic Point" the perfect Magazine of Power (hence making the atom also a vast magazine). As regards the further and higher view of Vēdānta that this Power manifesting itself as matter is essentially consciousness—Power which is measureless Joy expressed in unrestricted play, Physical Science has, as such nothing to say at present; but if one were logically to work out what is now implicit in its position, and imagine the promise contained therein fulfilled, particularly in consonance with the results and promises of Biological and Physical Sciences, one might feel that Science has unconsciously, taken even a longer stride than one would imagine towards the final position of Shākta Vēdāntism."

Further, India especially needs the Shākta Vedānta to-day. Her rooted pessimism has to be uprooted. Shaktism is rooted in joy (Ananda) and blossoms as Chit (consciousness) and has the threefold fruitage of Shakti (Iccha Shakti Jnana Shakti Kriya Shakti, Swarupini). Such Shakti is not destructive power but constructive energy which is Wisdom and Love and Service (Chitkalā Ananda Kalika Prema Rupa Priyamkari).

Mr. N. Subramania Iyer, the author of this book, is the President Founder of the Sree Brahma Vidya Vimarsini Sabha, and is a profound student and follower of the vedānta philosophy and is well versed in Sri Vidya. Sri vidya is Brahma Vidya and the two terms are equivalent and interchangeable. Mr. N. Subramania Iyer, holds that the philosophic idealistic monism of the Upanishads is implemented by the practical course of Sadhanas taught by Sri Vidya. His teachings as the head of the Sri Brahma Vidya Vimarsini Sabha are a pure and thorough exposition of the Upanishadic truths as vitalised and supplemented by the higher and purer forms of Sri Vidya worship.

His aim and mission is the removal of the misconception that Sri Vidya or Shakti worship in its purest and most excelled form is in any way different from the Upanishadic Sadhanas. In his learned and elaborate introduction to the present work, he has established this truth and has given an Adhyatmic interpretation of Sri Nagara and the deities presiding over the different locations there. His exposition is enforced by valuable and important citations, and is illustrated by diagrams which clearly impress on our minds various aspects which have till now remained obscure and abstruse in the Sri Nagara concept. He has shown how the worship of Devi is the practical and powerful means for the understanding and realisation of the Mahavakyas and is therefore identical with Brahma Vidya itself. The cult is sure to appeal to all because it fuses the realistic and idealistic attitudes into a vital unity and also because it fuses together qualities that now go their separate ways—self-respect and service, strength and surrender, power and love, strenuous effort and self-poised composure, the joy of life and the life of joy.

The description of the Paradise of Lalita Devi in Durvasas's poem is not only a revelation of the ultimate and eternal reality but is also a perfect work of art and a master piece of descriptive and picturesque word-painting.

आदिमरसावलंबा मनिदं प्रथमोक्ति वल्लरी कलिकाम् ।

आब्रह्मकीटजननीं अन्तः कलयामि सुन्दरीमनिशम् ॥

प्रभुसमितोक्ति गम्यं परमशिवोत्संगतुंगपर्यङ्कम् ।

तेजः किञ्चन दिव्यं पुरतो मे भवतु पुङ्गकोदण्डम् ॥

The poem excels even Kalidasa's poetry in its mastery of the Āryā metre which combines accent and quantity in a way

unusual in Sanskrit prosody and which can, in the hands of a great master, become a magic flute of divine melody. Mr. N. Subramania Iyer has given to us a masterly exposition of the masterpiece and I wish it ever-widening public appreciation. He has the great good fortune of being wrapt up in a great realisation and of spreading it all round and deserves our gratitude and praise.

महान्तः सेवन्ते सकलजननीं वैन्दवगृहे ।

शिवाकारां नित्याममृतझरिका मैन्दव कलां ॥

(Sri Gaudapadacharya's Subhagodaya Sthuti.)

Madras }
20th Aug. 1937.

K. S. RAMASWAMI SASTRI.

உ
ஸ்ரீ

உபோத்காதம்.

ஸர்வ ஜீவர்களும் விரும்புவது நித்ய சுகமும் வெறுப்
பது துக்கமுமாமென்பது மிகப் பிரவரித்தமாம். இந்
நித்திய சுகமே ஸர்வ அநர்த்த நிவர்த்தி பரமானந்த
பிராப்திரூப மோக்ஷமாகும். இது ஜீவ ப்ரஹ்மைக்கிய
வடிவ தத்துவ ஞானத்தினாலேயே ஏற்படுவதாகும். இந்த
அபேத தர்சனம் வேதங்களாகிற உபநிஷத்துகளில் நன்கு
பிரதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உபநிஷத்துக்களுக்கு
ஞானகாண்ட மென்று பெயர். வேதமானது கர்மம்,
பக்தி, ஞானம் என்னும் மூன்று காண்டங்களை யுடைய
தாகும். இவற்றுள் கர்மம் சித்த சுத்திக்கும், பக்தி மனத்
தின் விசேஷப் நிவர்த்திக்கும், ஞானம் ஆவரண (மறைப்பு,
அஞ்ஞானம்) நிவர்த்திக்கும் சாதனங்களாகும்.

இத்தகைய சிறந்த ஸாதனங்கள் நிறைந்த வைதிக
தர்மமானது, கலியுகம் பிறந்து 3060 வருடங்கள் கடப்
பதற்குள், நிலைகுலைந்து க்ஷீணிக்க ஆரம்பித்தது. வேதத்
திற்குத் தாறுமாறான அர்த்தங்களைக் கற்பித்து அவைதிக
மான கர்மோபாஸனைகள் செய்யப்பட்டு வந்தன. அத்
தருவாயில், பகவான் பரமேஸ்வரன் சங்கர பகவத் பாத
ராய் அவதரித்து அவைதிகமான துர்மதங்களைக் கண்
டித்து வைதிகமான ஸநாதன தர்மத்தை நிலைநிறுத்து
வதற்காக உபநிஷத்துகள், சீதை, பிரஹ்மஸூத்திரம்
ஆகிய பிரஸ்தானத்திரயங்களுக்கும் பாஷ்யம் செய்தார்.
இங்ஙனம் தாம் இயற்றிய அத்வைத பாஷ்யத்தை யுலகத்

தில் பரவச் செய்ய திக் விஜயம் செய்தார். பல சிஷ்யர்களுக்கு அருள் புரிந்தார். பிரதானமாயுள்ள நான்கு சிஷ்யர்களை நான்கு மடங்களில் ஸ்தாபித்தார். இந்த நான்கு மடங்களை நான்கு ஆம்நாய பீடங்களாகும். தக்ஷிணம்நாய பீடமாகிய சிருங்ககிரியில் ஸ்ரீ சாரதா தேவியைப் பிரதிஷ்டை செய்து ஸ்ரீ ஸுரேச்வராசார்யாளை அங்கே யிருத்தி அத்வைதோபதேசம் செய்து வரும்படி ஆக்ஞாபித்தார். இங்ஙனமே பத்மபாதர், ஹஸ்தாமலகர், தோடகர் ஆகிய மற்ற மூன்று பிரதான சிஷ்யர்களையும் பச்சிம, உத்தர, பூர்வம்நாயங்களாகிற துவாரகை, பதர், ஜகன்னாதம் என்னும் பீடங்களில் இருக்கச் செய்து தான் காஞ்சி காமகோடி பீடத்தில் சில நாள் வசித்து அத்வைதப் பிரகரணங்கள், ஸௌந்தர்ய லஹரீ, ஸ்ரீ லலிதா த்ரிசுதீ பாஷ்யம் முதலிய கிரந்தங்களை யியற்றி யருளிநொரென்பது ஸ்ரீ சங்கர விஜயத்தில் மிகப் பிரலித்தமாம்.

ஸ்ரீ பரமாசார்யாள் நிர்க்குண தத்துவப் பிரதிபாதகமான அத்வைதத்தைத் தமது சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கையில் அவ்வத்வைத தத்துவம் அவர்களின் மனதில் நன்கு ஸ்புரிப்பதற்காக ஸ்ரீ வித்தையை உபதேசித்துத் தம்மால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நான்கு ஆம்நாய மடங்களிலும் ஸ்ரீ சக்கிர ஆராதனையைச் செய்வித்ததாகத் தக்க பிரமாணங்களால் ஏற்படுகின்றது. இன்றும் ஷெ மடங்களில் ஸ்ரீ சக்கிர ஆராதனை நடப்பதைக் கண் கூடாய்ப் பார்க்கலாம்.

ஸ்ரீ வித்தை யென்னும் சித் வித்யோ பாஸனையானது வேதப்ரதிபாத்யமும், பிரஹ்ம விஷ்ணுவாதி ஸகல தேவதைகளாலும் அநுஷ்டிக்கப்பட்டதுமாகும்.

சிதி, சைதன்யம், சித்ரூபம், ஆத்மா, பூர்ணஹந்தர், பிரஹ்மம், ஞானம், சித்சக்தி, சித்வித்யை, பிரஹ்ம வித்யை, கைவல்யம், ஸம்வித் என்பன ஒரு பொருட்பரியாய நாமங்களாகும்.

மேலும், பிரஹ்மப் பிரதிபாதங்களாகும் உபநிஷத்துக்களில், திரிபுரோபநிஷத்து, தேவீ உபநிஷத்து, பாவனோபநிஷத்து முதலியவைகளிலும், பரசுராம கல்ப ஸுத்திரங்களிலும், ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம், ஷெ பாஷ்யம், த்ரிசுதீ ஸ்தோத்ரம், ஷெ பாஷ்யம், ஸுதஸம்ஹிதை, தத்தாத்ரேய ஸம்ஹிதை, ததீசி ஸம்ஹிதை, ஸநக, ஸநந்தன, ஸநத்குமார, வலிஷ்ட, சுகஸம்ஹிதைகள், ஞானார்ணவம், குளார்ணவம், வாமகேச்வரதந்த்ரம், ருத்ரயாமளம், தேவீ பாகவதம், லலிதோபாக்யானம், தேவீமாஹாத்மியம், தந்திர ராஜம், கௌடபாத ஸுத்தரங்கள், சக்திஸுத்தரம், ஈஸ்வரப்பிரத்யபிஞ்ஞா ஸுத்தரம் முதலிய சிறந்த கிரந்தங்களிலும் ஸ்ரீ வித்தைபானது மிகச் சிரேஷ்டமான தென்றும், ஞானவித்தையென்றும், மோக்ஷத்திற்குச் சிறந்த சாதனமானதென்றும் மிக விரிவாய்க் கூறப் பட்டிருக்கின்றது.

இதை யறியாமல் பலர் ஸ்ரீவித்யோபாஸணையானது ஜடசக்தியாகிற மாயோபாஸணையென்றும், தாந்திரிகமான வித்தையே யன்றி வைதிகமானதன்றென்றும் அபிப்ராயப் படுகின்றனர். இது முற்றிலும் பிசகேயாகும். எல்லா ரிஷிகளும், முனிகளும், வலித்தர்களும் இச் சிற்சக்தியுபாஸணையினாலேயே மோக்ஷத்தை யடைந்ததாகப் புராணங்களும் ஸ்மிருதிகளும் கூறுகின்றன.

ஸ்ரீவித்தையைப் பரவச்செய்ய அவதரித்த ஆசாரியர்களில் ஒருவர் தூர்வாஸ மஹரிஷியாகும். இவர் சித்

சக்தியாகும் பரதேவதையின் நகரமாகிய ஸ்ரீ நகரத்தை நன்கு வர்ணித்தும், அந் நகரத்தைச் சுற்றிலும் சூழ்ந்துள்ள 25 கோட்டைகளை விளக்கியும், அக் கோட்டைகளுக் குள்ளேயுள்ள சிந்தாமணி கிரகத்தைப் புகழ்ந்தும், அதற்குள் தேஜோமயமாய் விளங்கும் ஸ்ரீ மஹா சக் கிரத்தை விவரித்தும் அச் சக்கிரத்தின் நடுவே பிந்து பீடத்தில் விளங்கும் பரப்பிரஹ்மமாகிய காமேச்வரரையும், பிரஹ்ம சக்தியாகிற காமேச்வரியையும் ஸ்தோத்திரித்தும், வடமொழியில் சொற்சுவை, பொருட்சுவைகள் குன்றமல் 213 திருவிருத்தங்களில் “ஸ்ரீ லலிதா ஸ்தவ ரத்தினம்” அல்லது “ஆர்யா த்விசதி” என்னும் பெயருள்ள ஓர் அழகிய நூலினை இயற்றியுள்ளார். இது வடமொழி பயிலாதவர்க்குப் பயனில்லாமலிருப்பதையுணர்ந்து பல நண்பர்கள் அடியேனைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்குமாறு உற்சாகப் படுத்தினார்கள். அவர்களின் பிரியத்தின் பொருட்டாகவும், எனது மனனத்தின் பொருட்டாயும் மேற்படி சிறந்த நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கத் துணிந்து மொழி பெயர்ச்சுள்ளேன்.

விஷய காம்பீர்யத்தினாலும் எனது ஆராய்ச்சிக் குறைவினாலும் பல விஷயங்கள் விளக்கப்படாமல் இருக்கலாம். அவற்றை நுண்ணுணர்வுடைய ஆத்ம ஞானிகள் பொறுத்துக்கொண்டு அடியேன் மீது கருணை கூர்ந்து தெரிவிப்பார்களே யாயின் அவற்றை யான் வந்தன பூர்வமாய் ஏற்றுக்கொள்ளச் சித்தமாயிருக்கின்றனன்.

இங்ஙனம்

திருவேட்டிச்சரம்,

ஸஜ்ஜன விதேயன்.

சென்னை.

ந. சுப்பிரமணிய அய்யர்.

ஸ்ரீ மாருஷெஸ் நமஃ

ஸ்ரீ மலிதா லீலாதிபாஸாநாயெஸ் நமஃ

ஸ்ரீ நகர விளக்கச் சுருக்கம்.

வநெந் மஜெந்திவடிநம் வாஜாங்கா ராஜ வஜ்ஜாஸிஷ்ட
கூங்குலிவரா மஸாணம் கூவமய நீஜா ரகோரகாவீஷ்ட॥

எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆதாரமாய் சுவர்ணமயமாய்ப் பன்னிற மணிகளாலாக்கப்பட்ட சரிவுகளையுடைத்தாய், தேவர்களுக்கு இருப்பிடமாய் ஆயிரம் நெடு முடிகளோடு பிரகாசிக்கும் மஹா மேருவிற்கு முன்று உன்னதமான சிகரங்களுண்டு. அவை, கிழக்கு, நிருதி, வாயு என்னும் முன்று திக்குகளில் விளங்கும். கிழக்கே யுள்ளது பிரம்ம பட்டணம் ; நிருதியிலுள்ளது விஷ்ணு பட்டணம் ; வாயுவில் விளங்குவது ருத்திர பட்டணம். இந்த முன்று பட்டணங்களுக்கு மத்தியில், இரத்தினக் கற்களின் ஒளியால் எட்டுத் திக்குகளிலும் வியாபித்து விளங்குவதாயும், நானாறு காதம் உயரமுள்ள வோர் ஒப்பற்ற சிகரத்தின் உச்சியில் தேவ சில்பியாகிய விச்வ கர்மாவினால் நிர்மிக்கப் பட்டதாயும், ஒன்றைவிட மற்றொன்று கிரமமாய் உயர்ந்து இடையிடையே ஏழேழு காதம் அகலமுள்ள இருபத்தைந்து கோட்டைகளையுடையதாயும், அவ்விருபத்தைந்து கோட்டைகளுக்கும் உள்ளே ஒன்பது சக்கிரங்களையுடையதாயும் நாகோண வடிவினதாயுமுள்ள ஒரு சிறந்த பட்டணமானது ஞானயோகிகளின் ஆனந்த ஸ்வரூபமாய் விளங்கும்.

இங்ஙனம் இருபத்தைந்து கோட்டைகளோடு பிரகாசிக்கும் ஸ்ரீ நகரமானது ஸ்ரீ லலிதா பரமேஸ்வரிக்கு இருப்பிடமாகும். லலிதா மஹா திரிபுர ஸுந்தரி பண்டாசுரன் என்னும் ஒரு அசுரனை ஸம்ஹாரம் செய்து விண்ணோர் மண்ணோர் முதலிய யாவருக்கும் சேஷமத்தையருளினாள் என்பது ஸ்ரீ லலிதோபாக்யானம், தேவீபாகவதம், மார்க்கண்டேய புராணம் முதலிய நூல்களில் விஸ்தாரமாய்க் காணலாம்.

பண்டாசுர சரித்திரச் சுருக்கம்

பரமேஸ்வரனது நெற்றிக் கண்ணினால் தகிக்கப்பட்ட மன்மதனை நினைத்துக் கூக்குறலிட்டு அழும் ரதீ தேவியைக்கண்ட பிரம்மா விஷ்ணுக்கள் மன மிரங்கிச் சாம்பலான மன்மதனைப் பிழைப்பிக்கவேண்டி அச் சாம்பலைக் குவித்து மனித உருவாகச் செய்து அதை அபிமந்திரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். உடனே அச் சாம்பலிலிருந்து பண்டாசுரன் என்னும் பெயரையுடைய ஓரசுரன் பிறந்து அஸஹாய சூரனாய் மண்ணோர் விண்ணோர் முதலிய எல்லோருடைய வீரியத்தையும் பகலிக்க, யாவரும் வீரியமற்றவராய் மிகவும் துக்கித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது தேவர்கள் கைலாயத்திற்குச் சென்று பண்டாசுரனது அட்டேழியங்களை மஹாதேவனுக்கு விண்ணப்பித்து அவனைச் சங்கரிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டனர்.

தேவர்களது வேண்டுகோளுக்கிரங்கிச் சிவபெருமான், அப்பண்டாசுரனைக் கொல்லத் தக்க உபாயத்தை

மனதில் நினைத்துச் சமுத்திரங்களை யாக குண்டமாகவும் பால், தயிர், முதலிய ஏழு சமுத்திரங்களிலுள்ளவற்றை ஆஜ்யமாகவும், நிர்வீர்யர்களாய் வலிவற்று உயிர்ப் பிணங்களாயுள்ள தேவர், மதுஷ்யர், யக்ஷர் முதலிய எல்லோரையும் சமித்துக்களாகவும் ஏற்பாடு செய்து ஸர்வ ஸம்ஹார யாகமியற்றிப் பூர்ணகுதி செய்து யாகபூர்த்தியில் தான் மாத்திரனாய் மிஞ்சிப் போரநந்தத்தோடு தாண்டவம் செய்து கொண்டிருந்தனர். அப்போது அந்த சிதக்னி குண்டத்திலிருந்து “சித் சக்தி” ஆவிர்ப்பவித்து, மஹா சம்புநாதரை நோக்கி அச்சிவமும் தானும் ஐக்கியப் பட்டுச் சகல பிரபஞ்சத்தையும் தேவ, மதுஷ்யாதி எல்லோரையும் சிருஷ்டி செய்து வீற்றிருந்தாள். பர தேவதையால் மறுபடியும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தேவதைகள் அம்பாளே வணங்கிப் பலவகையாகத் துதித்து தேவ சில்பியாகிய மயனால் ஒரு நகரம் சிருஷ்டி செய்வித்து அதில் சிற்சக்தியாகிய லலிதைக்கும் காமேஸ்வரனுக்கும் மணம் புரிவித்து அத்திவ்விய தம்பதிகளுக்கு ஸாம்பி ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்தனர். இங்ஙனம் காம காமேஸ்வரிகள் கொலுவீற்றிருந்து அரசு புரியும் ராஜ தானியே ஸ்ரீ நகரமாகும்.

இந்நகரத்திற்கு இருபத்தைந்து கோட்டைகளுள்ளன:-

உலோஹக் கோட்டைகள்

1. இரும்புக் கோட்டை
2. எஃகுக் ,,
3. செப்புக் ,,
4. வெள்ளீயக் ,,
5. பித்தளைக் ,,

6. பஞ்சலோகக் கோட்டை
7. வெள்ளிக் ,,
8. தங்கக் ,,

இரத்தினப் பிராகாரங்கள்

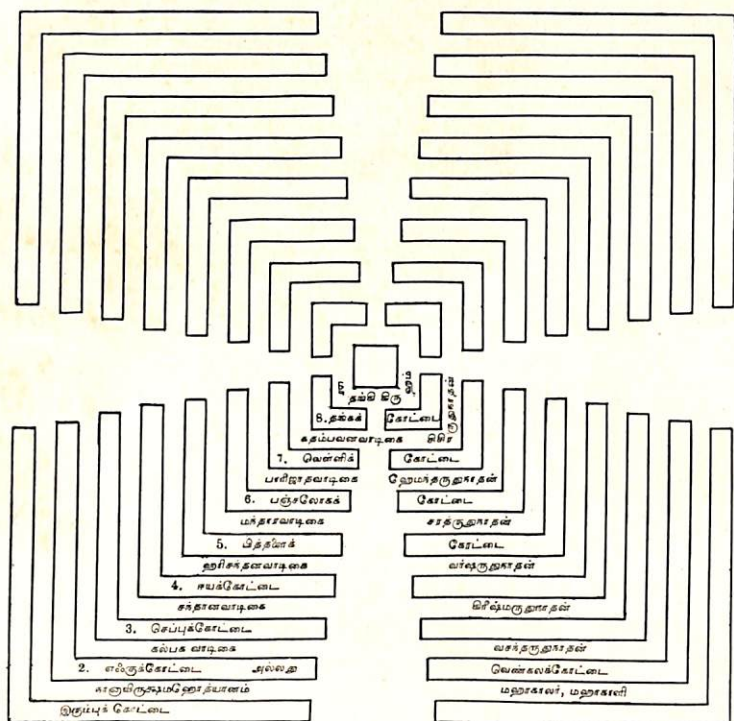
9. புஷ்பராகக் கோட்டை
10. பத்மராகக் ,,
11. கோமேதகக் ,,
12. வஜ்ஜிரக் ,,
13. வைரேரியக் ,,
14. இந்திர நீலக் ,,
15. முத்துக் ,,
16. பச்சைக் ,,
17. பவழக் ,,
18. நவரத்தினக் ,,
19. நானா ரத்தினக் ,,

மஹாபத்மாடவீ பிராகாரங்கள்

20. மனோமயக் கோட்டை
21. புத்திமயக் ,,
22. அஹங்காரமயக் ,,
23. சூரியப் பிராகாரம்
24. சந்திரப்பிராகாரம்
25. சிருங்காரக் கோட்டை

என்பனவாம்.

1. உலோஹக் கோட்டைகள்.

ஸ்ரீ நகரத்தின் ஒவ்வொரு கோட்டையின் விளக்கச் சுருக்கம் :—

1. இரும்புக் கோட்டை :—

இது ஸ்ரீ நகரத்தின் எல்லாக் கோட்டைகளுக்கும் முதலாவதாக உள்ளது. இக் கோட்டையானது நாற்கோண வடிவினதாய் ஆயிரத்து அறுநூறு காதம் அகலமும் அவ்வளவு நீளமும் உள்ளது. இது ஆகாயத்தையளாவும் துவஜங்களையும் கோபுரங்களையும் உடைத்தாய் மிக்க மனோகரமாய் விளங்கும்.

2. எஃகுக் கோட்டை :—

இரண்டாவதான இக் கோட்டையின் மேல் கட்டப் பட்டுள்ள பல மணிகளின் சப்தமானது ஆகாயத்தையளாவி முழங்கிக் கொண்டிருக்கும். இதற்கும் முதலாவது கோட்டைக்கும் இடையிலுள்ள பிரதேசத்தில் பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்துள்ள நானா விருக மஹோத்தியானத்தில் பல விருகங்களும் அவற்றின்மேல் படர்ந்தொளிரும் பல கொடிகளும் அக் கொடிகளின் பூங்கொத்துக்களினின்றும் பெருகியோடும் செந்தேனருவிகளும் அத்தேனை யுண்டு மெய்ம்மறந்து நீங்காரஞ் செய்யும் வண்டினக் கூட்டங்களும், மயில்கள், குயில்கள், கிளிகள், முதலிய பல பகழி ஜாலங்களும், செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செங்கழுநீர், ஆம்பல், முதலிய பல அழகிய புஷ்பங்கள் நிறைந்த நீரோடைகளும், உத்தியான வனங்களும், மேடை மாளிகைகளும், கூட கோபுரங்களும் சிறந்து விளங்கும்.

அங்கே நீல நிறமான திருமேனியை யுடைய மஹாகாளரானவர், காளி யென்னும் தனது பத்தினியோடு

விளங்கித் திரிபுரஸுந்தரியைப் பூஜித்துக்கொண்டு ஞான ஐசுவரிய போகங்களோடு ஆநந்தமாய் இருப்பார்.

3. சேப்புக் கோட்டை :—

இது ஸகல தேவ முனிக்கூட்டங்களின் நேத்திராநந்த மாய் விளங்கும். இதற்கும் இரண்டாவது கோட்டைக் கும் இடையிலுள்ள ஸ்தலமானது கற்பக விருக்ஷங்கள் நிறைந்த தோட்டங்களாலும், நதீநதங்களாலும், பல மாட மாளிகைகளாலும், சிறந்து விளங்குவதாகும். அங்கே மதுபுரீ, மாதவபுரீ என்னும் சக்திகளோடு கூடி திரிபுர சுந்தரியை யுபாசித்துக் கொண்டு ஞானம், விஞ்ஞானம், போக போக்யங்கள், ஆரோக்யம் முதலியவற்றோடு கூடி விளங்கும் வஸந்தனென்பவன் வலித்துக் கொண்டிருப்பான்.

4. வேள்ளிய (தகர)க்கோட்டை :—

இது தனது வெண்மையான காந்திகளால் விண்ணெங்கும் ஒளி பரப்பி ஆகாயத்தை யளவும் சிகரக் கூட்டங்களையுடையது. இதற்கும் மூன்றாவது கோட்டைக்கும் இடையேயுள்ள பிரதேசமானது நறுமணம் வீசும் மந்த மாருதத்தோடும், ஸந்தானதரு வென்னும் கற்ப விருக்ஷங்களோடும் நிறைந்து விளங்கும். இங்கே கிரீஷ்ம ருதுவுக்கு அதிதேவதையாகிய புருஷன் சுக்கிர பூரீ சுசீ பூரீ என்னும் இரண்டு சக்திகளோடு ராஜராஜேஸ்வரீ தேவியின் சரணங்களில் நிலைத்த பக்தியோடு துதித்துக்கொண்டு வாஸம் செய்வான்.

5. பித்தளைக் கோட்டை :—

இது மிகவும் உந்நதமான பல்லாயிரம் பொற்சிகரங்களையும் கொடிகளையும் உடைத்தாய் விளங்கும். இதற்கும்

நான்காவதான வெள்ளியக் கோட்டைக்கும் இடையில் ஹரிசந்தனம் என்னும் கற்ப விருகூங்க ளடர்ந்த தோட்டங்களும், செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செங்கு வளை, கருங்குவளை முதலிய புஷ்பங்கள் நிறைந்து விளங்கும் கமலாலயங்களும் நடைவாழிகளும் உண்டு. அங்கே வர்ஷ நுதுவுக்கு அதிபனைவன் உருத்தரித்து நபஸ்ரீ, நபஸ்ய ஸ்ரீ என்னும் இரண்டு சக்திகளோடு மிகவும் ஆனந்தமாய்க் கிரீடித்துக்கொண்டிருப்பான்.

6. பஞ்சலோஹக் கோட்டை :—

இது இரத்தினங்களா விழைக்கப்பட்ட பல்நெடுஞ் சிகரங்களையும், பொற்றுவசங்களையும், பதுமைகளையும் உடைத்தாய் விளங்கும். இதற்கும் ஐந்தாவது கோட்டைக்கும் இடையில் உள்ள பிரதேசமானது, என்றும் மலர்ந்து நறுமணம் வீசும் மலர்கள் நிறைந்த மந்தார மென்னும் கல்ப விருகூ வனங்களும், சுகந்தத்தை வீசும் இனிய தென்றலும், இன்னொரன்ன பல சிறப்புக்களையு முடைத்தாய் விளங்கும். அங்கே சரத்நுதுவுக்கு நாதனை வன், இஷ்டஸ்ரீ ஊர்ஜ ஸ்ரீ என்னும் இரண்டு பிராண நாயகிகளோடு ஸ்ரீ லலிதா தேவியின் ஸேவையில் தற்பர னாய் விளங்குவான்.

7. வேள்ளிக் கோட்டை :—

இது தனது பிரகாசத்தால் எங்கும் வெண்மையைப் பரப்பிக் கணக்கற்ற நெடுமுடிகளையும் துவஜங்களையும் உடைத்தாய் விளங்கும். இதற்கும் ஆறாவது பிராகாரத் திற்கும் மத்தியில் உள்ள ஸ்தலமானது விண்ணையொட் டித் தாவும்படி உயர்ந்து விளங்கும்பாரிஜாத, கல்ப வீரு கூங்களையும், இன்னிசையோடு கூவும் குயிலினங்களையும்,

மனோகரமான மாடமாளிகைகளையும் உடைத்தாய்ப் பிரகாசிக்கும். அங்கே அதாவது பாரிஜாத வாடிகையில் ஹேமந்தரதுவுக்கு நாதனான புருஷன் ஸஹஸ்ரீ, ஸஹஸ்ய ஸ்ரீ என்னும் இரண்டு தேவிகளோடுங் கிரீடித்துக்கொண்டு பரமேஸ்வரியை அர்ச்சித்துக்கொண்டு விளங்குவான்.

8. தங்கக் கோட்டை:—

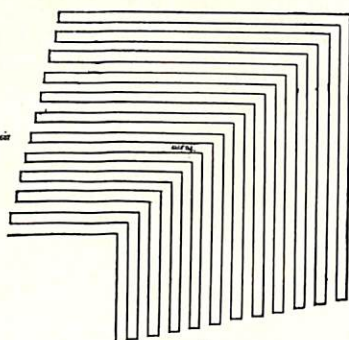
இந்தக் கோட்டைக்குப் பல இரத்தினக் கோபுரங்களும் மணிப் பதுமைகளும் பொற்சொடிகளும் உண்டு. இதற்கும் ஏழாவது கோட்டைக்கும் இடையில் கதம்ப விருகடித் தோப்புகளும், மகரந்தத் திட்டிகளும், செந்தேன் அருவிகளும், மனோகரமான மணத்தோடுலவும் மந்தமாருதங்களும் மாடமாளிகைகளும் இன்னும் இத்தகைய பலவும் சிறந்து விளங்கும்.

இக் கதம்பவன வாடிகையில் சிசிரநதுவுக்கு நாதனானவன் தப ஸ்ரீ, தபஸ்ய ஸ்ரீ என்னும் இரண்டு சக்திகளோடு மஹா திரிபுரஸுந்தரியைப் பூஜிக்கும் பெருஞ் செல்வத்தோடு விளங்கி உலகமுழுவதையும் குளிரச் செய்துகொண்டு வசிப்பான்.

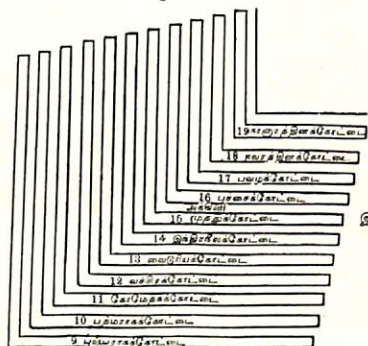
அன்றியும் இக்கதம்ப வனத்தில், திரிகோணம், பஞ்சகோணம், அஷ்டதள பத்மம், ஷோடச (16) தள கமலம், உள், வெளி யென்னும் இரண்டு தசகோணங்கள், சதுரம் ஆகிய ஏழு ஆவரண சக்கிரங்களோடு கூடி பிந்துஸ் தானத்தில் மந்திரீணி யென்னும் சியாமளா தேவி மஹாவைபவத்துடன் விளங்குவாள். மேலும் இம் மந்திரிணி தேவியின் ஸ்வரூபமானது எங்ஙனமெனின் கூறப்படுகின்றது.

•

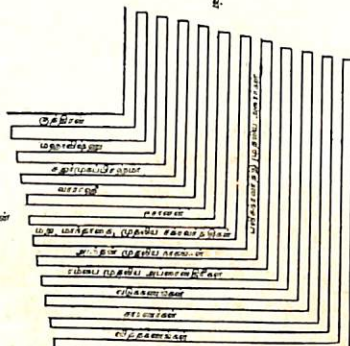
வருணன்

தேவநா

இந்தியன்

மயில் தோகையைப்போன்ற பன்னிறக் காந்தியையுடைத்துப் பனையோலையாற் செய்யப்பட்ட தாடங்கங்களையும், கற்பூர மணம்விசும் தாம்பூலம் நிறைந்த செவ்வியவாயையும், சிவந்த வுதட்டில் நிர்த்தனம் செய்யும் மந்த ஹாஸத்தையும், குங்குமக் கலவையை யணிந்த திருமேனியையும், உலகனைத்தையும் மலரச்செய்யும் பாலசந்திரனையணிந்த சுகரத்தையும், கஸ்தூரி திலகத்தையும், கதம்ப மலர் மாலைகளையும், இடது புஜத்தின் மேற் சரிந்த அளக பாரத்தையும் உடைத்தாய் ஒரு கரத்தில் கிளியையும், ஒரு கரத்தில் தாமரை மலரையும் வகித்து, மற்றிரண்டு கரங்களால் இனிய வீணையைத் தாங்கி வாசித்துக் கொண்டு அவ் வீணை கானத்தின் ஆரந்தத்தில் மூழ்கிய மனோபாவத்தை யுடையவளாய் ஸங்கீத மாத்ருகையென்னும் சியாமளே விளங்குவாள்.

9. புஷ்பராகக் கோட்டை :—

இதற்கும், கோபுரங்களும், துவஜங்களும், மணிப் பதுமைகளும் உண்டு. இதற்கும் எட்டாவது கோட்டைக்கும் இடையில் புஷ்பராக மணிமயமான பூமியின்கண்பல சித்தர் கணங்கள் இராஜ ராஜேஸ்வரியைத் தியானித்துக்கொண்டு வசிப்பார்கள்.

10. பத்ம ராகமணிக் கோட்டை :—

இக் கோட்டையும் தனது ஒளியால் பத்துத் திக்குகளையும் பிரகாசித்துக்கொண்டு மணிமயங்களான துவஜங்களையும், கோபுரங்களையும், அரண்மனைகளையும், தோரணங்களையும் உடைத்தாயிருக்கும். இதற்கும் ஒன்பதாவது கோட்டைக்கும் இடையிலுள்ள பதுமராக மணிமயமான

பிரதேசமானது, பராசக்தியைப் பூஜிக்கும் சாரணர்களோடு கூடி விளங்கும்.

11. கோமதக இரத்தினக் கோட்டை :—

இதுவும் பேரொளியோடும், கூட கோபுரங்களோடும் மாட மாளிகைகளோடும் விளங்குவதாகும். இதற்கும் பத்தாவது கோட்டைக்கும் இடையில் யோகினிக் கூட்டங்களோடு கூடி வடுக தேவக் கூட்டம் வசித்துக்கொண்டு திரிபுரம்பிகையை ஆராதித்துக் கொண்டு விளங்கும்.

12. வச்சிர ரத்தினக் கோட்டை :—

பல சிறப்புக்களையுடைய இக் கோட்டைக்கும் பதினேராவது கோட்டைக்கும் நடுவில் பல உத்தியானங்கள், தடாகங்கள், வாழிகள், மணி மாளிகைகள் முதலியன பல உள. இப்பிரதேசத்தில் அரம்பை, மேனகை, ஊர்வசி, திலோத்தமை முதலிய தேவதாசிகள் பராசக்தியாகிய காமேச்வரியை அர்ச்சித்துக்கொண்டு பரமாதந்த பரிதர்களாய் வசிப்பர்.

13. வைரூயக் கோட்டை :—

இதற்கும் பன்னிரண்டாவது கோட்டைக்கும் மத்தியில், சிருங்கார வனங்கள், மண்டபங்கள், மாளிகைகள், முதலியன சிறந்து விளங்கும். அங்கே பரதேவதையை உபாசிக்கும் அநந்தன், வாசுகி, தக்ஷகன், கர்க்கோடகன், சங்கன், குளிகன், பத்மன், மஹாபத்மன், என்னும் அஷ்டநாக (ஸர்ப்ப)ங்களும், பலிச்சக்கிரவர்த்தி முதலிய அசுரர்களும் வாசஞ் செய்வர்.

14. இந்திர நீலக் கோட்டை :—

தனது கார்தியினால் ஆகாயத்தை நீல நிறமாகச் செய்யும் இந்திர நீல மணிகளிறழத்த பல வுயர்ந்த கோபு

ரங்களையும் மற்றுமுள்ள பல சீர் சிறப்புக்களையுமுடைய திக் கோட்டையாகும். இதற்கும் பதின் மூன்றாவதாகிய வைநீர்யக் கோட்டைக்கும் மத்தியில், நீல மணிப்படிகள மர்ந்த தடாகங்களும், நடை வாளிகளும், மாடங்களும், மண்டபங்களும் பல இருக்கின்றன. இங்கே மநு, மாந்தாதை, பகீரதன், கயன், சசிபிந்து, ப்ருது, பரதன் முதலிய சக்கிரவர்த்திகள் பரதேவதைபை நமஸ்கரித்துக் கொண்டு வசிப்பர்.

15. முத்துக் கோட்டை :—

மற்றக் கோட்டைக்களுக் குள்ளதுபோலவே இதற்கும், கோபுரங்களும், பொற்பதுமைகளும், தோரணங்களும், துவஜங்களும், மாடங்களும் உள்ளன.

இதற்கும் பதினான்காவது கோட்டைக்கும் இடையே யுள்ள இடமானது பல தோட்டந் துறவுகளாலும், மாட மாளிகைகளாலும் சூழப்பெற்றுள்ளதாகும். இங்கே கிழக்குத் திசையில் தேவேந்திரன் ஐராவதத்தை யாரோ கணித்து வஜ்ஜிராயுதத்தைப் பூண்டு, சசிதேவியுடன் கூடி ராஜராஜேஸ்வரியை யாராதித்துக்கொண்டிருப்பன்.

தென் கிழக்காகும் அக்னி மூலையில் ஹவ்ய கவ்ய வாகனனாய், அக்கினி தேவன் செம்மறியாட்டின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, ஸ்ருக், ஸ்ருவம், விசிறி, அந்ந பாத்திரம், சக்தியாயுதம், துறட்டுக்கோல் முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டு ஸ்வாஹா, ஸ்வதா என்னும் மனைவிகளோடுகூடி திரிபுரஸுந்தரியைத் தியானம் செய்து கொண்டிருப்பன்.

தென் திசையில் இயமன் மகிஷ வாஹனத்தின் மேலேறிக்கொண்டு தண்டாயுதத்தைப் பூண்டு சியாமளா

தேவியோடு திரிபுரம்பாளைத் தியானித்துக்கொண்டு வசிப்பன்.

தென்மேற்கு மூலையில் நீருநதி நரவாகனத்தின் மேலேறி, ஈட்டி, இரும்புத்தடி, கட்கம், கேடகம் முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்து, தீர்க்காதேவி ஸமேதனாய் திரிபுர சுந்தரியை அர்ச்சித்துக்கொண்டு வாழ்வான்.

மேற்குத் திசையில் வருணன், முதலையின்மேல் வீற்றிருந்து சிக்கக் கயிற்றைக் கையில் தாங்கி காளியென்னும் சக்தியோடு மஹா திரிபுர சுந்தரியைத் தியானித்துக் கொண்டிருப்பான்.

வடமேற்கு அதாவது வாயு மூலையில் வாயு பகவான் மான் வாஹனத்தை யாரோகணித்து துவஜமென்னும் ஆயுதத்தைப் பூண்டு, அஞ்சனாதேவி ஸமேதனாய் கோரக்கன் முதலிய பல சித்தர்கள் புடைசூழப் பராசக்தியைப் பஜித்துக்கொண்டு விளங்குவன்.

வடக்குத் திசையில் குபேரன் குதிரை வாஹனத்தின் மேலேறிக் கத்தியைக் கையில் தாங்கித் சித்திர ரேகையென்னும் மனைவியோடு சேர்ந்து மாணிபத்திரன் முதலிய யக்ஷர்கள் புடைசூழ மஹா திரிபுரசுந்தரீ தியான தற்பரைய் வீற்றிருப்பான்.

வடகிழக்கில் அதாவது ஈசான மூலையில் நுத்திரன் விருஷப வாகனத்தின்மேல் ஆரோகணித்து திரிசூலம் முதலிய பல திவ்ய ஆயுதங்களைப் பூண்டு பார்வதீ தேவியோடு திரிபுரசுந்தரீ ஸேவாபரணய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பான்.

மேற்கூறிய அஷ்ட திக்பாலர்கள் முத்துக் கோட்டைக்கும் இந்திர நீலமணிக் கோட்டைக்கும் இடையே

வாஸஞ் செய்துகொண்டிருப்பார்கள் என்று அறியத் தக்கது.

16. மரகதக் கோட்டை :—

கோபுரங்களோடும் மற்றுமுள்ள சிறப்புக்களோடும் மரகதக் கோட்டைக்கும் பதினேந்தாவதான முத்துக் கோட்டைக்கும் இடையிலுள்ள பிரதேசமானது மரகத மயமாய் விளங்கும். இதில் மதுகடங்களையுடைய பொற் பனைமரங்களும், தோட்டங்களும், தோப்புகளும், மாளிகைகளும் உள்ளன. மேலும் அங்கே மரகதப் பச்சைக் கற்களாற் கட்டப்பட்ட சியாமளா தேவியின் மாளிகையும், தண்ட நாயகியாகிய வாராஹீ தேவியின் மாளிகையும் உண்டு. பச்சைக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட அவ்வாராஹீ தேவியின் அரண்மனையில் நூறுதூண்கள் கொண்ட மண்டபத்துள் தங்கமயமான பீடத்தில் பொற்றாமரைப் புஷ்பம் ஒன்றுள்ளது. அப் புஷ்பத்தின் கர்ணிகையில் பிந்து, திரிகோணம், வட்டம், அறுகோணம், இரண்டு விருத்த (வட்ட)ம் இவைகளோடு 110 அக்ஷரங்களையுடைய சக்கிரத்தில், வராஹ முகத்தையும், தாமரை யிதழ் போன்ற கண்களையும், சந்திர கிரீடத்தையும், உருக்கி வார்த்த தங்கம்போன்ற ஒளியை உடைய சரீரத்தையும் அந்திச் சிவப்பையும், சிவந்த மலர் மாலைகளையும், கலப்பை உலக்கை, சங்கம், சக்கிரம், பாசம், அங்குசம், அபயம், வரதம் இவைகளால் சோபிக்கும் கைகளையும், உடைய மஹா வாராஹீயானவள், உன்மத்த, கபால, பீஷண, டமருபாஸ்கர, ரவிபக்ஷக, கால, சண்ட, மஹாமந் தானார்களென்னும் அஷ்ட பைரவர்கள் புடைசூழ, ஜம் பினி முதலிய சேனைகளோடு கூடி வீற்றிருப்பாள்.

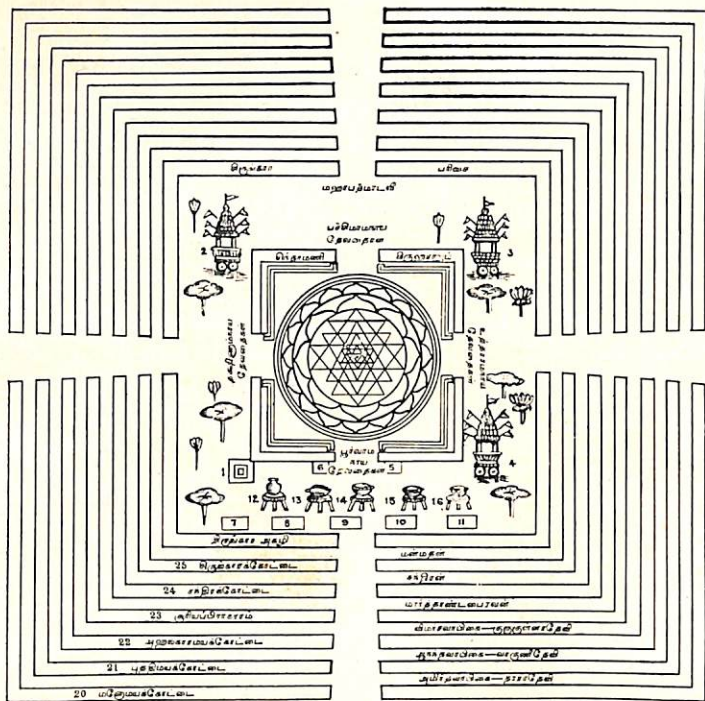
17. பவழக் கோட்டை :—

இது பவழங்களாற் செய்த அநேக கோபுரங்களும், பதுமைகளும், துவஜங்களும், உடைத்தாய் மிக்க ரமணீயமாயிருக்கும். இதற்கும் பதினாறுவது கோட்டைக்கும் இடையிலுள்ள ஸ்தலத்தில் உருக்கிச் சாய்த்த தங்கம் போற் பிரகாசிக்கும் அநேக ஸ்தானங்களும் உத்தியான வனங்களும், சிறந்து விளங்குவனவாயிருக்கும். அங்கே சிவப்பு நிறமுள்ள யோகினிக் கூட்டங்கள் வசிக்கும்.

18. நவரத்தினப் பிராகாரம் :—

இக்கோட்டையும் இதர கோட்டைகளைப்போன்று பல சிறப்புக்களையுடையதாய் விளங்கும். இதற்கும் பதினேழாவது கோட்டைக்கும் இடையில், தனது காந்தியினால் பத்துத் திக்குகளையும் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்யும் மாணிக்க மண்டபமுண்டு. அதில் நீலமேக நிறமும், செந்தாமரை மலரைப் போன்ற கண்களும், வைஜயந்தி வனமாலைகளுக்கும், கௌஸ்துப மணிக்கும், மஹா லக்ஷ்மிக்கும், இருப்பிடமாகிய அகன்ற மார்பும், சங்கத்தைச் செயிக்கும் கண்டமும் உடைத்தாய்க் கீரீடம் மகர குண்டலம் முதலிய பல ஆபரணங்கள் விளங்க, பீதாம்பரதாரியாய்ச் சங்கம் சக்கிரம் முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்து, கருடவாகனாருடராய் பிரஹ்மாத, புண்டரீக, நாரதாதி பக்த ரக்ஷகராயும், துஷ்டராக்ஷஸ சிஷ்கராயுமுள்ள மஹா விஷ்ணு, திரிபுரசுந்தரீ ஆராதனையில் தற்பரராய் வீற்றிருப்பார்.

3. மஹாபத்மாடலீ பிராகாரங்கள் ; சிந்தாமணி க்ருஹம்.

1. சிதன்னி குண்டம்.
2. பரதேவதையின் ரதம்.
3. சியாமளையின் ரதம்.
4. வாராஹியின் ரதம்.
5. சியாமளையின் கிருஹம்.
6. வாராஹியின் கிருஹம்.
- 7.—11. பிரஹ்மா, விஷ்ணு, உருத்திர, மஹேஸ்வர ஸ்தாசிவர்களின் கிருஹங்கள்.
- 12.—16. பூஜா பாத்சிரங்கள்.
17. சிந்தாமணி கிருஹராஜம்—ஸ்ரீ சக்கிரம்.

19. நாநாரத்தினப் பிராகாரம் :—

இது சந்திரமண்டலத்தைத் தொடும்படியான மணிச் சிகரங்களையும், கோபுரங்களையும், மற்றுமுள்ள பல சிறப்புக்களையும் உடைத்தாய் விளங்கும்.

இதற்கும் பதினெட்டாவது கோட்டைக்கும் இடையே யுள்ள ஸ்தலமானது ரத்தினமாளிகைகளாலும் உத்தியான வனங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கும். அன்றியும், இங்கே பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஆயிரக்கால் மண்டபம் ஒன்றுண்டு. இதில் சந்திரசேகரனும், பவானீ சமேதனுமான ஈசானன், நந்தி, பிருங்கி, முதலிய சிவ கணங்களும், உருத்திர கணங்களும், புடைசூழ திரிபுரஸுந்தரியை வணங்கிக்கொண்டு மஹா ஆநந்தத்தோடு வசிப்பான்.

20. மனோமயப் பிராகாரம்:—

இக் கோட்டைக்கும் பத்தொன்பதாவது கோட்டைக்கும் இடையேயுள்ள பிரதேசமானது ஸ்வர்ண மயமாய்ப் பிரகாசித்து அநேக நந்தவனங்களோடு கூடி விளங்கும். அங்கே முத்துமயமான அன்னப்பக்ஷிகளும், இந்திர நீலம் போன்ற வண்டிகளும், நிறைந்துள்ளதும், சஞ்சலமாகிய பல தரங்கங்களையுடையதுமான அமிர்தவாபிகை யொன்றுள்ளது. இவ்வாவியில் முத்து மணிகளாற் செய்யப்பட்ட ஓடத்தின் மீது சிந்தூர பாடல நிறமான அங்கங்களை யுடையவளும், சந்திர கலையைச் சிரசில் அணிந்தவளும் பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற முகத்தை யுடையவளும், தளிர்போற் சிவந்த கீழுதட்டில் பிரகாசிக்கும் மந்தஹாஸத்தை யுடையவளும், யௌவன கர்வத்தை யுடையவளுமான தாரா தேவீ பல சக்திக் கூட்டங்கள் சூழ வசித்துக் கொண்டிருப்பாள்.

21. புத்திமயப் பிராகாரம்:—

இது மிகவும் மனோஹரமாய் விளங்கும். இதற்கும் மனோமயக் கோட்டைக்கும் இடையில் ஆநந்தவாபிகையுள்ளது. இவ்வாபிகைக்குக் கெம்புக்கலாலாக்கிய படிசூண்டு. பிரஹ்மாநந்தத்தை யருளச் செய்யும் சிறப்பினை வாய்ந்த இவ்வாபிகையில் மாணிக்க மயமான தோணியின்மேல் வாருணீ தேவீ வீற்றிருப்பாள். இவ்வாருணீ தேவி பல ஆபரணங்களைப் பூண்டு, கருணை பெருகும் கடைக்கண் பார்வையை யுடையவளாய்ப் பல்லாயிரந் தோழிகள் துடுப்புகளைக் கையில் பூண்டு படகைச் செலுத்திக்கொண்டும் ஆநந்தமாய்ப் பாடிக்கொண்டு மிருப்பார்கள்.

22. அஹங்காரக் கோட்டை:—

இது மிகவும் உந்நதமாய், மற்றக் கோட்டைகளைவிட அதிகச் சிறப்புகளை யுடையதாய் விளங்கும். இதற்கும் புத்திமயக் கோட்டைக்கும் இடையில் நறுமணமும் குளிர்ச்சியுமுடைய தென்றற் காற்று மெல்ல வீசிக் கொண்டிருக்கும். அன்றியும் கரைகளின் மேல் மோதிக் கொண்டிருக்கும் அலைகளையும், பக்ஷி ஜாலங்களும், வண்டிகளும், பரமாநந்தத்தினுற் செய்யும் கோலாகல சப்தத்தையும் உடைய வீமர்ச வாபிகை ஒன்று அங்கு உண்டு. அவ்வாபிகையில் நடுவே ஓரிரத்தின மயமான ஓடத்தின் மீது புங்கன் தளிரைப் போன்று கருநிறமுள்ள சரீரத்தோடும் மதிவதனத்தோடும், அங்கயற்கண்களோடும், பூர்ண சந்திரிகையைப் போன்ற மந்தஹாஸத்தோடும், செஞ்சந்தனக் குழம்பு பூசப்பட்ட மார்பினோடும் துடி போன்ற இடையோடும் விளங்கும் குருகுள்ளா

தேவியானவள் பல்லாயிரம் சுந்தரத் தோழிகள் தன்னைச் சுற்றிப் பணிவிடை செய்ய நானேற்றிய வில்லைக் கையில் தாங்கி விளங்குவாள்.

23. சூரியப் பிராகாரம்:—

இது பதினான்கு லோகங்களையும் பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டிருக்கும். இதற்கும் இருபத்திரண்டாவது கோட்டைக்கும் இடையில், பேரொளிவிசும் மாணிக்க மண்டபத்தில் இரத்தின சிம்மாதனத்தின் மேல் சுவர்ண மயமான பத்மத்தின் நடுக் கர்ணிகையில் செம்மலர்களா லாக்கிய மாலையைப் பூண்டு, கிரீட குண்டலங்கள் துலங்கச் செஞ்சந்தனம் மேனியிற் பூசிக்கொண்டு சக்ஷுஷ்மதீ, சாயாதேவி யென்னும் தேவிகளோடு கூடி, மார்த்தாண்ட பைரவன் (சூரிய மூர்த்தி) வசிப்பான்.

24 சந்திரப் பிராகாரம்:—

இது நேத்திராநந்தமாய் விளங்கும். இதன் மேற் பாகத்தில் பனிமலையைப்போல் வெண்மையும் தண்மையும் உடைய நிலவும், நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களும் உண்டு அவற்றின் நடுவே ஸுதாநிதியாகிய சந்திரன் பேராநந்தத்தோடு வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பான்.

25. சிருங்காராவரணம் :—

இது சுவர்ண, ரஜத, இரத்தின மயமான சிகரங்களையும், கோபுரங்களையும் துவஜங்களையும் உடையது. இதற்கும் இருபத்தினான்காவது கோட்டைக்கும் இடையில் ரமணீயமான மாடங்களும் (மாளிகைகள்) உடவனங்களும் இன்றோரன்ன பல சிறப்புக்களும் உள்ளன. இக்கோட்டையைச் சுற்றிச் சிருங்காரப்புரிகை (அகழ்) ஒன்றுண்டு,

இதற்கு அதிபதியாகிய மன்மதன் அவ் வகழியின் கரையில் உள்ள மணிமயமான உப்பரிகையின் மீது சிருங்கார தேவதைகளோடு கூடி வசித்துக் கொண்டிருப்பான்.

இருபத்தைந்தாவது கோட்டைக்கும் உள்ளே ஸர்வ தெய்வப் பெண்களால் போற்றப்படும் சிந்தாமணி மயமான பிராகாரம் ஒன்றுண்டு. இதற்கும் சிருங்காரக் கோட்டைக்கும் இடையில் மஹா பதும வனம் ஒன்றுள்ளது. இம் மஹா பதுமவனத்தினிடையே சிந்தாமணி கிருஹராஜம் உள்ளது. அக்கிருஹத்தில், பரதேவதையின் பூஜைக்குரித்தான ஐந்து பாத்திரங்கள் உண்டு. (அவை சங்கபாத்திரம், ஸ்ரீ பாத்திரம், பலி பாத்திரம், பாத்ய, அர்க்கிய, ஆசமனாதி பாத்திரம், தீர்த்தபாத்திரம்) ஒவ்வொரு பாத்திரமும், அக்கினி மண்டல சொரூபமான ஆதாரத்தையும், சூரிய மண்டல ரூபமான பாத்திரத்தையும், ஸோம மண்டல மயமான அமிர்தத்தையும் உடைய தாய்ப் பிரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்திர, மகேஸ்வர, ஸதாசிவ கலைகளோடும், பஞ்ச ரத்தினங்களோடுங் கூடி கந்த புஷ்பாக்ஷதைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு வேதோக்த ஸூக்தங்களால் தூய்மையாக்கப்பட்டு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்.

இத்தகைய பூஜாபாத்திரங்களுக்குக் கீழ், மஹா திரிபுரஸுந்தரீ சரணாவிர்த ஸேவாபரர்களான பிரஹ்மா விஷ்ணு, ருத்திர, மகேஸ்வர, ஸதாசிவர்களின் இல்லங்கள் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

மஹா திரிபுரசுந்தரியின் அரண்மனையாகிய சிந்தாமணி கிருஹத்தின் அக்கினி மூலையில் அப்பரதேவதையின் உற்பத்தி ஸ்தானமானதும், பேரொளியோடு கொழுந்து விட்டு எரிந்துக் கொண்டிருப்பதுமான சிதக்கினி குண்ட

ழம், நிருதி மூலையில் பரதேவதையின் திவ்விய ரதழம், வாயுமூலையில் சியாமளா தேவியின் தேரும், ஈசான மூலையில் ஸேநா நாயகியாகும் மஹாவாராஹீ தேவியின் ரதழம் விளங்கும்.

அன்றியும் மேற்படி சிந்தாமணி கிருஹத்தின் கிழக்குத் துவாரத்தின், வலது பக்கத்தில் மந்திரிணீயாகிய சியாமளாதேவியின் கிருஹமும், ஷெ துவாரத்தின் இடது பக்கத்தில் ஸேநாநாயகியாகிய வாராஹியின் கிருஹமும் உள்ளன.

கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, என்னும் நான்கு திக்குகளின் துவாரங்களில் சதுராம்நாய தேவதைகள் சதுரங்க சேனைகளோடு கூடிக் காவல் பூண்டிருப்பார்கள். இத்தகைய மஹா மஹிமையோடு விளங்குவதுதான் ஸ்ரீ சக்ர நகரமாகும். இந்நகரமே ராஜராஜேஸ்வரியின் தேஜோ மயமான கிருஹமாகும்.

இக் கிருஹ ராஜத்தின் நடுவில் பிரஹ்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்வரன் கால்களாகவும், ஸதாசிவம் பலகையாகவும் விளங்கும் பஞ்சப்பிரஹ்ம மஹா சிங்காதனத்தின்மேல் “ஸர்வாநந்த மய பிந்து பீடம்” ஒன்றுள்ளது. இப்பிந்து பீடத்தின்மேல்தான் பரதேவதை வீற்றிருப்பது. இப்பிந்து பீடத்தின் கீழ் எட்டுச் சக்கிரங்களுண்டு. இவ் வெட்டுச் சக்கிரங்களோடுள்ள பிந்துபீடமே ஸ்ரீ சக்கிரம் எனப்படும்.

ஸ்ரீ சக்கர விளக்கச் சருக்கம்

1. முதலாவது த்ரைலோக்ய மோஹன சக்கிரம்--
இது நான்சதுரமாய் மூன்று பிராகாரங்களோடு விளங்கும். இது முதலாவது ஆவரணமாகும். இதன் முதல் ரேகையில் பரதேவதையின் தேக காந்திகளையே சரீரமாகத் தரித்த அணிமா, மஹிமா, இலகிமா, ஈசித்வ, வசித்வ, ப்ராகாம்ய, புக்தி, இச்சா, பிராப்தி, ஸர்வகாம மென்னும் தச லித்தி தேவதைகளும், இரண்டாவது ரேகையில் பிராஹ்மீ, மாஹேஸ்வரீ, கௌமாரீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, மாஹேந்திரீ, சாமுண்டா, மஹாலக்ஷ்மீ என்னும் அஷ்டமாத்ருகைகளும், மூன்றாவது ரேகையில் ஸர்வஸம்க்ஷோபினீ, ஸர்வவித்ராவினீ, ஸர்வாகர்ஷினீ, ஸர்வவசிகரினீ, ஸர்வோந்மாதினீ, ஸர்வமஹாங்குசீ, ஸர்வகேசரீ, ஸர்வபீஜ, ஸர்வயோனி, ஸர்வத்ரிகண்டா என்னும் பத்து முத்ரா தேவதைகளும் வசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்களின் சரீர காந்திகள் சூரியனையும் தோற்றுவிக்கும்படியானவை. இவைகளுக்குப் பிரகட யோகினிகள் என்றுபெயர். இவர்களுக்கெல்லாம் நாயகியாகிய திரிபுரை யென்னும் சக்ரேஸ்வரி அக்ர (முன்) பாகத்தில் ரத்ன லிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருந்து யோகினீ கணங்கள் புடைசூழப் பேராநந்தத்தோடு விளங்குவள்.

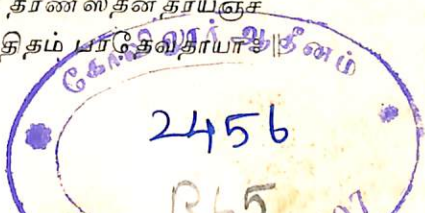
2. இரண்டாவது ஸர்வாசா பரிபூரக சக்கிரம் :—

இது பதினாறு தளங்களையுடைய கமலமாகும். இதில் காமாகர்ஷினீ, புத்யாகர்ஷினீ, அஹங்காராகர்ஷினீ, சப்தாகர்ஷினீ, ஸ்பர்சாகர்ஷினீ, ரூபாகர்ஷினீ, ரஸாகர்ஷினீ, கந்தாகர்ஷினீ, சித்தாகர்ஷினீ, தைர்யாகர்ஷினீ, ஸ்மிருத்யாகர்ஷினீ, நாமாகர்ஷினீ, பீஜாகர்ஷினீ, ஆத்

ஸ்ரீ சக்கரம்.

பிந்துத்ரி கோணவஸுகோண தசரயுகம்
மன்வச்ர நாகதளஸம்யுத ஷோடசாரம் |
விருத்தத்ரயஞ்ச தரணீஸதனத்ரயஞ்ச
ஸ்ரீசக்ர மேததுதிதம் பரதேவதாயாசு||

மாகர்ஷிணீ, அம்ருதாகர்ஷிணீ, சரீராகர்ஷிணீ, என்னும் பதினாறு ஆகர்ஷிணீ தேவதைகள் வசிப்பார்கள். இவர்களுக்குக் குப்த யோகினிகள் என்று பெயர். இவர்களுக்கெல்லாம் பிரபுவாய் திரிபுரேசீ யென்னும் சக்ரேச்வரீ தேவி மணிபீடத்தின்மேல் வீற்றிருந்து ஆவரண தேவதைகள் வணங்க ஆநந்தமாய் இருப்பாள்.

3. முன்றுவது ஸர்வ ஸம்க்ஷோபண சக்கிரம் :—

இது எட்டிதழ்ப் பதுமம். இந்த தளங்களில் குப்ததரயோகினிகள் என்னும் பெயரையுடைய அநங்ககுஸுமா, அநங்கமேகலா, அநங்கமதனா, அநங்கமதனாதுரா, அநங்கரேகா அநங்காங்குசா, அநங்கவேகினீ, அநங்கமாலினீ என்னும் எட்டு சக்திகள் பாசம், அங்குசம், வரதம், அபயம், என்பவற்றைக் கையில் தாங்கிச் செம்மையான வஸ்திரங்களையும், புஷ்ப மாலைகளையும் தரித்துக் கொண்டு மஹா திரிபுரசுந்தரீ தேவியின் தியானத்தில் ஒரு முகப்பெட்ட மனத்தார்களாய் விளங்குவார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் நாயகியாகிய திரிபுரசுந்தரீ யென்னும் சக்ரேச்வரீ, சக்ரதேவதைகள் சேவிக்க முன்னருள்ள சிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பாள்.

4. நான்காவது ஸர்வ ஸௌபாக்ய தாயக சக்கிரம் :—

இந்த சக்கிரம் பதினான்கு முக்கோணங்களை யுடையது. அந்த முக்கோணங்களில் ஸர்வஸம்க்ஷோபினீ, ஸர்வவித்ராவினீ, ஸர்வா கர்ஷிணீ, ஸர்வாஹ்லாதினீ, ஸர்வஸம்மோஹினீ, ஸர்வஸ்தம்பினீ, ஸர்வஜ்ஞம்பினீ, ஸர்வவசங்கரீ, ஸர்வரஞ்சனீ, ஸர்வோந்மாதினீ, ஸர்வார்த்தஸாதனீ, ஸர்வஸம்பத்திபூரணீ, ஸர்வமந்த்ரமயீ,

ஸ்ர்வதுவந்துவக்ஷயங்கீ, என்னும் நாமங்களை யுடைய பதினான்கு ஸம்பிரதாய யோகினிகள் வசிப்பார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் பிரபுவாய் திரிபுரவாஸினி யென்னும் சக்ரேச்வரீ அவ் வாவரண தேவதைகள் புடைசூழ மணிமயமான ஆஸனத்தின்மேல் அமர்ந்து விளங்குவாள்.

5. ஐந்தாவது ஸர்வார்த்த ஸாதக சக்கிரம் :—

இது பஹிர்த்தசாரம் என்னும் வெளியே யுள்ள பத்து முக்கோணங்களை யுடைய சக்கிரமாகும், இக்கோணங்களில் குளோத்தீர்ண யோகினிகள் என்னும் பெயரையுடைய ஸர்வவித்திப்ரதா, ஸர்வ ஸம்பத்ப்ரதா, ஸர்வப்ரியங்கீ, ஸர்வமங்களகாரினீ, ஸர்வ காம்ப்ரதா, ஸர்வதுக்கவிமோசனீ, ஸர்வமிருத்யுப்பிரசமனீ, ஸர்வ விக்கின நிவாரணீ, ஸர்வாங்க சுந்தரீ, ஸர்வ ஸௌபாக்ய தாயினி என்னும் பத்து தேவதைகள் பரிவார ஸமேதர்களாய் வாஸஞ் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் ஈசையாய்த், திரிபுராடீ என்னும் சக்ரேச்வரீ, பரிவார தேவதைகள் போற்ற, ஸ்வர்ண சிம்ம! ஸனத்தின்மேல் வீற்றிருப்பாள்.

6. ஆறாவது ஸர்வ ரக்ஷாகர சக்கிரம் :—

இது, உள்ளே பத்து முக்கோணங்களை யுடையது. இவற்றில் உள்ள ஆவரண தேவதைகளுக்கு நிகர்ப்ப யோகினிகள் என்று பெயர். இவர்கள் ஸர்வக்ஞா, ஸர்வசக்தி, ஸர்வ ஐச்வர்யப்பிரதா, ஸர்வஞானமயீ, ஸர்வ வியாதி விநாசினீ, ஸர்வாதார ஸ்வரூபா, ஸர்வபாப ஹரா, ஸர்வாநந்தமயீ, ஸர்வரக்ஷாஸ்வரூபினீ, ஸர்வேப்வித பலப்ரதா என்னும் திருநாமங்களை யுடையவராவர். இவர்கள் ஜபமாலை யையும் புஸ்தகத்தையும் கையில் தாங்

கிப் பச்சைக் கற்பூரம் போன்ற வெண்மையான திருமேனியை யுடையவராய் விளங்குவார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் நாயகியாய்த் திரிபுராமாலினீ யென்னும் சக்ரேச்வரீ, சக்ரதேவதைகள் பணிய, ரத்தின சிம்மாதனத்தின்மேல் வீற்றிருப்பாள்.

7. ஏழாவது ஸர்வரோக ஹர சக்கிரம் :—

இந்த சக்கிரமானது எட்டு கோணங்களை யுடையது. இக்கோணங்களில் வசினீ, காமேச்வரீ, மோதினீ, விமலா, அருணா, ஜயினீ, ஸர்வேச்வரீ, கௌளினீ என்னும் பெயர்களை யுடைய ரஹஸ்ய யோகினிகள் வசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்களுக்கு வாக்தேவதைகளென்றும் வேறு பெயருண்டு. இவ்வாவரண தேவதைகளின் நாயகியாகிய திரிபுரா ஸித்தாம்பாள் என்னும் சக்ரேச்வரியானவள் மஹாபீடத்தின் மேல் வீற்றிருப்பாள்.

8. எட்டாவது ஸர்வ ஸித்திப்ரதாயக சக்கிரம் :—

இது பத்தியிலுள்ள முக்கோணமாகும். இந்த முக்கோணத்திற்கும் அஷ்டகோணத்திற்கும் இடையில் வலது பாகத்திலும் இடது பாகத்திலும் மேல் பாகத்திலும் மூன்று நாக்கோணங்கள் உண்டு. இந்த நாக்கோணங்களில் ஸகல அஸ்தர தேவதைகளும், தனுசு, பாணங்கள், பாசம், அங்குசம் முதலிய ஆயுத தேவதைகளும் வசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். முக்கோணத்தில் தனக்கு அதாவது ஸாதகனுக்கு எதிர்முகமாயுள்ள கோணத்திலுள்ள காமகிரி ஆலயத்தில் அக்கினிமயமான காமகிரி பீடத்தின்மேல் வாக்பவபீஜ ஸ்வரூபினியும், காதி வித்யாமய பிரம்மாத்மக சக்தியுமாகிய பூஹா காமேச்வரீ தேவியானவள், பாசம், அங்குசம், அம்ருத

கலசம், கபாலம், வரத அபய முத்திரைகள் இவைகளைத் தனது ஆறு கரங்களிலும் உடைத்தாய், பூஷணங்களின் மணித் திரட்கதிர்கள் நாற்றிசைகளிலும் பரந்தொளிரத் திவ்வியவஸ்தர், கந்த, புஷ்ப மாலைகளைத் தரித்துக் கொண்டு, சதுரங்க சேனைகளுடன் மித்ரேசநாத நவ யோனி சக்கிர, ஆத்ம தத்துவ, சிருஷ்டி கிருத்திய, இச்சா சக்தியோடு கூடி விளங்குவாள்.

வலது கோணத்தில் ஹாதிவித்யா ஸ்வரூபினியாய் சூரியமண்டலமாகும் ஜாலந்தர பீடத்தில் ஷஷ்டசநாத ரோடு கூடி உள், வெளித் தசாரங்கன் இரண்டிற்கும் பதினான்கு கோணத்திற்கும் நாயகியாய் வித்தியா தத்துவ, ஸ்திதி கிருத்திய, ஞானசக்தி ஸ்வரூபினியாய், காமராஜாத்மக காமகலா ஸ்வரூபினியாய், பிரஹ்மாண்ட கோடிகளைச் சிருஷ்டிக்கவும், காக்கவும் ஆற்றலுள்ளவளாய்ச் சகல பரிவாரங்கள் புடைசூழ விஷ்ணு சக்தியாய் விளங்கித் தனது ஆறு கரங்களிலும் பாசம், அங்குசம், பாணம், வில், புஸ்தகம், ஜபமாலைகள் விளங்க, வஜ்ஜிரத்தைப்போல் பிசகாசுக்கும் திருமேனியையுடைய மஹாவஜ்ரேச்வரீ மகாவைபவத்துடன் வீற்றிருப்பாள்.

இடது கோணத்தில் ஸாதி வித்தியா ஸ்வரூபினியாய்ச் சந்திர மண்டல ரூப பூர்ணகிரி பீடத்தில், உட்ரசாநந்த நாதரோடு கூடி நாகோணம், பதினாறு இதழ், எட்டு இதழ் பதுமங்கள் இவைகளுக்கு நாயகியாய்ச் சிவ தத்துவ, ஸம்ஹார கிருத்திய, கிரியா சக்தி, சக்திபீஜ ஸ்வரூபினியாய், ருத்திராத்மக சக்தியாய்ப் பூர்ண சந்திரனை யொத்த திருமேனியை யுடையவளாய்த் தனது ஆறு கரங்களிலும் வில், அம்பு, பாசம், அங்குசம், புத்தகம், அபய

முத்திரைகளைத் தரித்தவளாய், மணிமயமான பூஷணங்களையும், உடைகளையும் பூண்டு மஹாபகமாலினி என்னும் தேவி வீற்றிருப்பாள்.

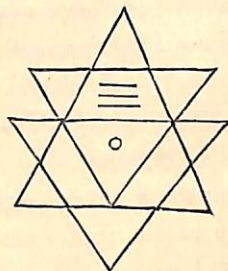
இவர்களுக்கு அதிரஹஸ்ய யோகினிகள் என்று பெயர். இம்மூவருக்கும் அதாவது மஹா காமேச்வரீ, மஹா வஜ்ரேச்வரீ, மஹா பகமாலினிகளுக்கு நாயகியாகிய திரிபுரம்பா சக்கிரேச்வரீ முக்கோணத்தின் எதிர்க் கோணத்திலுள்ள இரத்தின சிம்மாதனத்தின் மேல் வசிப்பள்.

9. ஒன்பதாவது ஸர்வாநந்தமய சக்கிரம் :—

முக்கோணத்தின் மத்தியில் பிரஞ்ஞான ஸ்வரூபமாயும், யோகிகளால் தியானித்தற்குரியதாயு முள்ள ஸர்வாநந்த மயமென்னும் பிந்து சக்கிரத்தில் மாயா மயங்களாகும் கயிறுகளால் கட்டப்பட்டிலகும் கறுப்புப் பட்டுத் திரை (திரஸ்கரணி)யும், மல்லிகை, முல்லை முதலிய நறுமணப் பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பஞ்சப் பிரஹ்ம மஹா மஞ்சமும் அதன்மேல் விரித்துள்ள இலவம்பஞ்சமெத்தையும், சிவ தத்துவம் முதல் பிரிதிவி தத்துவம் ஈறுகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவ ரூபமான படிகளும் ஸதாசிவ ரூபமான பட்டுத் தலையணைகளும் விளங்கும். இத்தகைய மகிமை வாய்ந்த மஞ்சத்தின்மேல் திரிலோக சுந்தரனும் காமேச்வரனுமான பரப்ரஹ்மம், பாசம், அங்குசம், கரும்புவில், புஷ்ப பாணங்களைத் தனது நான்கு கைகளிலும் தரித்துக்கொண்டு திவ்விய வஸ்திர பூஷணங்களை அணிந்து; அழகில் மிக்க அறமாதர் பலர் வெஞ்சாமரை வீசிக்கொண்டும், இனிய வீணுகானம் செய்து கொண்டும், இன்னும் இவ்விதமான பல உபசாரங்களைச்

செய்துகொண்டும் சூழ்ந்து நிற்க, மஹா வைபவத்தோடு அமர்ந்திருப்பார். அவருடைய இடது தொடை யென்னும் மஹாபீடத்தின் மேல் த்ரிலோக மோஹினியும், சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கும் காரணமானவளும், ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்திரையும், சாந்த ரஸ ஸ்வரூபினியும், ஸகல லோக மாதாவும், சிற்சந்த வஸ்திர பூஷண புஷ்பமாலைகளே யணிந்தவளும், குங்குமப் பூவைப் போன்ற திருமேனியை யுடையவளும் ஸமஸ்த சக்கிர பரிவார ஸமேதையும், பரப்ரஹ்ம சக்கிர மயமானவளும் மஹா ஓட்டியாண பீட ஸ்வரூபினியும், சர்யாநந்த நாதாதிகளோடு கூடி விளங்குபவளும், ஸர்வத்திற்கும் நாயகியுமான மஹா த்ரிபுரஸுந்தரீ தேவீ விளங்குவாள்.

இப் பிந்துவோடு கூடிய முக்கோணத்தின் மேலுள்ள நாற்கோணத்தில், ஸாதகனுடைய வலப் பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கமாக மூன்று ரேகைகள் உண்டு. இந்த மூன்று ரேகைகளில் குருமண்டல தேவதைகள் வீற்றிருப்பார்கள். ஒன்று என்று குறிப்பிட்ட மேல் ரேகையில் திவ்விய ஓக குருமண்டலமும், இரண்டாம் ரேகையில் ஸித்த ஓக குருமண்டலமும், மூன்றாம் ரேகையில் மானவ ஓக குருமண்டலமும் விளங்கும்.

3
2
1

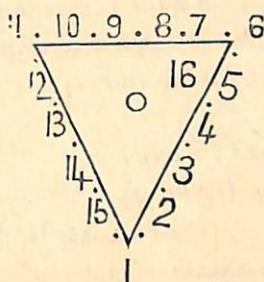
இத்திவ்விய, ஸித்த, மானவ ஓகக் குரு மண்டல தேவதைகளின் பெயர்கள், அவரவர்கள் ஸம்பிரதாயத்திற்கேற்ற பேதப்படும். இச் சம்பிரதாயங்கள் பலவகைப்படும்; அவற்றுள் காதி வித்யா ஸம்பிரதாயம், ஹாதி

வித்யா ஸம்பிரதாயம், ஸாத்வித்யா ஸம்பிரதாயம், மஹா
ஷோடசீ ஸம்பிரதாயம், பராஸம்பிரதாயம் என்பவை
முக்கிபமானவையாகும். இக்குரு மண்டலத்தின் மூன்று
கோடுகளில் மானவ ஓகக் கோட்டில், ஸாதகன், தனது
குருவையும் வலித்த ஓகக் கோட்டில் தனது பரம குருவை
யும், திவ்விய ஓகக் கோட்டில் தனது பரமேஷ்டி குருவை
யும் பாவித்து பூஜித்தல் வேண்டும்.

நித்தியா தேவதைகள்:—

மத்திய முக்கோணத்தில் மூன்று கோடுகளிலும்,
ஒவ்வொரு கோட்டிலும் அவ்வவந்து தேவதைகள் வீதம்
பதினைந்து தேவதைகள் விளங்குவார்கள். இப்பதினைந்து
நித்தியா தேவதைகளுக்கும், காமேச்வரீ, பகமாலினீ,
நித்யக்லின்னீ, பேருண்டா,

வந்ரிவாலினி, மஹா வஜ்ரேச்
வரி, சிவதூதி, த்வரிதை, குள
ஸந்தரீ, நித்தியை, நீலபதாகா,
விஜயா, ஸர்வமங்களா, ஜவாலா
மாலினீ, சித்ரா என்பன
பெயர்களாகும். பதினாறுவது
நித்யை மஹா நித்யையாகும். இம்
மஹா நித்யாதேவியைப் பிந்து
வில் பாவித்தல் வேண்டும்.

அன்றியும் அம்மத்தியத் திரி கோணத்தின் நாற்றிசை
களிலும் காமேஸ்வர காமேஸ்வரிகளின் ஆயுதங்களான
பஞ்சபாணங்கள், தனுசு, பாசம், அங்குசம் என்னும்
ஆயுத தேவதைகள் விளங்குவார்கள்.

இங்ஙனம் ஸ்ரீ சக்கிர விளக்கமும் ஆவரண தேவதை
களின் பெயர்களும் ஒருவாறு சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டன.

இனி நமது சரீரத்தில் ஸ்ரீ சக்கிர பாவனை செய்யும் கிரமத்தைச் சற்று விவரிப்போம் :—

ஸெஷ்வம் ஸ்ரீ ஹ்யாயெ உபிஸ்துகெ உ தி.கொணகம் ।
 உயாடெ ஸ்ரீ ஹ்யாயெ உ ஸ்ரீ ஹ்யாயெ உ ஸ்ரீ ஹ்யாயெ ॥
 ஸ்ரீ ஹ்யாயெ உ ஸ்ரீ ஹ்யாயெ உ ஸ்ரீ ஹ்யாயெ ॥
 ஸ்ரீ ஹ்யாயெ உ ஸ்ரீ ஹ்யாயெ உ ஸ்ரீ ஹ்யாயெ ॥
 ஸ்ரீ ஹ்யாயெ உ ஸ்ரீ ஹ்யாயெ உ ஸ்ரீ ஹ்யாயெ ॥

என்னும் பிரமாணப்படி

நமது சரீரத்தில் :—

பிரம்ம ரந்திரம்	—	பிந்துஸ்தானம்.
மஸ்தகம் அல்லது சிரசு	—	திரிகோணம்.
லலாடம் அல்லது நெற்றி	—	அஷ்டகோணம்.
ப்ரமத்தியம் (புருவமத்தி)	—	அந்தர்த்தசாரம்.
கண்டம் அல்லது கழுத்து	—	பஹிர்த்தசாரம்.
ஹ்ருதயம் (மார்பு)	—	மந்வச்ரம் அல்லது பதினான்கு கோணம்.
நாபி (தொப்புள்)	—	அஷ்டதள பத்மம்.
கடி (இடுப்பு)	—	ஷோடசதள பத்மம்.
ஊரு (தொடைகள்)	—	விருத்தத்ரயம்.
பாதங்கள்	—	பூபுரம்.
ஆகப்பாவித்தல் வேண்டும்.		

இது, சரீரத்தில் வெளிப் படையான அங்கங்களில் ஸ்ரீ சக்கிர பாவனையாம். மூலாதாராதி சக்கிரங்களில் ஸ்ரீ சக்கிரத்தைப் பாவிப்பதும் உண்டு. அது எங்ஙனமெனின் :—

1. மூலாதாரத்திற்குக் கீழ் }
உள்ள ஸஹஸ்ராரம் }	பூபுரம்.
2. அதற்குமேல், விஷுவமென் }
னும் ஆறிதழ்ச் சக்கிரம்— }	பதினாறு தளபத்மம்.
3. மூலாதாரம் —	அஷ்டதளபத்மம்
4. ஸ்வாதிஷ்டானம் —	சதுர்த்தசாரம்.
5. மணி பூரகம் —	பஹிர்த்தசாரம்.
6. அநாஹதம் —	அந்தர்த்தசாரம்
7. விசுத்தி —	அஷ்டகோணம்.
8. உள்நாக்கு (இந்திரயோனி) —	மத்திய முக்கோணம்
9. ஆஞ்ஞை —	பிந்து.
10. பிரஹ்மரந்திரம் —	மஹா பிந்து.

இங்ஙனம் ஸ்ரீ சக்கிரத்திற்கும் சரீர சக்கிரத்திற்கும் ஐக்கியம் செய்தல் அவசியம்.

ஸ்ரீ சக்கிரமானது பரப்பிரஹ்மமாகும் பரதேவதை, யின் ரதமாதலின் அது சரீரமே யாகும்.

“சூர்தாநம் ரயிந்விஜி ஸரீரம் ரயபெவ உ”

என்று உபநிஷத்துக்கள் கூறுகின்றன. ஸ்ரீ நகரமும் அதுவே யாகும். இவ்விஷயம் பாவநோப நிஷத்தில் நன்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் சுருக்கம் இங்கு கூறப்படும் : —

1. ஸ்ரீ குரு நாதரே மேலாகிய காரணமாகும் சிற் சக்தியாகும். இத்தகையை விமரிச சக்தியானது தேகத்தில் இரு கண்கள், இரண்டு காதுகள், இரண்டு நாசித் துவாரங்கள், வாய், பாயு, உபஸ்தம்என்னும் ஒன்பது துவா

ரங்களின் மூலமாய் ஸ்புரிக்கின்றது. ஆதலின் இவ்
வொன்பது துவாரங்களும் குருஸ்வரூபமானவை.

2. நவ சக்கிர மயமாய் விளங்கும் ஸ்ரீ சக்கிரமே
தேகமாகும்.

3. சரீரத்திலுள்ள அஸ்தி (எலும்பு) தாதுவே
வாராஹீயாகும். மாமிசமே குரு குள்ளாதேவீயெனப்
படுவள். வாராஹீ பிதா ; குரு குள்ளாவாகிய பஸி தேவ
தையே தாய்.

4. நான்கு ஸமுத்திரங்களே தர்மாதிரான்கு புரு
ஷார்த்தங்கள்.

5. தேகமே நவரத்தினத் தீவு.

6. மாம்ஸம், ரோமம், துவக்கு (சருமம்), இரத்தம்,
சுக்கிலம், மஜ்ஜை, அஸ்தி, மேதை, ஓஜஸ்ஸு என்னும்
ஒன்பது தாதுக்களும்; புஷ்பராகம், நீலம், வைரீயம்,
பவழம், முத்து, மரகதம், வஜ்ஜிரம், கோமேதகம், பத்ம
ராகம் என்னும் நவரத்தினக் கண்டங்களாகும்.

7. மனத்தின் ஸங்கற்பங்களே ஸந்தானம், ஹரி
சந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கதம்பம் என்னும் கல்பக
விருக்ஷங்களாகும்.

8. தேஜஸ்ஸாகும் மனமே கல்பக உத்தியான
வனம்.

9. நாவினால் உணரத்தக்க இனிப்பு, புளிப்பு,
கசப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, துவர்ப்பு, என்னும் ரஸங்களே
வஸந்த, கிரீஷ்மாதி அறுவித ருதுக்களாகும்.

10. ஞானமே (விசேஷ) அர்க்கியம். இதுவென்று பஞ்சேந்திரியங்களால் சுட்டி அறியக்கூடியயாவும் நைவேத்தியத்திற்குரிய (அவிஸ்) பதார்த்தங்களாகும். அறிபவனே, அதாவது, தானே, ஹோமஞ் செய்பவன் ஆகும். ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயம் என்னும் திரிபுடிகளின் அபேதபாவனையே ஸ்ரீ சக்கிர பூஜையாகும்.

11. நியதியோடு கூடிய சிருங்காரம், பயானகம் ரௌத்திரம், பீபத்ஸம், ஹாஸ்யம், வீரம், கருணை, அத் புதம், சாந்தியென்னும் ஒன்பது ரஸங் (சுவை)களும் அணிமாதி பத்து வரித்தி தேவதைகளாகும்.

12. காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், புண்ணியம், பாபம், இவை எட்டும் பிராஹ்ம யாதி எட்டு மாத்ருகா சக்திகளாம்.

13. மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாஹதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை பென்னும் ஆரூதாரங்களும், மூலாதாரத்திற்குக் கீழுள்ள குளஸஹஸ்ராரமும், மேலுள்ள அகுள ஸஹஸ்ராரமும், உள்நாக்கும் சேர்ந்து ஒன்பது ஆதாரங்கள். இவற்றின் ஸமஷ்டி ஒன்று, ஆக பத்தும் ஸர்வ ஸங்க்ஷோபிண்யாதி பத்துமுத்ரா தேவதைகளாம்.

14. பிரிதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, ஜிஹ்வை, ஆக்கிராணம், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம் என்னும் பதினைந்தும் இங்ஙனம் விகாரப்பட்ட மனமும், சேர்ந்து பதினாறும், பதினாறிதழ்க் கமலத்திலுள்ள காமாக்ஷிணீ முதலிய பதினாறு சக்திகளாம்.

15. பேசுதல், ஏற்றுக்கொள்ளுதல். நடத்தல், கழித்தல், ஆநந்தித்தல் என்னும் ஐந்து கர்மேந்திரியங்களின் தொழில்களும், தியாகபுத்தி, கிரகிக்கும் புத்தி, உபேக்ஷா புத்தி, ஆக எட்டும் அஷ்டகமலத்திலுள்ள அநங்க குஸுமாதிரி எட்டு சக்திகளாகும்.

16. அலம்புஸா, குஹு, விச்வோதரி, வாரணா, ஹஸ்தி ஜிஹ்வை, யசோவதீ, பயஸ்வினீ, கார்தாரீ, பூஷா, சங்கினீ, ஸரஸ்வதீ, இடை, பிங்கலை, சுஷுமணை என்னும் பதினான்கு நாடிகளின் சக்திகளே ஸர்வ ஸங்க்ஷோபிணி முதலிய பதினான்கு கோண தேவதைகளாவர்.

17. பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்ஜயன். என்னும் பத்து வாயுக்களே பஹிர்த்தசாரத்திலுள்ள ஸர்வ விரித்திப்பிரதை முதலிய பத்து தேவதைகளாவர்.

18. மேற்கூறிய தசவாயுக்களோடு சேர்க்கையாகும் உபாதிபேதத்தினால் ஜாடராக்கினியானது ரேசகம், பாசகம், சோஷகம், தாஹகம், ப்லாவகம் என்னும் தொழில்களையும்,

19. கூதாரகம், உத்காரகம், கூஷாபகம், ஜ்ஞம்பகம், மோஹகம் என்னும் தொழில்களையும் செய்து, பிராணிகள் புஜித்த பக்ஷியம், போஜ்யம், சோஷ்யம், லேஹ்யம், பேயம் என்னும் ஐந்து வித ஆகாரத்தை ஜீரணம் செய்கின்றது.

ஜாடராக்கினியானது பிராணாதி, ஐந்து வாயுக்களோடும் நாகாதி ஐந்து உபவாயுக்களோடும் சேர்ந்து தனது பத்து கலைகளினால் மேற்கூறிய பத்து தொழிற் பெயர்களை யடைகின்றதென அறிக.

20. ரேசகம் முதல் மோஹகம் ஈராகவுள்ள பத்து அக்னிகலைகளே அந்தர்த்தசார சக்கிரத்திலுள்ள ஸர்வக்ஞாதி பத்து சக்திகளாவர்.

21. சீதம், உஷ்ணம், சுகம், துக்கம், இச்சை, ஸ்தவம், ரஜசு, தமசு, என்னும் எட்டு, அஷ்டகோண சக்கிரத்தின் சக்திகளாகிற வசினீ முதலியவராவர்.

22. சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்னும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளே ஐந்து புஷ்ப பாணங்கள்.

23. மனமே கரும்புவில்.

24. ராகமே (ஆசை) பாசம்.

25. துவேஷம் அங்குசமாகும்.

பாசாங்குச தனூர்ப்பாணங்கள் பரதேவதையின் ஆயுதங்களாகும்.

26. அவ்யக்தம், மஹத்தத்வம், அஹங்காரம் என்பவையே காமேஸ்வரீ, வஜ்ரேஸ்வரீ, பகமாலினீ என்னும் மத்திய த்ரிகோண சக்திகளாவர்.

27. நிருபாதிக ஞானமே காமேஸ்வரர்.

28. ஸதா ஆநந்தகனமாயுள்ள ஆத்ம ஸ்வரூபமே பரதேவதையாகும் லலிதை.

29. பரதேவதையின் செம்மை நிறமானது எல்லா வற்றின் விமர்சம் என்னும் விசாரணையேயாம்.

30. அநன்ய (பேதமற்ற) சித்தத்தினாலேயே ஸர்வ லித்திகள் (ஏற்படும்).

31. அடிக்கடி அநுஸந்தானஞ் செய்வதே உப சாரங்களாகும்.

32. நான், நீ, உண்டு, இல்லை, செய்யத்தக்கது, செய்யத்தகாதது, உபாவிக்கத்தக்கது என்னும் விகற்பங்களை யெல்லாம் ஆத்மாவில் லயம் செய்தலே ஹோமமாகும்.

33. இப் பாவனோபநிஷத்தில் ஒன்றுமுதல் முப்பத்திரண்டு வாக்கியங்களில் கூறப்பட்ட குருபாவனை முதல் ஹோமாந்தமான பாவனைகளின் பரஸ்பர பேதங்களை யொழித்து அபேதபாவனை செய்தலே தர்ப்பணமெனப்படுமீ.

34. காலமானது பதினைந்து திதிகள் வடிவமாய்ப் பரிணமித்திருக்கின்றதென உணர்தல் (அவசியம்).

35. இங்ஙனம் மூன்று முகூர்த்தங்கள் அல்லது இரண்டு முகூர்த்தங்கள் அல்லது ஒரு முகூர்த்தம் பாவிக்கும் ஸாதகன் ஜீவன்முக்தன் ஆகின்றான். அவனே சிவயோகியென்று கூறப்படுவன்.

36. காதி மதரீதியாய் அந்தஸ்சக்கிர பாவனைகள் பிரதிபாதிக்கப்பட்டன.

37. எவன் இங்ஙனம் அறிகின்றானோ அவன் “அதர்வசிரஸ்ஸை” அத்யயனம் செய்தவன் ஆகின்றான்—என்பது பாவனோபநிஷத்தின் சுருக்கமாகும்.

இங்ஙனம், முமுகூவாகும் ஸாதகன் ஸ்ரீ சக்கிரத்திற்கும், தனது சரீரத்திற்கும் யாதொரு பேதமும் இல்லையென நன்கு அறிவதோடு பூமி, அந்தரிக்ஷம்,

ஸ்வர்க்கம் என்னும் பிரஹ்மாண்டமும் ஸ்ரீ சக்கிரத்தை விட வேறன்று எனத்தெளிதல் வேண்டும்.

ஸ்ரீ சக்கிரமானது சிவசக்திகளின் ஐக்கிய ரூபமாகும். சிவ சக்கிரங்கள் நான்கு; அவை பிந்து, அஷ்டதள கமலம், பதினாறுதள கமலம், பூபுரம் என்பன. சக்தி சக்கிரங்கள் ஐந்து; அவை மத்திய முக்கோணம், அஷ்டகோணம், உள்தசாரம், வெளித்தசாரம், பதினான்கு கோணம், என்பனவாம். இவற்றுள் முக்கோணத்தைப் பிந்துவோடும்; அஷ்டகோணத்தை அஷ்டதள கமலத்தோடும்; உள், வெளி என்னும் இரண்டு தசகோணங்களைப் பதினாறு தளகமலத்தோடும்; பதினான்கு கோணத்தைப் பூபுரத்தோடும், ஐக்கியப்படுத்தி சிவசக்திகளின் ஐக்கியத்தை யுணர்தல் வேண்டுமென்பது சம்பிரதாயமாகும். சக்தியைச் சிவத்தோடு ஐக்கியம் செய்வதுதான் ஜீவப்பிரஹ்மைக்கிய மெனப்படும். சித்சக்தி அல்லது பிரஹ்ம வித்தியோபாஸனா மார்க்கமாய், ஹயகீவர், வியாஸர், தூர்வாஸர், அகஸ்தியர் தத்தாத்ரேயர், வலிஷ்டர் முதலிய ஸகல ரிஷிகளும், கோரகூநாதர், மத்ஸ்யேந்திர நாதர் முதலிய சகல சித்தர்களும், காளிதாஸர், ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர் முதலிய பெரியார்களும் நித்தியாநந்தப் பெருவாழ்வை யடைந்துள்ளார்கள். ஆதலின் அத்தகைய சாக்தாத்வைதம் ஈண்டு சுருக்கமாய் விவரிக்கப்படுகின்றது.

நிர்விசேஷ நிருபாதிக பிரஹ்மமே காமேஸ்வரர். இவர் கேவலம் பிரகாச வடிவினர். இந்த நிர்விசேஷப் பிரஹ்மத்தில், சூரியனிடத்தில் கிரணங்களைப் போல்,

அபின்னமான (பிரிக்க முடியாத) ஒரு சக்தியுண்டு. இது சித்சக்தி என்று கூறப்படும்.

“ஸக்திம் ஜ்ஞாநஜிநம்தம் ஸ்ரஹ” “சூநநொஹ் ஸ்ரஹ ||”

என்று உபநிஷத்துக்கள் கூறுவது இந்த சித்சக்தியையே யாகும். இது விமர்ச வடிவம். இதுதான் அஹம்பத லக்ஷ்யார்த்த வடிவ கூடஸ்த ஸ்வரூப சாக்ஷியாகும். ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரண சரீரங்களில் ஜாக்கிர, ஸ்வப்ன, ஸுஷுப்தி அவஸ்தைகளையும் அவற்றின் விவகாரங்களையும் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்வதனால் திரிபுரஸுந்தரீ யென்றும், சூரியன், சந்திரன், நகூத்திரங்கள் மின்னல், அக்னி, மனம் என்னும் பிரகாசப் பொருள்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்வதால் இராஜ ராஜேச்வரீ யென்றும், யாவராலும் “நான் நான்” என்று அதுபவிக்கப் படுதலால் பரா ஹந்தை யென்றும், எல்லா விகல்ப (பேத) ஞானங்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதால் சிதி அல்லது ஸம்வித் என்றும், ஜடசக்தியாகும் அவித்தையினால் தோன்றும் ஸகல அத்தி யாஸங்களையும் நிவர்த்திப்பதனால் வித்யை யென்றும், இந்த சிற்சக்தியே விவகரிக்கப்படுகின்றது.

இத்தகைய பிரஹ்மாபின்ன சிற்சக்தியினின்றும், ஸர்வ ஜீவர்களின் கர்மாக்களின் நிமித்தமாய், அவரவர்க ளுக்கு, அவரவர்களின் புண்ணிய பாப அதுபவ ரூபமான சுக துக்கங்களை யடைவிக்கப் போக்கிய வடிவப் பிரபஞ்சம் சிருஷ்டி செய்தற் பொருட்டு ஜட சக்தியென்னும் ஒரு கல்பித சக்தி யுண்டாயிற்று. ஒரு பெரு மணல்வெளியில் சூரிய கிரணங்களின் சம்பந்தத்தால் இல்லாததான பேய்த்தேர் என்னும் கானல் ஜலம் தோற்றியதுபோல் அஜ்ஜடசக்தியினின்றும் காலத்திரயத்திலும் இல்லாத

தான மாயை யுண்டாயிற்று. அம்மாயையினின்றும், கானல் ஜலப் பிரவாஹம்போல் அவ்வியக்தமும், மஹத் தத்துவ அஹங்காரங்களும் தோன்றின. அவ்வகங்காரத் தினின்றும் ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களும் தோன்றின. இதுவே ஸர்வப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டிக் கிரமமாகும்.

சித்சக்தியபின்ன பிரஹ்ம சேதனம் ஜடமாயுள்ள மாயையில் அதுப்பிரவேசஞ் செய்து காரணேச்வரன் எனப்படுவன்.

இங்ஙனமே அவ்யக்த, மகத்தத்துவ, அகங்காரங் களில் சேதனம் அதுப்பிரவேசம் செய்து ஸுத்ராத்மா (அந்தர்யாமி), ஹிரண்யகர்ப்பன், விராட் என்னும் பெயர் களையும் பெறுகின்றது. இங்ஙனமே ஜடசக்தியாத்மக மாயா பரிணாமங்களான சர்வ பிரபஞ்சத்திலும், அஸ்தி பாதி பிரிய வடிவ சிற்சக்தியோடு நிர்விசேஷ சேதனம் அதிஷ்டானமாய் விளங்குகின்றது. இதுதான் சிருஷ்டி கிரமத்தின் சுருக்கமாகும். சித்சக்தியபின்ன பிரஹ் மத்தினிடத்தில், கயிற்றில் பாம்புபோல், இப்பிரபஞ்சம் தோற்றுதலால் இதைச் சித்வீவர்த்தம் என்றும், ஜடாத் மக மாயையின் விரிவு ஆதலின் மாயா பரிணாமமென்றும் சாஸ்திரங்கள் கூறும். நாம ரூபாத்மக பிரபஞ்சமானது, அஸ்தி பாதி பிரிய வடிய அகண்டாகார விருத்தி ஞானத் தினால், பிரஹ்ம ஸ்வரூப * அபிவிருஞ்சக மாதலின் இது முமுகூஷவிற்கு ஹேயமல்ல. ஈஸ்வர சிருஷ்ட மாதலின் அது பிரளய பர்யந்தம் நாசமும் அடையாது. ஈஸ்வர சிருஷ்டியில் அடங்கிய ஒவ்வொரு பொருளும் ஜீவனது துக்கத்திற்குக் காரணமேயல்ல; மற்றோ ஜீவ

* தோற்றுவாய்

சிருஷ்டியாகிய பேதமே அதாவது ஈஸ்வர சிருஷ்டியில் அடங்கிய வஸ்துக்களில் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பரஸ்பர பேதமே துக்கத்திற்குக் காரணமாகும். பேத தர்சனமே அஞ்ஞானம் ; பேத தர்சனம்தான் துவைதம். துக்க காரணமாகும் இந்த ஜீவ சிருஷ்ட பேதம்தான் மித்யை யென்று அறிதல் வேண்டும். பேதம் சத்தியமென்று ஜீவர்கள் நினைப்பதால் பின்ன வஸ்துக்களிடத்தில் ஆசையும், ஆசையால் பிரவிருத்தியும், அவாவின பொருள் கிட்டாதபோது துக்கமும், இச்சித்த அப்பொருள் கிடைக்காமற் செய்தவர்களின்மேல் துவேஷமும், இங்ஙனமே லோபமோஹாதி ஸகல தூர்க்குணங்களும் உண்டாய்ப் பேதப் பிரவிர்த்தியில் சுழன்றுகொண்டு ஜனனமரண ஸம்ஸாரத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றனர். இதுதான் பந்தமாகும். இது ஜீவர்களால் கற்பிக்கப்பட்டதேயாகும். ஜீவத்தன்மையுள்ள வரையில் பந்தமுண்டு. ஜீவத்தன்மையானது, தானல்லாத ஸ்தூல ஸுக்ஷ்ம, காரண சரீரங்களைத் தான் என்னும் அஹங்காரமும், தனக்கு எந்த வகையிலும் சம்பந்தப்படாத ஆந்தர பாஹ்யப் பொருள்களில் தனது என்னும் மமதையுமே ஆகும். அவித்தையால் தோற்றும் பந்தம் ஒழிதற்கு ஞானமாகும் வித்தையே சிறந்த காரணமாகும். இங்கே வித்தை யென்பது பிரஹ்ம வித்தை அல்லது ஸ்ரீ வித்தையாகும்.

இந்த ஸ்ரீ வித்யாஸ்வரூபினியான பராஸம்வித் தானது யாருடைய சித்தத்தில் ஸ்புடமாய் விளங்குமோ அவனே, பேதத்தைக் காரணமாய்க் கொண்டு தோற்றின சகல அநர்த்தங்களாகும் பண்டாஸூரன் முதலிய சத்ருக்களை யொழித்து, ஸ்வராஜ்யத்தை யடைதற்குரிய யுவ ராஜாவாவன். அவன், தனது ஞானத்தின் மகிமை

யால் கற்பிதமாய்த் தோன்றும் சகல அநாத்ம பேதங்களை யொழித்து சிவசக்தியைக்கியப் பேராந்த ஸாகரமாய் விளங்குவான். இதுதான் சாக்தாத்வைதத்தின் சுருக்கமாகும்.

இதுகாறும் ஸ்ரீ நகரத்தின் † இருபத்தைந்து கோட்டைகளின் விவரமும், அவற்றிற்குள் விளங்கும் சிந்தாமணி கிருஹத்தின் வர்ணனையும், அதற்குள் இலங்கும் பஞ்சப் பிரஹ்ம மஹா மஞ்சத்தின் பெருமையும், அதன்மேலுள்ள ஸ்ரீ சக்கிரத்தின் விளக்கமும், ஆவரண தேவதைகளின் சிறப்பும் ஒருவாறு சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டன. மற்றும் ஸ்ரீ சக்கிரத்தினுடையவும் ஆவரண தேவதைகளினுடையவும் அத்யாத்ம தத்துவமும் ஒருவாறு கூறப்பட்டன. அன்றியும் ஸ்ரீ வித்யோபாஸ்தியின் மஹா பலனான சாக்தாத்வைத விமர்சமும் மிகு சங்கிரகமாகவும் செய்யப்பட்டது. விஸ்தாரமாய் அறிய விரும்புவோர் ஞானார்ணவம், தந்திரராஜம், தந்த்ரஸாரம், மாத்ருகா சக்கிர விவேகம், ஸௌபாக்ய ரத்னாகரம், யோகினி ஹ்ருதயம் (வாமகேச்வர தந்த்ரம்), * காமகலா விலாசம், * வரிவஸ்யா ரஹஸ்யம், திவ்விய மங்கள த்யானம், முதலிய நூல்களைக் குரு முகமாய்ச் சிரவணஞ் செய்து அறியவும்.

† 25 கோட்டைகள், 9 சக்கிரங்கள் இவைகளின் அத்யாத்ம விமர்சம் இந்நூலாசிரியரால் இயற்றப்பட்ட “பரா பூஜா வாஸனா விமர்சம்” என்னும் நூலில் விஸ்தாரமாய் அறியலாம்.

** இவ்விரண்டு நூல்களும் விருத்தி யுரையுடன் இந்நூலாசிரியரால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அச்சிடப்படும்.

பாவனோபநிஷத்தின் சுருக்கத்தில் கூறப்பட்டபடி ஸ்ரீ நகரமும் அதன் கோட்டைகளும், சரீரமும் சரீரத்திலுள்ள பற்பல தாதுக்களுமேயாமென்று நன்கு புலப்படுகின்றன. ஸ்ரீ சக்கிரமும் அங்ஙனமே யிருக்கின்றதென்று புலப்படுகின்றது.

சுஷா உகூர நவசாரா டேவாநாஃ வஹ்யொயாஜா ।
யொ வெவதாஃ ஸ்ரஹ்ணொ வெஷ சுஜ்யதெநா வ்யதாஃ
வாஸீஃ । தஸ்யேஸ்ய ஸ்ரஹா வ்யதாஃ சீதிஃ
புஜாஃ ॥

என்னும் ச்ருதிப் பிரமாணப்படி மேற்கூறிய விஷயம் சித்தாந்தமாகின்றது.

பிண்ட, அண்ட, க (ஆகாச) கோளங்களும் ஸ்ரீ சக்கிரமே யாகும். ககோளம், பூகோளம், சரீரம் முதலிய யாவற்றிற்கும் மனமே காரணமாய் இருப்பதால் மனமே ஸ்ரீ சக்கிரமாகு மென்பது பரம சித்தாந்தமாம். மனமே ஸ்ரீ சக்கிர மென்றும், மனத்தின் விருத்திகளே ஆவரண தேவதைகளென்றும், அம்மனத்தின் அதிஷ்டானமாய் விளங்கும் கூடஸ்தஸாக்ஷியே பரதேவதை என்றும் அறிக.

பிண்டம் :—சர்மம் (தோல்), இரத்தம், மூளை, மஜ்ஜை, எலும்பு என்னும் ஐந்து தாதுக்களும் சக்தி மூலகங்கள். சுக்கிலம், தேஜஸ், பிராணன், ஜீவன் என்னும் நான்கும் சிவ மூலகங்கள். இவ்வொன்பது தாதுக்களும் சேர்ந்து சரீரமாகின்றது.

அண்டம் :—பஞ்ச பூதங்கள், சக்தி மூலகங்கள்; மாயை, சுத்தவித்யை, ஈஸ்வர, ஸதாசிவ தத்துவங்கள் சிவ மூலகங்கள். ஆக ஒன்பது தத்துவங்களோடு கூடி விளங்கு

வது பிரஹ்மாண்ட மாதலின் அதுவும் ஸ்ரீ சக்கிர வடிவமே.

க (ஆகாய) கோள பூகோளங்கள் :—

ஸ்ரீ சக்கிரத்தில் உள்ள ஒன்பது ரேகைகளே ஆகாயத்திலுள்ள சூரியன் முதலிய நவக்கிரஹங்கள். நவகண்டங்களோடு விளங்கும் பூகோளமும் ஸ்ரீ சக்கிரமே.

இங்ஙனம் தன்னையும் (சரீரத்தையும்), குருவையும், ஆத்மஸ்வரூப பராசக்தியையும், மந்திரத்தையும், ஸ்ரீ சக்கிரத்தையும், பூமண்டலத்தையும், வானத்தையும், பிரஹ்மாண்டத்தையும், ஏக ரூபமாய்ப் பாவிக்க வேண்டுமென்பது ஸ்ரீ வித்யோபாஸனையின் சிதையாத சித்தாந்தமாகும். இந்த பரம சித்தாந்தம் யாரோவொரு மஹாபுருஷனுக்கு வித்திக்குமேயாயின் அவன் கிருத கிருத்தியன் ஆவான். அவனே தன்யன். அவனே முக்தன். அத்தகைய நிலையை, இந்நூலைப் படிப்பவர்க்கு அருள் புரியுமாறு, குருமூர்த்தி வடிவமாய் உள்ள பரதேவதையை வணங்குவோமாக. சிவம்.

ஸ்ரீ பரதேவதார்ப்பண மஸ்து.

உ

ஸ்ரீமலிதா ஹோதி. ஸுர ஸுந்யெய நஸி

ஸ்ரீ க்ரோய ட்டாரகாவர நாயெய

ஸ்ரீ டுவாஸ ஹேதி-புணீத

॥ ஸ்ரீமலிதாஸுவர து ॥

(சுய-பாதிஸதீ)

ஸ்ரீ க்ரோத பட்டாரகரேன்னும்
தூர்வாஸ மஹர்ஷியால் இயற்றப்பட்ட

ஆர்யாத்வீஸதீயேன்னும்

“ ஸ்ரீ லலிதாஸ்தவ ரத்தினம் ”.

வநெ மஜெஞ்சுபுதம்

வாஜாஜார-புவய-வாஸிஷ்ட ॥

கூஜ-பவரா-மஸாணம்

கூவய-நீஜாரகாரகாவீய ॥ க ॥

1. தனது இடது மடியின் மேல் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ வல்லபை தேவியினால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவராயும், செங்கழுநீர் புஷ்பத்தை மலரச் செய்யும் பால சந்திரனைச் சிரசில் தரித்துக் கொண்டிருப்பவராயும், குங்குமத் தூள்களினால் சிவந்த நிறத்தை உடையவராயும் உள்ள யானை முகத்தானை வணங்குகிறேன்.

ஸ ஜயதி ஸுவண ஹெஸும்

ஸகல ஜமஹு ஸ்வஸிதஜெதிஹி ।

காஹந நிகுஹுவாடி

காஹஜிஸீ ஸ்வஹ ஸந்திஹி ॥ ௨ ॥

2. எல்லா அண்டங்களையும் தத்தம் இடங்களில் நிறுவத் தகுந்த வடிவமுடையதும், தங்கமயமான கோடி வீடுகளில் விளங்கும் தேவதைகளின் சமூகத்தினால் பாடப் பட்ட இனிய கானத்தையுடையதாயும் விளங்கும் மஹா மேரு பருவதம் ஸர்வோத் கிருஷ்டமாய் விளங்கட்டும்.

ஹரிஹயநெஹிஹிதாராஹ

ஹரிதாஜிஹெஷுவஸிதம் தஸு ।

விநுஸிஸாநுதிதயம்

வியிஹரிமளஸீஸவிஷுவாயாஸு ॥ ௩ ॥

3 அந்த மஹா மேருவின் கீழ்க்கு, தென் மேற்கு, வடமேற்குத் திக்குகளின் கோடியில் இருக்கின்றதாயும், பிறும்ம, விஷ்ணு, ருத்திர லோகங்களுக்கு ஆதாரமானது மான முன்று தாழ்வரைகளையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஜெய ஸுநஹிஹெஹா

ரதாஸுவிஸஸகாஹிதஜிமஹு ।

உவரி உதாஸுதயாஜந

ஸுதாஸுஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸு ॥ ௪ ॥

(4) இம்முன்று தாழ்வரைகளுக்கும் நடுவில் அழகிய இரத்தினக் காந்திக் கூட்டங்களினால் மனோஹரமான

திகந்தங்கனையுடையதாயும், மேலே நானாறு யோஜனை உயரமுள்ளதாயுமான சிறந்த மலைச் சிகரத்தை யுபாசிக்கின்றேன்.

தஞ் வதஸ்ஸுதயொஜந

வரிணாஹம் ஷெவஸிவ்நா ராவிதஸ் ।

நாநாலாவலெநாஜம்

நலாஜிஹம் நமரலாஜிவிஷ்நாயாம் ॥ ௫ ॥

(5) அச்சிகரத்தின்மேல் நானாறு யோஜனை விஸ்தாரமுள்ளதாய்த் தேவசில்பியாகும் மயனால் நிர்மிக்கப்பட்ட, அநேக கோட்டைகளோடு மனோரம்மியமாய் விளங்கும் ஆதிவீத்தையின் நகரத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

புயலிம் ஸஹஸ்யவடுவக்

ஷக்ஸுதஸம்ஷுதயொஜநம் வரிதம் ।

வயயிக்ஸுதஸுமாதம்

வாரணம் ஸாரணம் வுராஜாஜியொரடுவஸ் ॥ ௬ ॥

(6) ஆயிரத்து அறுநாறு யோஜனை தூரம் நாலுபககத்திலும் சுற்றளவுள்ள இரும்பு மயமான முதல் கோட்டையைச் சரண மடைகின்றேன்.

தவெஸுராதரெ ஸரீரண

யொஜநடிடுரெ தரம்மிதஹாயம் ।

வடயதம் லுஷம் திகீயொ

வடாஸுநஸார திகீதஸாயம் ॥ ௭ ॥

புதி-4

10. இதற்கு ஏழு யோஜனைக்கப்பால், தாம்பரத்தி
னல் செய்யப்பட்டுள்ள மூன்றாவதாய் விளங்கும்
கோட்டையானது சூர்ய சந்திரர்கள் உள்ளவரையில் மங்
களத்தைச் செய்யட்டும்.

உய்யெதயொஹு உணியிய

வஹுவஸாவாபுஸௌநவக்ஷுவிதாழ் ।

கூரூரநாகஹவாடிம்

கயயெ உகரநுவங்கிவாவாழ் ॥ 11 ॥

11. வெண்கல தாமிரக்கோட்டைகளுக்கு நடுவில்,
இரத்தின மயமான தளிர், கொப்பு புஷ்பம் இவைகளால்
அழகானதாயும், புஷ்பத்தேனல் சேருக்கப்பட்ட பாத்தி
யை அடைந்துள்ள கல்பவிருக்ஷப் பிரதேசத்தை நமஸ்
கரிக்கின்றேன்.

தகு உயுராயவஸீ.

தரூணீஹூரந்தரூணஹீகாராஹூழ் ।

சூலிம்மிதொவதாஹூ—

உநிஸ்ம் பூயஉதூராதூவஹீஹூஃ ॥ 12 ॥

12. அக்கல்ப விருக்ஷத் தோட்டத்தில். அழகிய
கண்களையுடைய மதுஸ்ரீ, மாதவஸ்ரீ என்ற ஸ்திரீகளால்
ஆலிங்கனஞ் செய்யப்பட்டுப் புஷ்பாஸ்திரத்தைக் கையி
லேந்தி விளங்கும் வஸந்தருதுநாதனானவன் என்னை
இரக்ஷிக்கட்டும்.

நஉத தஹுஹீரஹாமெ

நாகிவயொஹீவிஸுஹஸம் வாதழ் ।

ஸீஸாக்யதிம் துரீயம்

ஹிதகிரணாகொகநிஜைவஸாவழ் ॥ 13 ॥

புராகாரம்: கருணாமோககுடியம்: || 16 ||

16. இதற்கு மேலுள்ள உன்னதமான சிகரத்தில்
பறந்துகொண்டிருக்கும் தங்கமயமான கொடிகளோடு
கூடிய பித்தளே மயமான ஐந்தாவது கோட்டையானது
எங்களுக்குக் கேதமத்தைச் செய்யட்டும்.

பூகாரயொஹு லெயு

வஹிதாநுஜத வஹலொஹுஷா ।

ஹரிவாநுநுஷுவாடி

ஹாதாநுஷுபுல லெஷுநுதாவடி ॥ 17 ॥

17. இந்த ஈய, பித்தளைக் கோட்டைகளுக்கு நடு
வில், பஞ்சம ஸ்வரத்தில் கானஞ்செய்யும் குயிற் கூட்டங்
கள் நிறைந்த ஹரிசந்தன வாடிகாப் பிரதேசமானது
எங்கள் சந்தாபத்தை வேரோடு களையட்டும்.

தகு நலஃஸீ லெஹெயு—

ஹாணுலெஹெஷுபிதம் வாரிதம் ।

வஜ்ராத்ஹாஸலெஹெ

வாஹாவதிதம் தநாதா வஷாத்ஹம் ॥ 18 ॥

18. அத் தோட்டத்தில் நபஸ்ரீ, நபஸ்யஸ்ரீ
முதலிய அநேக ஸ்திரீகளோடு சூழ்ந்துள்ளவனாயும், வஜ்
ராட்டஹாஸஞ் செய்பவனுமான வர்ஷநுதுநாதனான
வன் எமதபீஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யட்டும்.

வஜ்ரம் = மேகம்.

ஹாநுத(எ)யொஜநுபுரெ ।

லெஹீயஸுஷுலெஹுஷுரெ ஹமெ ।

ஹுஷுஷுஷுஷுஷுஷு

பூகாரம் வஹலொஹுஹயாதுலயம் ॥ 19 ॥

19. இந்தத் தோட்டத்திற்குமேலே ஏழு யோஜனை தூரத்தி லிருக்கிறதாயும், பூஜிக்கத் தகுந்ததாயும், பஞ்ச லோகங்களால் நிரமிக்கப்பட்டுள்ளதாயும் உள்ள, ஆறாவ தான கோட்டையானது எனக்கு மங்களத்தைச் செய்யட் டும்.

சுநயொஷ்டியெ ஸனத—

ஃகூரூஜிவ்யகூஸுமிமாயாபு ।

நீநாரவாடிகாயாம்

நீநஸஃமீகரோதா தெ விஹுதி ॥ 20 ॥

20 இப்பித்தனைக் கோட்டைக்கும் பஞ்சலோகக் கோட்டைக்கும் நடுவிலுள்ளதாயும், திவ்விய புஷ்ப வாச னையுடையதாயுமுள்ள மந்தார விருகடிப் பிரதேசத்தில் என் மனது எப்பொழுதும் விளையாட்டும்.

தஸ்யூரிஷொஜ்யகூ—

தரூணீஷாஸூரஜ்யதாஸலாஸஹிதம் ।

சுஷ்யவ்யபீஜீயா—

ஃஸ்யாரோஷெஷுஃரொஃ கூஸுரெஃ ॥ 21 ॥

21. அந்தத் தோட்டத்தில் இஷ ஸ்ரீ, ஊர்ஜ ஸ்ரீ, என்ற பெண்களுடன் ஸதா ரமித்துக்கொண்டும், வாஸனை நிறைந்த புஷ்பங்களினால் அம்பாளைப் பூஜித்துக்கொண்டு மிருக்கும் சரத்ருது நாதனுனவன் நன்கு விளங்கட்டும்.

தஸ்யூஷ்டி (எ)ஸ்யூயொஜந

ஃகூரூ ரெஜீவ்யநஸ்யுஜ்ஜவம் ।

கூயளதகவிததிதிதி:

கூயூணம் ஷிஸ்தா ஸஸூஜ்ஜாவம் ॥

॥ 22 ॥

22. இதற்கு ஏழு யோஜனை தூரத்தில், பிரகாசிக்கும் சிகரக் கூட்டங்களையுடைய, வேள்ளியாற் செய்யப்பட்டுள்ள ஏழாவது கோட்டையானது மங்களத்தைச் செய்யட்டும்.

ரீயெயுதயொஃ-ஸ்ரூத்ய

அம்விதவிடவாழ்விருதகலகணா ।

ஸ்ரீவாரிஜாதவாடி

ஸ்ரீபரிநிஸம் ஹிஸதம் ஸீதவொஃஸ்ரீ ॥ 23 ॥

23. இப் பஞ்சலோக வெள்ளிக் கோட்டைகளுக்கு இடையில், ஆகாயத்தை அளவும்படி சப்திக்கும் குயில் களையுடையதாய்க், குளிர் மயமாயிருக்கும் பூநீ பாரிஜாத வீருஷ்ப் பிரதேசமானது எப்பொழுதும் லக்ஷ்மீகரத் தைச் செய்யட்டும்.

தஸ்யாஃதிவிபாலாஃ

ஸஹபெவநுஸஹ ஸஹஸ்யவக்ஷீஸ்யாடி ।

ஸாரிஹொஸக்ஷகெதா—

ஹெஃஹொ ஹவதஹெஹிவ்யஹெஹி நம் ॥ 24 ॥

24. உந்தப் பாரிஜாதத் தோட்டத்தில் ஸஹஸ்ரீ, ஸஹஸ்யஸ்ரீ என்பவர்களுடன் விளையாடுபவனும், மன்மதனுக்கு அடுத்த தேசத்து ராஜாவானவனுமான ஹேமந்தருது நாதனானவன் எனக்குத் தங்கத்தை விருத்தி செய்யக் காரணமாகட்டும் (அதாவது ஐஸ்வரியத்தைக் கொடுக்கட்டும்.)

உதூதஸ்யஸ்யஹா—

நஹிதஹுதஹிவிவாரணயிவஹி ।

தவநீயவனாரவித—

ஸநுதாடியுஷ்டிஷ்டொ வரணம் ॥ ॥ 25 ॥

25. இதற்குமேல், பெரிதாயும், அற்புதமான அக்நி ஜ்வாலையால் சிவந்ததாயும், தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட தாயும் உள்ள எட்டாவது கோட்டை ஆயுளைக் கொடுக்கட்டும்.

காடிவிவிநவாடி—

உநயொய்யுவி கலிதாவாஸாடி ।

கயாபி ஸுநகொருக—

காடிதாரொடி துநிவஸீராடி ॥ ॥ 26 ॥

26. இவ் வெள்ளி, தங்கக் கோட்டைகளின் நடுவி லுள்ளதாயும், புஷ்பம் மொட்டு இவைகளின் மணம் பொருந்திய வாயுவோடு கூடியதாய் மிருக்கும் கதம்பவ னப் பிரதேசத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தஸ்யாதிசிரிராக்யதி—

ராஸீநஸுவதவஸ்யுஷ்டீஷ்டாடி ।

ஸிவநிஸம் காருதாநீ

ஸிஸிர துஹிததஸீ தவழிமனம் ॥ ॥ 27 ॥

27. அக் கதம்போத்யானத்தில் தபஸ்வீ, தபஸ்யஸ்ரீ என்கிற பணிப் பெண்களுடன்கூடி உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பவனாயும், மிகவும் குளிர்ந்த ரூபத்தை யுடையவனாயும், எல்லாத் திக்குகளையும் குளிரச் செய்பவனுமான சிசிரருது நாதனானவன் எப்பொழுதும் மங்களத்தைச் செய்யட்டும்.

30. பிந்து, திரிகோணம், பஞ்சகோணம், அஷ்ட
தளம், ஷோடசதளம், அஷ்டதளம், சதுர்த்தளம்,
பூரேகைகளுடன் கூடியதான சக்ரத்தில் எப்பொழுது
மிருக்கிறவளாயும், 98 அக்ஷரங்களுக்கும் அதிபையாயும்,

33. இடது புஜத்தின்மேல் சரிந்துவிளங்கும் கொண்டையை யுடையவளாயும், துளசி, கதம்பமாலைகளோத் தரித்துக்கொண்டிருப்பவளாயும், முத்து மயமான பட்டம்

சுட்டி. இவைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நெற்றியிலுள்ள
திலகத்தினால் உதாரமானவளாயும்,

கூவியுதகீரஸாவக—

கயநிநடிவுகூ நிவிநிநிமோய-பாடி ।

வாசிகுமஸம்மிவீணா—

வாடிநஸளபூய-ஜீலிதாசூயமாடி ॥ 34 ॥

34. கையில் தரித்துக்கொண்டுள்ள கிளியின்
மொழிகளால் வியத்தமான சகல சாஸ்திரார்த்தங்களை
யுடையவளாயும், இடது ஸ்தனத்தில் சேர்ந்து விளங்கும்
வீணையை வாசிப்பதால் உண்டான மகிழ்ச்சியினால் பர
வசப்பட்டு மூடிய பாதிக்கண்களை யுடையவளாயும்,

சூவாடாஸ்கயரா—

ஜாஜிரஸொஜேஷவாவலிதகடாகூடி ।

சூஜாயஸாரமுலிகா—

ஜாடிஸம்ஜீதஜாதுகா வநெடி ॥ 35 ॥

35. கொஞ்சம் வெளுப்பும், சிவப்பும் கூடிய வஸ்தி
ரத்தைத் தரித்தவளாயும், சிருங்கார ரஸம் ததுப்பும் கடா
கூத்தை யுடையவளாயும், வேதத்தின் சாரமான குளிகை
யாயும், முதன்மையாயுமிருக்கும் சங்கீத மாத்ருகையை
நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தஸு உஸுவண-ஸாவ—

ஸூஜாதூதஸாரணகும்பஜாயம் ।

ஸூயதாஜிஸனாவம்

ஸாவொ நவஜீவபூஜாராமையம் ॥ 36 ॥

36. அந்தத் தங்கங் கோட்டைக்குமேல் குங்குமம்
போல் சிவந்து புஷ்பராக மயமான ஒன்பதாவது கோட்டை
யானது எனது சந்தாபத்தைப் போக்கட்டும்,

சுநயொரனாவஸுயாஃ

புணுழி புகுமு வுழிராமழிஃ ।

விஹாஸநெஹுநீநு—

வினநநிஹுநிஹுநீநுநீநு ॥

॥ 37 ॥

37. இந்த புஷ்பராக தங்கக்கோட்டைகளுக்கு இடை
யில் விம்ஹாஸ நேஸ்வரியாம் பரதேவதையின் மந்திரார்த்
தத்தை அநுசந்தானம் செய்வதில் சற்றும் சோம்பலில்
லாத சித்தர் கணங்களால் நிறைந்துள்ள புதிய புஷ்பராக
மயமாயுள்ள பூமியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

தனீரொதூரெஹு

தரணஜவாகிரணயொரணீஸாணஃ ।

புஸயத வுழிராம—

புாகாரொழி வராவவம் ஹுழி ॥

॥ 38 ॥

38. இந்த கோட்டைக்கு மேல்பாகத்தில், மலர்ந்த
செம்பருத்தம் பூவின் கார்தியின் பரவுதலால் சிவந்ததான
பத்தாவது பத்மராகக் கோட்டையானது என் அவமானத்
தைப் போக்கட்டும்.

சுனாவஹுதவாஸா—

நநயொரவநீதவிதூவெஹுநு ।

ஹுஹுஸீவஹுஹுநு

ஹாரணவஹுநுஹுநிஹுஹு ॥

॥ 39 ॥

39. இப்புஷ்பராக, பத்மராகக்கோட்டைகளுக்கு நடுவில் இருப்பையுடையவர்களாயும், போக்கடிக்கப்பட்ட, மனத்தின் கெட்ட எண்ணங்களுையுடையவர்களாயும், சக்ரேசியாகும் அம்பாளின் பக்தர்களும் அடிமைகளுமான சாரணவேலைக்காரக் கூட்டங்களை இரவும் பகலும் நினைக்கின்றேன்.

ஸாரஜுவாஹ(எ)யொஜந—

உருரெ ஸ்வடிதகெதநஸூஸூ ।

மொரெஉகெத நரவிதொ

மொவாயதௌ லாஹுதஹூமஃ ॥ 40 ॥

40. இப்பத்மராகக் கோட்டைக்கு ஏழு யோசனை தூரத்தில், ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாத வீடுகளோடு கூடிய கோமேதகத்தினால் செய்யப்பட்ட உன்னதமான கோட்டையானது என்னை ரகசிக்கட்டும்.

வபு உயானரொவூ—

வடகெஹூவிவெய்யு யொமிநீஸூவெநஃ ।

ஸததஹு ஸூவி—தாயா—

ஹூகவூ—ஹூ— பூணளலிவரணாஸூ ॥ 41 ॥

41. பத்மராககோமேதகக் கோட்டைகளுக்கு நடுவில் உள்ள பூமியில், பிரஹ்மசாரிச்சிறுவர்களாலும் யோகினிகளாலும், சதா பூஜிக்கப்பட்ட ஸங்கர்ஷணீ என்ற தேவதையின் சரணபங்கஜத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தாவஸ (எ) யொஜநஉருரெ

தஸூ ஸூ—தூ—மொவூரொவெதஃ ।

வாஜ்ஜிராவடுதெது ஸ்வதா—

ஆஜ்ஜிணீ நிகர நிதிதெதா வபுஃ || 42 ||

42. இக்கோட்டைக்கு ஏழு யோசனைக் கப்பால் மிகவுமுயர்ந்த கோபுரத்துடன் கூடிய வஜ்ஜிரமணியினால் நிர்மிக்கப் பட்ட கோட்டையானது எனதிஷ்டத்தை நிறைவேற்றட்டும்.

வாரணஜிதயானாதெதா

வாஸஜுஷோவிஹிதயோரஸாலூடாஃ ।

ரஹாஜிவிஸுயவெஸூர

ரஹயஸு ஜஹாதஜிஷ்டாநநு || 43 ||

43. கோமேதக வஜ்ஜிரமணிக் கோட்டைகளுக்கு நடுவில் வசிப்பவர்களும் மதுவின்ரஸத்தை ஆஸ்வாதம் செய்தவர்களுமாயுள்ள ரம்பை முதலிய தேவதாசிகள், மிகவுமாரந்தத்தை எங்களுக்குக் கொடுக்கட்டும்.

தது ஸடா புவஹஜீ

தடிநீ வஜ்ஜாலியா விரம் ஜீயாக் ।

உடூரெஜிஜாவநுது—

ஜீஹஹீகூயகயஜ்ஜிணீதபுஷா || 44 ||

44. அங்கே எப்பொழுதும் பிரவஹித்துக் கொண்டும், அதிகமான ஆலைகளோடு நர்த்தனம் செய்யும் கலஹம்ஸக் கூட்டங்களின் கலகல சப்தம் நிறைந்து மிருக்கும் வஜ்ஜிர என்ற சிற்றூறு வெகுகாலம் விளங்கட்டும்.

ரொயலி தஸூர ரஹிரொ

வஜ்ஜிஸீ ஜயதி வஜ்ஜுஷோஷூர ।

പത്രവ-ശ്ശ്യാംജിശി പൗരന്മാരും ശ്രീ ചിന്ത ।

சுலகுவிடாயிரடுவொ

விலகுலிஷாகுநிஸிபாதநுதாசு || 51 ||

51. இந்திரநீல முத்துக்கோட்டைகளுக்கு நடுவில், கிழக்குத் திசையில் ஸ்ரீமானாயும் திக்கஜங்களுக்கு நாயகனை ஐராவதத்தின் மேல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறவனுமான இந் திரன் எங்களுக்குச் சதா வினையாட்டை (சந்தோஷத்தை) ச்செய்யட்டும்.

தகைணெ வுஜநஸு

செதாரிவாசுஸுவாஸகியரம் ।

ஸூஹாஸ்யாஸபெத

ஸூவயதூம் ஹவ்யவாஹநஸூவிரபு || 52 ||

52. தென் கிழக்குத்திசையில் விசிறி, ஸ்ருக், தோமரம் ஆஜ்யபாத்திரம், ஸ்ருவம், அன்னம், சக்தி இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு ஸ்வாஹா, ஸ்வதா என்னும் பத்தினி களோடு கூடிக்கொண்டும் விளங்குகின்ற அக்னி பகவான் என்னை வெகுகாலம் சுகப்படுத்தட்டும்.

உக்ஷிணஹிமனாராபெ

உவயரொ நீயநீரஹ்யாயம் ।

திவாராவஹாஜஸு

விரயதூம் நிவிமஹஸாம் நிகாபு || 53 ||

53. தெற்குத்திசையில், தண்டத்தைத் தரித்துக் கொண்டு நீலமேக நிறத்தனாய்த் திரிபுரையின் பாதாம்பு ஜங்களில் பக்தியுடையவனாய் விளங்கும் இயமன் என்னுடைய சமஸ்தபாபக்கட்டங்களையும் போக்கடிக்கட்டும்.

தஸெஸுவ வஸிபாயாம்

ஹிஷிஷிதேவாபுஹாஸூரம் ।

வெடாலியவியாநீ

வெடாநவநயது யாதுயாநொ ரெ || 54 ||

54. இதற்கு மேற்கே (அதாவது தென் மேற்கில்) மலர்ந்த கருங்குவளைப் புஷ்பம் போல் கருத்த கார்தியை யுடையவனும், கேடம், கத்தி, கொம்பு இவைகளைத்தரித் துக்கொண்டுமிருக்கும் நீருநி (ராக்ஷசன்) எனது கிலே சங்களைப் போக்கட்டும்.

தஸ்யா உதீரபெஸெ

யவனாஹோவிபுமஸஷவாராநு ||

வாஸாயுயா தீவாணி

வாஸீவிஷயது வாஸஜாநாநி || 55 ||

55. இதற்கு வடக்கே (அதாவது மேற்குத்திக்குில்), வெண்மையான அங்கங்களையுடையவனும், பெரிய (மகர) மீன்வாகனத்தில் ஏறிக் கொண்டிருப்பவனும், பாசாயுதத் தைக் கையிலேந்தியிருப்பவனுமான் வருணன் எனது பாசக்கூட்டங்களைக் கண்டனம் செய்யட்டும்.

வருந் தஹூதீரஹரி—

தீரணவாயும உரீராவாவாஹ ||

கொரகித தகுவொயாநு

மொரக்ஷபுரூவயொமிநொவிபுஹ || 56 ||

56. இதற்கு வடக்கு மூலையில் (அதாவது வட மேற்கில்) மான் வாகனத்தையுடைய வாயுவையும், சிற ந்த தத்வ ஞானத்தையடைந்த கோரக்ஷநாதன் முதலிய யோகிகளையும், அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஸ்ரீ—5

தருணீரிவாபுயாநா

ஹிஸுராவா தஸு தஸு க்ருதவாஸாஃ ।

புக்ருக்ருகாவிஸாயந

வாநவரிஹுராகுஹநாஃகயெ ॥ ॥ 57 ॥

57. புதிய மதுவைப்பானம் செய்ததால் உண்டான மயக்கத்தினால் சலிக்குங் கண்களையுடையவர்களாயும், வாயு வின் பத்தினிகளாயுமுள்ள, இடை, பிங்கலை, சுஷுமந்தை என்னும் மூன்று தருணிகளை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தஜோகவஹவஹ

யநஹ்யூயாபாதி ஸெவயிகுஹெஸு ।

சுவி ஜாணிஹுஜுஹு

நஹவரணாவஹிநா யகூநா ॥ ॥ 53 ॥

58. இதற்குக் கிழக்கே (அதாவது வடக்கில்) நிதி களுக்கெல்லாம் ஈசனான குபேரனையும், அம்பாளின் சர ணாவந்தங்களையே ஸதா ஆஸ்ரயித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணிபத்திரன் முதலிய யகூர்களையும் தியானம் செய் கின்றேன்.

தஜெஸுவ வஹவஹி

தவநீயாரவிதமாவஹொ நமரொ ।

காத்யாயநீஸஹாய

கயெ ஸீதாஹவஹவஹவஹ ॥ ॥ 59 ॥

59. இதற்குக் கிழக்குத்தித்தில் (அதாவது வட கிழக்கில்) தங்கத்தினால் நிர்மிக்கப்பெற்ற கோபுரத்தை யுடைய நகரத்தில், சந்திரனைச் சுரசில் தரித்துக் கொண்டிருப்பவனும், காத்யாயனியோடு கூடிக்கொண்டு மிருப்பவ னுமான ஈசனை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

62. முத்துமரகதக் கோட்டைகளுக்கு நடுவில், நல் பச்சைமயமான ரத்தினக் கூட்டங்களினால் பசுமை நிறத் தையடைந்த தேசத்தில் மதுக்குடங்களை யுடைய, தங்க மயமான பனைமரத் தோப்பை வணங்குகிறேன்.

॥ ६३ ॥

65. பிந்து, திரிகோணம், வர்த்துளம் (விருத்தம்), ஷட்கோணம், விருத்தத்த்வயம் (இரண்டு வட்டம்) இவைகளோடு கூடிய பஞ்சாவரண சக்கிரத்தில் 110 எழுத்துக்களோடு கூடிய மந்த்ரராஜமாகிற கமலத்திற்கு கல

ஜெரால்டு ஜே. புகாஸஸாலி நயாடி.

சூவீ நஹுஜாஸந

ஐவிநவவிநுராமளாஹீயெ || || 71

71. மரகத பவழக் கோட்டைகளுக்கிடையில், அல்லும் பகலும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் பிரதேசத்தில், புதிய குங்குமத்தின் சிவப்பும் வெளுப்பும் கலந்த நிறமுடையவராயும், செந்தாமரை மலராகிய ஆஸனத்தில் அமர்ந்துள்ளவராயுமான பிரஹ்மதேவனை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

வாணஸ்ய தஸ்யோரூத(எ)

யொஜநதொ விவஹொவாந் தூரஃ ।

ஸாஹொ நாநாநதெஃ

ஸஹீபிதாஹீ க்யஷீஷ ஐஷீஷ || || 72 ||

72. இப்பவழக் கோட்டைக்கு ஏழு யோஜனைக் கப்பால், பரிசுத்தமான பெரிய கோபுரத்துவாரத்தையுடையதும், நவரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டதுமான கோட்டை என்னிஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யட்டும்.

சுதொகக்யூரேநயொ

ரவிரஹொ ஸொஹாவி ஹ்யொஹொஷீஸா ||

ஹாணிக்யூஹொவாஹொ

ஹீஹீயிஹுஹயநிஸாஹகஹயெ || || 73 ||

73. இப்பவழக் கோட்டைக்கும் நவரத்தினக் கோட்டைக்கும் நடுவில், மிகுந்த சோபையினால் இடையற்ற இடத்தையுடையதும், பெரியதுமான மாணிக்க மண்டபத்தை மனதில் ஸதா ஸ்மரித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்.

தது ஷ்ரீதம் பூஸனம்

தரூணதரூய பூவாஹகிரணாலு ।

கண-பாவமஹி கும்பய

கருவிதாலீஸு கவவித கவொலு ॥ 74 ॥

74. அங்கே, பிரஸன்னரும் செழித்துத் தழைத்
துள்ள தமால விருகூத்தளிர் போன்ற மேனியை யுடைய
வரும், காதில் தொங்கும் குண்டலங்களின் காந்தியினால்
கவசம் போடப்பட்டது போன்றிலங்கும் கன்னங்களை
யுடையவரும்,

ஸொணாயரம் ஸுமிஷ்ரீத

ரெணாஹ்வநரெயரநக்யவலு ।

ரெயெணரெஹிஸெஷக

ரெஹித நிபிஹெநு யெலிகா ருமிரலு ॥ 75 ॥

75. சிவந்த கீழுதட்டை யுடையவரும், சுத்தமான
புன் சிரிப்பை யுடையவரும், சந்திரனைப் போன்ற முகத்தை
யுடையவரும், பிரவசிக்கும் கிருபையை யுடையவரும்,
திவ்யகஸ்தூரிப் பொட்டுடன் கூடிய நெற்றியிலிலகும்
சந்திரரேகையினால் அழகானவரும்,

நாஹ்குஹஸஹொஹர

நயநாஹ்வயபிதரிநலிஜாகுதலு ।

கலாகுநவயொயர

கலுஹீஸுஸுணவஹிஹொஹலு ॥ 76 ॥

76. தாமரை யிதழ் போன்ற கண்களின் நோக்கத்தில்
அடங்கிய மன்மத அபிப்ராயத்தை யுடையவரும், லக்ஷ்மி
யின் கடினமான ஸ்தனத்திலுள்ள கஸ்தூரிக்குழம்பு பூசப்
பட்டு விளங்கும் மார்பை யுடையவரும்,

வாஹ்வயமஸிகெஸ்யம்

ஸஹ்வஸ்ய ஹ்வாரிகளஸ்யஸ்ய ।

ஸ்ரீவஸ்யஸ்ய ஸ்யஸ்ய

ஸ்ரீ தஜநரக்ஷாயஸ்ரீணவரணாஸ்ய ॥ ॥ 77 ॥

77. சண்பகப் பூக்களின் வாசனையோடு கூடிய கேச பாரத்தை உடையவரும், மின்னல் போன்ற வெண்ணிறப்பட்டை யுடையவரும், ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துபத்தை அணிந்தவரும், ஆஸ்ரயித்த ஜனங்களை ரக்ஷிப்பதில் கைதேர்ந்த சரணகமலத்தை யுடையவரும்,

கஹ்வஸ்யஸ்ய நவியஸ்ய

தூவஸ்யம் கணயொவநயொஸ்ய ।

ஸுஹ்வஸ்யஸ்ய நவியஸ்ய

ஸுஹ்வஸ்யஸ்ய நவியஸ்ய ॥ ॥ 78 ॥

78. சங்கம், ஸுதர்சனமென்னும் சக்கிரம் ஆகிய இவ்விரண்டினால் சோபிக்கும் கரபத்மங்களை யுடையவரும் கழுத்தில் தொங்கும் துளசிமாலையை யுடையவரும், முசு குந்த சக்கிரவர்த்திக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தவரும், ஆநந்தக் கிழங்காய் விளங்குபவருமான முகுந்தனை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ததூரணாதூரவாமெ

தாராவதிஸிஹ்வஸ்யஸ்ய ॥ ॥ 79 ॥

விலியஸ்ய மணவடிதொ

விதூதஸூரவாமெநிஸ்யஸ்ய ॥ 79 ॥

79. நவரத்தனக் கோட்டைக்குள், நக்ஷத்திரங்களுக்கு அதிபனான சந்திரனை முத்த மிடக் கூடிய அவ்வளவு

உன்னதமான சிகரங்களோடு கூடிய பல வகை மணிகளா
லாக்கப்பட்ட நாநா ரத்தினக்கோட்டையானது நிர்மல
மான புத்தியைக் கொடுக்கட்டும்.

பூகாரா தியானா

குகூர் வாயுராத் திகுரஸ்கீண-பாடி ।

நதி த ஸஹஸ்ர லுஹக

லேஹநாதா திவிஸ்ர-தாஹவநெ ॥ 80 ॥

80. நவரத்தின நானூரத்தினக் கோட்டைகளுக்
கிடையில், அநேக இரத்தினக் குவியல்களால் நிறைந்து
விளங்குவதாயும் ஆயிரக்கால் மண்டடம் என்னும் திரு
நாமத்தோடு உலகில் பிரவித்தியுடையதாயுமான பிர
தேசத்தை நமஸ்கரியுங்கள்.

புண்ணுலகு லவாநீ

ஸஹஸ்ரஸாநதிநு-லேஹயாடி ।

ஸ்ரஜாரநாயிகாநு—

ஸீஹநலாஜாவிஷ்ணுமிநந்நு-லாநு ॥ 81 ॥

81. அங்கு சந்திரகலையை ஜடையில் தரித்திருப்ப
வரும், பவானியுடன் கூடியவருமான ஈஸ்வரரையும்,
சிருங்கார நாயகியாகும் திரிபுரசந்தரியின் மந்திரத்தை
ஜபித்து கொண்டிருக்கும் பிருங்கி, நந்தி முதலியவர்களை
யும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தஸ்யெணவாஹ (எ) யொஜந

ஹரெவநெ லேநாஸ்யம் வபுடி ।

ஸங்குராத் துணிகிரணா

லேநாகுகூர் வ நிஜ-லாநயொஃ ॥ 82 ॥

82. இதற்கு ஏழு யோஜனை தூரத்தில் மனோமய
மான கோட்டையையும், இவ்விரு கோட்டைகளுக்கும்
நடுவில் நன்கு பிரகாசிக்கின்ற இரத்தனக் கிரணங்களை
யுடையதான பூமியையும் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ததெத்ருவாஜிதவாவீ

தரஸ தரஜாவலீய தடய ஁ஜாஜி ।

ஜெகதாபகவஹம்ஸீ

ஜெஜி தகநகாரவிந்ஸநொஹாஜி ॥ 83 ॥

83. அங்கேயே, சஞ்சலமான அலைகளால் மோதப்
பட்ட இரண்டு கரைகளையுடையதும், முத்து மயமான
அன்னப் பக்ஷிகள் உடவும் தங்கமயமான தாமரைப்
புஷ்பங்களையுடையதும்,

ஸகெராவயஜியஹ்மீ

ஸம்ஜீதொந்ஜஷவொஷிதஜிமனாஜி ।

காஹநஜியாஜிவிஹஸ

காரஹவஷஹ்தாஹவஜிநொஜாஜி ॥ 84 ॥

84. இந்திர நீலமயமான வண்டிகளும், அவற்றின்
நீங்காரமாகிய ஸங்கீதத்தால் வியாபிக்கப்பட்ட திகந்தங்
(எட்டுத் திக்கு) களையுடையதும், தங்க மயமான அங்கங்
களால் பிரகாசிக்கும் காரண்டவ (ராஜ ஹம்ஸ)ங்களுடைய
தாண்டவத்தினால் அழகானதும்,

கூரஹிநாஜிதகவஹு

கொரகஸஹஜிஸஜிஹவாடவிதாஜி ।

கவயெ ஸஹ்யாஸுரஹ்வா

கந்ஜிதாஜிநொகொவாநொஜாஜி ॥ 85 ॥

85. மாணிக்க மயமான செங்கழுநீர் புஷ்பத்தி
னுடைய அரும்பின் பிரகாசத்தினால் பாடல வர்ண மய
மானதும், அமிர்த ஸ்வரூபமானதும், மலர்ந்த அநேகாயி
ரம் குமுத புஷ்பங்களின் வாசனையுடையதுமான அமிர்த
வாபிகையை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ததிராவிதகாஞ்சாராவெ

தாரவெணிவொதவீதி விஹாஹீழ் ।

லிந்நிரவாடாந்தம்

லிததிரணாங்குரகூலிதவதஸாழ் ॥ 86 ॥

86. இவ்வமிர்தவாபிகைக்கு நடுவில் முத்துக்களால்
செய்யப்பட்ட ஓரழகிய ஓடத்தில் விளையாடுகிறவளும்,
குங்கும பாடல நிறமுடைய அங்கங்களையுடையவளும்
சந்திரகலையைச் சிரோ பூஷணமாய்த் தரித்தவளும்,

வவெந்நுவிவ்வநா

வவ்வெணாயாஹிதஹாஸாழ் ।

கூழிவகவரீம் கூரந்தம்

ஸிஸுநயநாங்குஹிதமஹாழ் ॥ 87 ॥

87. பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற முகத்தை யுடைய
வளும், மாந்தளிர்போற் சிவந்த கீழுதட்டில் பிரதி பலிக்
கும் மந்த ஹாசத்தையுடையவளும், சுருட்டைக் கூந்தலை
யுடையவளும், பெண் மான் குட்டியின் விழிகளைப்
போன்ற கண்களையுடையவளும், குண்டலங்களின் பிர
காசத்தால் ஒளிரும் கன்னங்களை யுடையவளும்,

நிகடவ்வொதநியா

ஸகீஸ்யவியுதஹிஸ்யமஹிவெஹி ।

வரிஷி஽௨னீ஽ வரித—

ஹாரா தாராணுமவிதா஽ வடு || 88 ||

88. மிகச் சமீபத்தில் உள்ள தோணிகளிலுள்ள சக்திகள், தங்கள் கைகளில் தாங்கிய தங்கக் *கொம்பு களில் நிரப்பிய ஜலத்தால் நன்கு அபிஷேகம் செய்யப் பட்டவனும், யௌவனத்தால் இயல்பாகிய கர்வமுடைய வனமான தாரா தேவியை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

புராமுக்ஷஸ஽யொஜந

ஹரொபுணரோஜி ஸ஽ஜியஸா஽ ||

சுநயொரஹாக்ஷா—

ஷோவஹுஷுடுஷிநீர஽விராட || 89 ||

89. இதற்கப்பால் ஏழு யோஜனை தூரத்தில் புத்தி மயமான கோட்டையுண்டு. இந்த புத்திமய மனோமய கோட்டைகளுக்கு இடையில் அஷ்ட பதங்கள் என்னும் அழகான பூமியுண்டு. அதை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

காஹுநீநியாநா஽

கயபாஜாநஹ்வாவிகா஽ தஸ்யாட ||

ஸொணாஸுநிவஹ நிஜித

ஸொவாநஸுணிஸொஹாநதடாட || 90 ||

90. மனோமய புத்திமய அந்தராளப் பிரதேசத்தில் சிவந்த இரத்தினங்களால் கட்டப்பட்ட படிக்கட்டுகளால் பிரகாசிக்கும் கரையையுடையதும், மதுவையே ஆசயமா

கொம்பு=பசுவின்கொம்பு—இதில் ஜலத்தை ரொப்பி அபிஷேகம் செய்வது பிரசித்தம்.

யுடையதுமான ஆநந்த வாபிகையை நமஸ்கரிக்கின்
றேன்.

ஜாணிக்யுதாணிநியயாஃ

ஜெயுதஸ்யா ஜீராரணகவொவாஸு ।

சுஜீதெஸீதுலியாநா

ஜெகேயயாஜி வாராணசீஃ ஜெவீஸு ॥ 91 ॥

91. இவ்வாநந்த வாபிகைக்கு மத்தியில் மாணிக்க
மயமான தோணியில் இருப்பவனும் மதத்தினற் சிவந்த
கபோலத்தை யுடையவனுமான அமிர்தேசீ யென்னும்
வாருணி தேவியைச் சதா உள்ளத்தில் தியானிக்கிறேன்.

ஸளவண-கெநிவா தந

ஹஸூஸூநாய-மவி-தாஜெவ்யுஃ ।

தஜீராதஃ ஸ்ரீதிலாஜொ

விதாஜுஸூகராயாஷாஃ வுஜிஸு ॥ 92 ॥

92. தங்கத்தின லாக்கப்பட்ட துடுப்பு (படவைத்
தள்ளும் கொம்பு) களைக் கையில் தாங்கிக்கொண்டு அழகி
னால் கர்வத்தை யடைந்தவர்களும், அமிர்தேசிக் கெதிரில்
அமர்ந்திருப்பவர்களுமான தேவிகள் எங்களுக்கு ஆயுளை
விருத்தி செய்யட்டும்.

தஸ்ய வுஷஷஃ (எ) யொஜந

ஜ-ரொ-ஹ்-காரஸாவஜித-துஜுஸு ।

வநெந் தயொஸு ஜெயு

சுசூயா வயொநஜெயவவஜாநாஸு ॥ 93 ॥

93. அதற்கு ஏழு யோஜனை தூரத்தில் மிகவும் உன்
னதமான அஹங்காரக் கோட்டையையும் அப் புத்தி

அஹங்காரக் கோட்டைகளுக்கு இடையில் மலயமாருத
மென்னும் தென்றல் காற்று வீசும் பூமியையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

விநுஜோ விஜயவாஹீ

ஸௌஷு ஸீஸுயாஸுரவிணீ தத்ரு ।

வெவாதிவ்விவீ

கொவாஹவஹிதகுவவநவாடி ॥ ॥ 94 ॥

94. அங்கே அதாவது புத்தி அஹங்காரக் கோட்டை
களுக்கிடையில், வீசந் தரங்கங்களின் கோலாஹலத்
தோடுகூடிய கரைகளையுடைய வனவாடியையும், ஸுஷும்
னை நாடியின் ஸுதாஸ்வரூபினியான விமர்சவாபியையும்
நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ததெத்ருவஸலிவியெ

தாவிம்மடிவ்ருவ்வ ஸுஷுஜாஹி ।

ஸுஜாவகுவகுவலிதா

ஸுஜாவிடிவிவ்வ்வ்வஹராஸுஜா ॥ ॥ 95 ॥

95. அங்கே ஜலத்தின் மத்தியில் தாபிஞ்சு (இருள்
பரத்தின்) இலைகளைப்போன்ற கரிய பசு நிறமுடையவ
ளும், கருப்புக் கஞ்சகத்தி (ரவிக்கையி) னால் சோபிக்கின்
றவளும், சந்திர பிம்பத்தின் கெர்வத்தை அடக்கக் கூடிய
வளும்,

சுஷு ஸீஸுணவீ

ஹலிதாயு ஸுஜாகாவிவ்வ்வஹராஸுஜா ।

விநுஜிதாவிதகுவீ

விநுஜிதாவிதகுவீதகுவொவாடி ॥ ॥ 96 ॥

96. கருத்துச் சற்று வளைந்துள்ள புருவத்தினால் மன்மதனது வில்லைத் தோல்வி யடையச் செய்யும் விளையாட்டையுடையவனும், புன்முறுவலோடு கூடிய முகத்தையுடையவனும் இரத்தின மயமான தாடங்கங்களால் (காதோலை) அலங்கரிக்கப்பட்ட கன்னங்களையுடையவனும்,

கூர்வாவிநு தரணி தியொ

கூர்வாவிநு தரணி தியொ

கூர்வாவிநு தரணி தியொ

கூர்வாவிநு தரணி தியொ || 97 ||

97. மாணிக்கத்தினம் செய்யப்பட்ட தோணியி லிருப்பவனும், குலாசலங்களைப் போன்ற ஸ்தனங்களின் பார்வத்தால் வளைந்த இடையை யுடையவனும், குங்குமப் பூவின் குழம்பு பூசப்பட்ட சரீரத்தை யுடையவனுமான குருகுள்ளாதேவியைச் சதா மனத்தில் வைத்து வணங்கு கின்றோம்.

தக ஸாரொதர ஸாரொ

ஹாநுயொ வபுரோயெ தீபு

தீபு ஹாநுயொ வபுரோயெ

தீபு ஹாநுயொ வபுரோயெ || 98 ||

98. இவ் வஹங்காரக் கோட்டைக்கு அப்பால் சூரிய மயமான கோட்டையுண்டு. இந்த சூரிய, அஹங் காரக் கோட்டைகளுக்கு இடையிலுள்ளது ஆதப (சூரிய) உத்காரம். இந்த பானுமயக் கோட்டையையும் ஆத போத்காரத்தையும் சரணமடைகின்றேன்.

தகு கூர்வாவிநு தீபு

தாரோயெ கநக கணிகா வபுதெ

சூலீ நரோணவஸந—

வாஹீந ப்ருஸவ ஜாலிகா ஹாணஸு ॥ 99 ॥

99. அங்கே அதாவது சூர்யோத்காரத்தில், மாணிக்
கங்களா விழைக்கப்பட்ட மணி பீடத்தில், தங்கத் தாம
ரைப் பூவின் கர்ணிகையின்மேல் அமர்ந்திருப்பவரும், என்
றும் வதங்காத புஷ்ப மாலையைப் பூண்டவரும்,

வக்ஷுஷ்டீப்ருகாஸந

ஸக்திஜாயாஸஜாரவி தகெஷ்டி ।

ஜாணிக்யூகெட்டாஜ்யம்

ஜெந்ய ஜாத-ஜாணவெஹவம் ஹுஜ்யெ ॥ 100 ॥

100 சக்ஷுஷ்டீ யென்னும் பிரகாச சக்தியோடும்
சாயா சக்தியோடும் செய்யப்படும் கேள் விலாஸத்தோடு
கூடியவரும், மாணிக்க மயமான கிரீடத்தை யுடைமை
யால் அழகு மிக்கவரும் ஆன மார்த்தாண்ட பைரவரை
ஹிருதயத்தில் தியானம் செய்கின்றேன்.

ஹந்யஸவாஸீயெ

தஸ்யூதூத-தஸூஷாரமிரிமளஸு ।

சுத்யூஸிஸிரஜாஸுத

ஜெந்யஜெ-ய்யம் உ ஹி-கொஜாரஸு ॥ 101 ॥

101. இதற் கப்பாலுள்ளதும், ஹிமய மலையைப்
போன்று வெண்மை நிறத்தை யுடையதுமான சந்திரக்
கோட்டையையும், சூரிய சந்திரக் கோட்டைகளுக்கு
இடையில் உள்ள மிகக் குளிர்ச்சியான காற்றோடு கூடிய
சந்திரகோத்காரத்தையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தக்யூப்ருகாஸஜாநம்

தாரா நிகெரெஃ வரிஜ்யுதொஷீஸஸு ।

சுஜீதயகாணிகநுஷ

உஃ சுயாபி சுநுலிதநுஷ || 102 ||

102 அங்கே பிரகாசிக்கின்றவரும் (* தாராநிகரெஹு ஸவ-தம் ஸெவ்யு) நகூத்திரக் கூட்டங்கள் எல்லாவற்றும் ஸேஷிக்கப்பட்டவரும், அமிர்த மயமான காந்தியினால் மனோஹரமானவரும், குந்த புஷ்பம் போல் வெண்ணிற முடையவரும் ஆன சந்திரனை மனத்தில் தியானம் செய்கின்றேன்.

ஸுஜாரஸாயீயெ

ஸுஜோஹிதம் தஹுதிர லாமெ ।

உயுஹெ தயாரவி

உஹிதாம் ஸுஜார வ-வி-காம் வரிவா ||

103. அதற்கும் அப்பால், அநேக சிகரங்களால் பிரகாசிக்கும் சிருங்கார்க்கோட்டையையும், இதற்கும் சந்திர பிராகாரத்திற்கும் இடையில், பூஜிக்கத்தக்க சிருங்கார பரிதே அதாவது அகழையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தகு ஸ்னிதளஹிதாவி-

ஸவநீயா(*)ரவிதஸாரிஹஸூஹி ।

ஸுஜாரதெவதாவி

ஹிதம் வரிவாயிவம் ஹஜே உநுஷ || 104 ||

* தாராநிகரெஹு வரிஹுதொஹிஸம் - நகூத்திரக் கூட்டங்களால் பரிஷ்காரம் (காஸி) செய்யப்பட்ட மண்டலத்தை யுடையவரும் (என்றும் பாடம்)

(*) ரவிதஸூம்ஹஸூஹி என்று வாஹாஷு.

சீரெநநிதி தாம் உகெஸுரகூண்டெனம்.

ஸனத மஸிதரிந்

ஸ்ரோதொநிய-நீராந் ஸநொஹாஸு || 107 ||

107. வெகு மிருதுவாயும் ஐந்து பனைமர நீளமுள்ள கேஸரங்களோடு கூடியதும் எப்பொழுதும் பிரவஹித்துக் கொண்டிருக்கும் மகரந்தத் தேனைப் பானம் செய்வதற்கு நீங்காரம் செய்துகொண்டு கவிந்துள்ள வண்டுக் கூட்டங்களோடு கூடியதும்,

வாடிநவவ நஸாகுக

யாடிநிய-நீரா மவிஜ்ரிதாஸு ।

கருஹாவீ கருகருகரு

கருகருகரு நிநடிநிய கரிநீயாஸு || 108 ||

108. வாஸனை நிறைந்த புஷ்பங்களின் மகரந்தப் பொடிகளை அங்கு மிங்கும் வீசச் செய்யும் இளந் தென்றல் காற்றோடு கூடியதும், ஆகாயத்தை யளாவி, மனத்திற்குச் சந்தோஷத்தைத் தரும், ராஜ ஹம்சக் கூட்டங்களின் கலகல சப்தத்தோடு கூடியதும்,

வஜ்ரிடவீ ஹஜரீ

வரிஜைகருவாஸு கருவாஸாஸு ||

கருவாஸு-வாஸுயாஸு

தஸுயாஸு வருவ-கரிநீயாஸு கருவாஸு ||

வருவ-கரிநீயாஸு கருவாஸு

வருவ-கருவாஸு கருவாஸு || 109 ||

109. சுந்தரத்தோடு கூடிய அலைகளால் மோதப்பட்டு ரமணீயமாய் விளங்கும் கரைகளோடு கூடியதுமான மஹா பத்மாடவியை நமஸ்காரம் செய்கின்றேன். இந்

தப் பத்மாடவிக்குக் கிழக்கில் பரதேவதையின் அர்க்கிய
பாத்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு பத்துக் கலைகளோடு
விளங்குபவரும், ஒரு குரோசம் அதாவது 2½ மைல் உய
ரத்தோடு * வலையாகாரபாய் ஜொலிப்பவருமான அகநீ
பகவான் என்னை ரக்ஷிக்கட்டும்.

தத்ராபாரெ ஷெவ்யா

வாதீரூபவம் ப்ரவாகாஸீரோநு ।

சிராடிஸகௌஸஜெதொ

பூனம் ஜி வஹஜானாரம் லிந்யாசு ॥ 110 ॥

110. அந்த அக்கினி ரூபமான ஆதாரத்தில் பர
தேவதையின் பாத்திர ரூபமானவரும், ஸ்ரீமானும், பன்னி
ரண்டு கலைகளையுடையவருமான ஸ்ரீ சூர்ய பகவான் என்
மனத்துக்குள்ளிருக்கும் பேரிருட்டைத் தகர்க்கட்டும்.

தவ்ரிநு லிநெஸவாநெசு

தாரம்மிதாரொஷிஜிதயிஸிவ்யூசு ।

வண்டிகௌஸ்கிஜிதம்

வாண்டீகூய-பாஷிநிநாநடிசு ॥ 111 ॥

111. அச்சூரிய ரூபமான பாத்திரத்தில், வாசனை
யின் அலைகள் வீசுவதாயும், பதினாறு சந்திர கலைகளோடு
கூடியதாயும் விளங்கும் விசேஷார்க்யம் என்று போற்றப்
படும் அமிர்தமானது எனக்குப் பேரானந்தத்தைக்
கொடுக்கட்டும்.

சுஜிதெ தவ்ரிஸிவிநெதா

விஹாஜெவ்யாவியிஸிணிதாணிவாஜி ।

ஷொலு கறாஹுயாஹொஃ

ஸொகாஹுதூரயஹு ஶாஶிஸு || 112 ||

112. அந்த விசேஷார்க்கிய ரூபமான அமிர்த்தத்தில் சுற்றிலும் பலவிதமான இரத்தினங்களா லாக்கப்பட்ட தோணிகளில் விஹரித்துக்கொண் டிருப்பவைகளான சந்திரனுடைய பதினாறு கலைகளும், என்னை, யெப்பொழுதும் சோகத்தினின்றும் கடத்தட்டும்.

ததெசுவ விஹுதிஹொஜா

யாதுஶிவாநாஹு உகாரணெஸாநா ||

ஸுஷுபாஶிரஹிவிகாஹாஃ

ஸஶியஹவியாஃ கறாஹு ஸஹாவ || 113 ||

113. அவ்விசேஷார்க்கியத்திலேயே விஹாரஞ்செய்துள்ள பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மகேச்வரன், சதாசிவன் என்னும் ஐந்து காரணெஸ்வரர்களின் சிருஷ்டி முதலிய ஐம்பது கலைகளும் என் சந்தாபத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

கீநாஸவாஹுணகிஹா

ராஜஶிமஹெஷு ராஶுமஹஸு |

கறயாஶி தாநுஜஹு

கறயஹவாஹுஷிவஶிவாஶாஹி || 114 ||

114. சிந்தாமணி கிருஹத்தின் தெற்கு மேற்கு வடக்குத் திக்குகளில் அவ்வர்க்கிய பாத்திரங்களைச் சதா நினைக்கின்றேன்; அவை எனக்கு ஆயுளைக் கொடுக்கட்டும்.

வாதுஶிவஸு வுரஹு

வஶாரண வியி வாவஶிஸாநா ||

ரயலவரம் உ ஹவாநா

ரயயாஜொநலி ரதூயவ-௮௪ || 118 ||

118. அதே திசையில் அதாவது நிருதி மூலையில் தங்க மயமான கொடிகளின் கூட்டத்தோடு கூடியதும், நானாவித இரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்ட சிகரத் தோடு கூடியதுமான ஸ்ரீபவான்தேவிக்குரிய மற்றொரு தேரை யான் மனதில் தியானிக்கின்றேன்.

ஹவநஸு வாபுஹாமெ

வரிக்ஷுதொவிலியவெஜயஜீ லி: ।

ரயயது ௨௦௨௦ ரயெ௦௨௦

ஸலிவெஸாநாஸிஸுவநாபா || 119 ||

119. சிந்தாமணிக் கிருஹத்திற்கு வடமேற்கே (வாயுமூலையில்) யாவராலும் போற்றப்படும் மந்திரினீ தேவியாகிய ச்யாமளேக்குரியதும், அநேக வகையான கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதுமான ஓர் ஒப்பற்ற ரதமானது சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

கூஜெ-பாயிஹுடியபிஸம்

கெரூபாஸாபா சதாஜை-௮௪-௮௪ ।

ரூஜிஸிரதூயாஜெ

ரூவிரவதாசுபவஹைகஸுகித || 120 ||

120. சிந்தாமணி கிருஹத்திற்கு வட கிழக்கில் (ஈசான மூலையில்) அழகிய கொடிகளால் மூடப்பட்டதோ வென நினைக்கத்தக்கதாய், எண்ணிறந்த கொடிகளால் லலங்கரிக்கப்பட்ட வாராஹி தேவியின் இரதத்தைச் சதா மனத்தில் வைத்துத் தியானிக்கின்றேன்.

வரிதொ ஷெவீயாழி

ப்ரணீ தவாஸாநிநுஸூர-விணு : ।

கூவ-ஓ-ஓ ராஸிஜாநா

சூதயம் கூஸாநி ஷெவதா நிவிநா : ॥ 121 ॥

121. பரதேவதையின் வீட்டைச்சுற்றிலும் வாஸம் செய்பவர்களும், மந்திரமே தமது வடிவமாயுடைய இரஸ் மீமாலா ஸ்வரூபினிகளான தேவதைகள் எல்லோரும் சேஷமத்தைச் செய்யட்டும்.

ப்ராஜீராஸ்ய ஹவாநீ

யாழி வாஸூ-ஓயாரவிதவாஸை ।

ஜாதம் கிடிஜுஷுள

ஜநநவந ஜநஸிவாவயாஜிவிஸூ ॥ ॥ 122 ॥

122. பரதேவதையின் மந்திரத்திற்குக் கிழக்குத் துவாரத்தில், வடக்கிலும் தெற்கிலும் உள்ள மாதங்கி, தண்டநாதைகளென்னும் மந்திரிணி, ஸேனாநாயகிகளின் அரண்மனைகளை வெகுகாலம் மனதில் நினைக்கின்றேன்.

யொஜநயம் மஹாவாஸா

கௌராவஸீணாஹயெவ விதூய ।

வினாஜிணிமூஹவிநி

ஜீ-யாஜாநாயபய உதூ-ஓ-ஓரா ॥ ॥ 123 ॥

123. இரண்டு யோஜனை விஸ்தார முள்ளதும், இரண்டு யோஜனை அகலமுள்ள சுவர்களை யுடையதும் ஆம்நாயஸ்வரூபமான நான்கு துவாரங்களையுடையதுமான சிந்தாமணி கிருஹத்திற்கு அருகேயுள்ள பூமி யானது ஸர்வோத்தகிருஷ்டமாய் விளங்கட்டும்,

126. எல்லாச் சக்கிரங்களுக்கும் முதலாவதான அடித்தட்டில் வாசம் செய்பவர்களாயும், பரதேவதையின் பிரகாச (மயூக) வடிவினர்களுமான அணிமாதிசித்தி தேவதைகள் என்னை ரக்ஷிக்கட்டும்.

சுணிவாழிவிலிவெக—

வெய்யாவரிஹரிணாஜீவங்குதவநிவாஃ ।

வடிவ வடிவயன

வாழி வடிவவாழி வாதரொழுகு ॥ 127 ॥

127. அணிமாதி வித்திகள் வலிக்கும் பலகைக்குச் சற்றுமேலே சந்திரகலையைச் சிரோ பூஷணமாய்த் தரித்த பிராஹ்மீ முதலிய மாத்ருகைகள் எங்களுக்குக் கேட்கத்தக்க விருத்தி செய்யட்டும்.

தவெய்யாவரி வணிவெக

தாராணொஜீவநகுவலாராஃ ।

வங்குதவவியாநா

வாழி விவாவயந்த வடிவவாழி ॥ 128 ॥

128. இதற்கு மேலேயுள்ள இரத்தினப்பலகையில், யௌவனத்தால் உந்தமாயும் பருத்துமுள்ள குசங்களை யுடையவர்களான ஸர்வஸம்கேஷாபிணீ முதலிய பத்து முத்திரா தேவதைகள் என்கள் பிராந்தியை அல்லது அஞ்ஞானத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

வெககுதவயாநிவெ

வடிவவெ வெகுவொகுவொஹநெ வகெ ।

வடிவ வடிவவாழி—

வாஸாஃ சுதீ வ வடிவதீ வடிவா ॥ 129 ॥

129. மூன்று பலகைகள் வடிவமானதும் விஸ்தாரமானதுமான இந்த த்ரைலோக்ய மோஹன சக்கிரத்தில் பிரகடயோகினிகள் என்று கூறப்படுபவர்களுக்கு நாயகியாகிய திரிபுரை யென்னும் சக்ரேச்வரி நன்கு விளங்குட்டும்.

ததுவரி விவாவெ யிணை

தரவெழுசுவாரணகொகநடிவாஸம் ।

காஜாகஷ-பண்பாடி

கவெயெ டெவீஃ கவாயாஸிவெவாஃ ॥ ॥ 130 ॥

130. இதற்குமேல் விஸ்தாரமான வீட்டில் சஞ்சலமான கண்களை யுடையவர்களும், புதிய (நன்கு மலர்ந்த) ரக்தோத் பலத்தின் நிறத்தை யுடையவர்களும், சந்திரனைத் தலையில் தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான காமாகர்ஷிணீ முதலிய தேவிகளை வணங்குகின்றேன்.

ஸவ-ஸாவரிவ-பாக

வகெ, 2விலு ம-ஆயொ மிநீஸெவா ।

தி, வ-ரெஸ் 22 டுரிதம்

துஜாநாவலுவிணைவாரா ॥ ॥ 131 ॥

131. கழுத்தில் தொங்கும்படியான மாலை யுடையவளும், சர்வாசாபரிபூரக சக்கிரத்தில் குப்த யோகினிகளால் சேவிக்கப்படுபவளுமான த்ரிபுரேசி என்னும் சக்ரேச்வரி என் பாபத்தை போக்கட்டும்.

தவெவாவரி 2ணீவீடு

தாஜாஹாஹடிவெவாஹாணாஃ ।

யுயாஜிநகுகுஸாஃ

புஜுவாடெவீஹு வியுதகுவ-பாஸாஃ ॥ 132 ॥

132. இதற்குமேல் விளங்கும் இரத்தின பீடத்தில் செந்தாமரை யிதழ்போற் சிவந்த நிறமுடையவர்களும், கஞ்சகத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுமான அநங்ககுசுமை முதலிய தேவிகளைத் தியானம் செய்கின்றேன்.

ஸங்கேஷா ஹகாரகெ Z ஷீம்—

ஐகெ ஸ்ரீத்ரி வாரஸாநரீ ஸாக்ஷாஃ ।
மொஷீ மூஷ்தராஷா

மொவாயதூ ராம் க்ரவாஜ்யாஜ்ஜஷா ॥

133 ஸங்கேஷாபகாரகம் என்னும் இச்சக்கிரத்தில் குப்ததரயோகினிகளுடன் கூடி இரக்ஷிக்கின்ற ஸ்ரீ த்ரீபுர சுந்தரீ என்னைக் கிருபையோடு சேர்ந்த திருஷ்டியினால் ரக்ஷிக்கட்டும்.

ஸங்கேஷாலிணீ ப்ரயாநா

ஸுக்ஷிணஸ்யாஹ்வயக்யதவாஸாஃ ।
சூரொயநீவவெணீ—

ரஹ் கௌபாஜி யளவநொநூதத் ॥ 134 ॥

134. இதற்குமேல், பிரகாசிக்கும் வலையத்தில் வாசஞ் செய்கிறவர்களும், தொங்க விடப்பட்டுச் சலிக்கும் நீல நிறமான கூந்தலை யுடையவர்களும், யௌவனத் தினால் உன்மத்தர்களுமான ஸங்கேஷாபிணீ முதலிய சக்திகளை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஸளஹா ம்ரஜாயகெ Z ஷீம்—

ஐகெ ஸ்ரீத்ரி வாரவாலிநீ ஜீயாஃ ।
ஸுக்ஷிண ஸம்ப்ரயா—

லியாஹ்ஜிணாஃ ப்ரொஜயங்க்விஸ்ய ॥ 135 ॥

135. இந்த, ஸௌபாக்கியதாயகமேன்னும் சக்ரத்தில், ஸ்ரீ த்ரீபுரவாஸினி வீற்றிருக்கின்றாள்; ஸம்ப்ரதாயம் யோகினிகள் என்னும் நாமதேயத்தையுடைய எல்லாச் சக்திகளும் எப்பொழுதும் சந்தோஷப்படுத்தட்டும்.

133. இவர்கள் னிருப்பிடத்திற்கு மேலிருக்கும் சக்
கிரத்தில், குஸும்ப மலர்போல் சிவப்பான கஞ்சகம்
தரித்த அழகுவாய்ந்தவர்களான ஸர்வக்ஞை முதலிய எல்
லாத் தேவிகளும் எனக்குக் கிர்த்தியைச் சம்பாதிக்கட்டும்.

உகெ ஸுலுரகூரா

கூரநாநூலுந ஸுலு ஜநஸெவ்யாழ் ।

ஜநஸி நிமஹாஸஹிதாம்

ஜநெ ஸ்ரீதிவாரபாலிநீம் ஷெவீழ் ॥ 139 ॥

139. ஸமஸ்த (ஸர்வ) ரகூபாகரம் என்ற இச்சக்கி ரத்தில், சர்வ ஜனங்களாலும் ஸேவிக்கத் தகுந்த, நிகர்ப்ப யோகிகளுடன் கூடிய, ஸ்ரீ தீர்புரமாலினி தேவியை மனதில் நினைக்கின்றேன்.

ஸவ-ஜூ ஸஹநாவரி

உகெ ஸுலுரகூரா ஸுலுரகூரிதமெஹாழ் ।

வநெ ஸுலுரகூரிதமெஹாழ்

ஸுலுரகூரிதமெஹாழ் ॥ 140 ॥

140. இந்த ஸர்வத்தை முதலிய சக்திகளின் சக்கி ரத்திற்குமேல் விளங்கும் சக்கிரமாகிய வீட்டிலிருக்கின்ற வர்களும் குங்குமத்தூள் போல் சிவப்பானவர்களுமான வசினி முதலிய தேவிகளை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஸ்ரீஸவ-ஜூ ஸுலுரகூரிதமெஹாழ்

உகெ ஸுலுரகூரிதமெஹாழ் ॥ 141 ॥

வநெ ஸுலுரகூரிதமெஹாழ்

வெஹாஸிஸுலுரகூரிதமெஹாழ் ॥ 141 ॥

141. ஸ்ரீ ஸர்வ ரோகஹரமென்னும் இச் சக்கிரத் தில், ரஹஸ்ய யோகிகள் என்று அறியப்படும் சக்திக ளால் ஸேவிக்கப்படும் தீர்புரஸித்தாசக்ரேஸ்வரியை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

வஸிநீ மூஹாவரிஷா—

அஸாதிஹஸ்தோஸ்தெத ஶஹாவீ஠ௌ ।

ஸபியஹு ஸத்ருஹநு

ஸஸ்திராணஸ்திராணி வாலிஹ்வதெநாஃ ॥ 142 ॥

142. வசினீ தேவிகளினிருப்பிடத்திற்குமேல், இரு பது முழம் உயரமுள்ள மஹாபீடத்தில், ஆதி தம்பதிகளின் சஸ்திரங்களும், அஸ்திரங்களும் சத்துருக்கூட்டத்தைத் தொலைக்கட்டும்.

ஸஸ்திரஸஹநாவரிஷா—

அவயெ வவவெவரிஸ்தீஸஸ்திரபிதெ ।

காஸ்திரஸ்திரபிதெ

கவயெ ஹவஸ்திரஸ்திரபிதெ ॥ 143 ॥

143. சஸ்திரசாலைக்கு மேல் இந்திர நீலக் கற்களால் செய்யப்பட்ட வலையத்தில், யாவராலும் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்த காமேஸ்வரி முதலிய தேவிகளை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

அகஸ்திரஸ்திர வவஸ்திரபிதெ

அஸ்திரபிதெ வவஸ்திரபிதெ ॥

திவஸ்திரபிதெ வவஸ்திரபிதெ

வஸ்திரபிதெ வவஸ்திரபிதெ ॥ 144 ॥

144. இந்த ஸர்வஸித்திப்பிரதம் என்கிற சக்கிரத்தில் எல்லாப் பலன்களையும் அதாவது தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோகம் என்னும் நான்குவித புருஷார்த்தங்களையும் மளிப்பவனும், பராபர ரஹஸ்ய யோகிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவனுமான ஸ்ரீ திரிபுரம்பா சக்கிரேஸ்வரி எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

காடுஐஸ்ரீ மூலவாரி

வயபெ விவிய ஶ்ருஸுபுஷ்யஜாம் ।

உகாரொ யமுநாயா

ஜயஞ் சித்ருஸவத்ருகா மூரவம் ॥ 145 ॥

145. காமேஸ்வரியின் கிருகத்திற்கு மேல் வளையத்
தில், அநேகவிதமான மனுஸம்பிரதாயம் தெரிந்த மீத்ரே
சர் முதலிய குரு மூர்த்திகளான சதுர்டுக நாதர்கள் வீற்
றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்வோத்தகிருஷ்டமாய் விளங்
கட்டும்.

நாயவவநாவரிஷாக்

நாநாநுத்யபஜேரொ வீரெ ।

காடுஐஸ்ரீ மூலவாரி

கயபஞ் சேஷம் தியிஸுராவணம் ॥ 146 ॥

146. நாதர்களின் கிருஹத்திற்கு மேல், அநேக
ரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டு உந்தமாய் விளங்கும்
மணிபீடத்தில், தீதி ஸ்வரூபினிகளான காமேஸ்வரி,
பகமாலீனி முதலிய நித்தியா தேவிகள் ஸந்தோஷத்தைச்
செய்யட்டும்.

நித்யாஸுதநஸ்யாவரி

நிதிருவணநிவஹவிரவிதெ யிஷ்ணு ।

கஸுஸுமம் ஷஷங்குஷேஷம்

கயபஞ் கஸுஸுமம் துராவணம் ॥ 147 ॥

147. இந்த நித்யா தேவிகளின் வீட்டிற்குமேல், நிர்
மலமான இரத்தினங்களால் நிரமிக்கப்பட்ட பவனத்தில்
இருக்கும். சஞ்சல நேத்ரங்களையுடைய ஷடங்கதேவிகள்
சேஷமத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

ஸஹஸ்ரோவரி தாலா

ஸவ-நாநநீயநாஜிகெ விநுள ।

வஹஸு ஹாகாரம்

ஜெஹ் ப்ருணரோஜி ஜெனிமணாகீண-ஹ் || || 148 ||

148. இந்த வீட்டிற்குமேல் ஸர்வநந்தமயம் என்று கூறப்படும் பிந்து சக்கிரத்தில், பஞ்சப் பிரஹ்ம ரூபமாயும் இரத்தினக் கூட்டங்களால் இழைக்கப்பட்டதாய் மிருக்கும் மஞ்சத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

வரிதொலிஜெஹஸு

புரஹ்மஜாநா நியந்தி தா வாலெஹ் ।

ஜாயாஜயீ யவநிகா

ஜெ ஹ்ரிதம் ஹாதம் ஜெஹகஜாயா || || 149 ||

149. இரத்தினக் கட்டிலுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் தொங்குகின்றதாயும், பாசங்களால் கட்டப்பட்டதாயும், கருப்பு நிறமாய் மிருக்கும், மாயாநுபமான திரையென்னும் திரஸ்கரிணி என் பாபத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

ஜெஹஸ்ரோவரி ஹம்ஸ-

ஜீவஹ்மஜாலிகாஹ்ரிதஸு ।

ஹரிதொலிஜெஹஸு

ஹாதாஹ்மஜாநாநீயநாஜிகெ || || 150 ||

150. இந்த பஞ்சபிரஹ்ம மஹா மஞ்சத்திற்குமேல் தொங்கும்படியான மல்லிகை, புன்னை முதலிய புஷ்பமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இந்திரகோப மயமான விதானம் எப்பொழுதும் எங்கள் சோம்பலை யபகரிக்கட்டும்,

153. நான்கு தலையணைத் திண்களையும், சிகப்பும் வெண்மையும் கலந்த பாடல நிறமான விரிப்பையுமுடைய

ஹம்ஸதூலிகா அதாவது அன்னப்பக்கிகளின் அதிமிருது
வான இறகுகளா லாக்கப்பட்ட படுக்கை (மெத்தை)
யானது எங்களை நெடுங்காலம் இரகிக்கட்டும்.

தஸ்யோவஸி நிவஸகோ

தாராணு ஸ்ரீநிஷெவிதம் ஸதத்யு ।

சூவ்யதமஸூவரகூக

உரீவிகாவாஸூஜீஜுஸூஜாயஸு ॥

॥ 154 ॥

154. அதற்குமேல் வசிப்பவரும், நல்ல யௌவன
முள்ள ஸ்திரீயினால் சதா சேவிக்கப்படுபவரும், காம்பு
வரை மலர்ந்த சேங்கழநீர் புஷ்பத்தின் கார்திக் கூட்டத்தி
னால் அழகானவரும்,

ஸிநு-ஓரஸொணவஸநம்

ஸீதாஸூஸூவகஜிவிதகிரீடஸு ।

*கூஸூஜீதிவகஜிநொஹர

கூபிராஸூவகஜிவிதகூஜீஜுஸூஜாயஸு ॥

155. குங்குமம்போற் சிவந்த வஸ்திரத்தையுடைய
வரும், சந்திரனது கார்தியினால் அலங்கிருதமான கிரீடத்
தையுடையவரும், குங்குமப் பொட்டினு லழகு வாய்ந்
தும், சந்திர ரேகையைப் பழிக்கும்படியாய் வளைந்தும்
உள்ள புருவங்களை யுடையவரும்,

வஸுண-ஓநு விஸவநம்

மஸூஸரொஜாதயொநதி-தயஸு ।

*கூஸூஓரீ திவக ஜிநொஜு

கூபிராஸூவகஜிவிதகூஜீஜுஸூஜாயஸு ॥

ஐதி வாஹாஸு । சுது தி-தீய வாஷெ ஜாதாயிக்யு ॥

தரவாவாஜ தராமித

* ஸமராக் ந ஸாஸூ ஸம்ப்ரதாயாய-ல் || 156 ||

156. சந்திர பிம்பம்போன்ற முகத்தை யுடையவரும், மலர்ந்த செந்தாமரைப் புஷ்பத்திற்குச் சமானமான மூன்று நேத்திரங்களை யுடையவரும், சஞ்சலமான கடாசூவீக்ஷணங்களாகிற அலைகளால் மன்மதனுடைய சிருங்கார சாஸ்திரத்தின் சம்பிரதாயமான அர்த்தத்தைத் (தொனியாய்) தெரிவிக்கின்றவரும்,

உணியகூலவபுஷ்ய

நீரீவிகுஞ்ஞாபாஸவகவொய் ।

விஞ்ஞாஸவஹாபராயா

விஸுக்ஷ ரஷிதகிஸாரஸஹாஸ || 157 ||

157. மணிகளா விழைக்கப்பட்ட குண்டலங்களின் பிரபை வீசும் கபோலங்களை யுடையவரும், பவழத்தை யொத்த செந்நிறமான உதட்டின்மேல் சஞ்சரிக்கும் புன்சிரிப்பை யுடையவரும்,

சூரோதிகுஸுஸிஸெவா—

பாநீயஹ்ருததாயாமநிநாஜ்ய ।

வீடிஸளரஹ்வீ

அமுணிகவக்ஷாரவிநுஸளரஹ்ய || 158 ||

158. வாஸனை நிறைந்த புஷ்பங்களைச் சிரசில் அணிந்து கொண்டிருப்பவரும், கருமையான இரண்டு புருவங்களால் மனத்தைக் கவரும் அழகுடையவரும் தாம்

* க்ஷு வதாய-ல் வாஜாஜன “ ஸ்ராமநா ஸாஸூ ” ஐதி வாஹாஸ்ய । ஸமராக் ந ஸித்யம் ||

பூலத்தின் வாசனையின் அலைகளால் இருமடங்காகச் செய்
யப்பட்ட முகரவிந்த வாசனை யுடையவரும்,

வாஸாஹுஸௌக்யவாஸ

புலவஸாஹுஸிதகொலெகராஹு |

காஸீரவங்கியாஹு

காஸீரவங்கியாஹு ஸததது || 159 ||

159, பாசம், அங்குசம், கரும்புவில், புஷ்ப பாணம்
இவைகளால் சோபிக்கின்ற அழகிய கைகளை யுடையவ
ரும், குங்குமப்பூச் சாந்தினால் பூசப்பட்ட தேகத்தை
யுடையவருமான காமேஸ்வரரை எப்பொழுதும் மன
தில் சிந்தித்து வந்தனம் செய்கிறேன்.

தஸ்யாஹுஸௌக்ய நிரஹு

தாஸாஹுஸௌக்ய நிரஹு கிரணாஹு |

ஸீதாஹுஸௌக்ய நிரஹு

ஸீதாஹுஸௌக்ய நிரஹு ஸீதாஹு || 160 ||

160. அவரது மடியில் வீற்றிருப்பவளும், மலர்ந்த
கதம்ப புஷ்பக்காந்தியைப் போன்ற திருமேனியை யுடைய
வளும், சந்திர ரேகையைச் சிரசில் தரித்துக்கொண்டிருப்
பவளும் மகுட்டில் அதிகமான குங்குமத்தை யுடைய
வளும்,

காஸீரவங்கியாஹுஸௌக்ய

ஸீதாஹுஸௌக்ய நிரஹு கிரணாஹு |

நாஸாஹுஸௌக்ய நிரஹு

நாஸாஹுஸௌக்ய நிரஹு கிரணாஹு || 161 ||

161. குங்குமமாகிற ஆபரணத்தாற் பிரகாசிக்கும்
நெற்றியை உடையவளும், குடிலமான இரண்டு புருவங்

களை உடையவனும், தாமரைப்புஷ்பம் போன்ற கண்களை
உடையவனும், மூக்கில் விளங்கும் முத்தாபரணத்தை
யுடையவனும்;

சுங்குரிதஜிநஹாலா —

ஜகந்நாயகா நிவிஜி தனிவா லாடி ।

கலுபுரீகரீயுத

கவொலஸங்கு ஞகநகதாடங்காடி ॥ 162 ॥

162. அழகிய மந்தஹாஸத்தை யுடையவனும்,
கோவைப்பழத்தின் சிவப்பைப்பழிக்கும்படியான சிவந்த
அதரத்தையுடையவனும், அழகிய கஸ்தூரிப் பொட்டு
டன் விளங்கும் நெற்றியோடுகூடிய கன்னத்தில் பிரதி
பலிக்கும் தங்கக் காதோலை (தாடங்கங்) களையுடையவனும்,

கவ-லாலாண்டிவீடி

கவலி தவடிநாரவிநுகரீயாடி ।

கவஸலஹாடாகு—

புலவலிநாஜிளகிககலாவாடி ॥ 163 ॥

163. கற்பூரத்துடன் கூடிய தாம்பூலத்தின் அழகி
னால் குறைக்கப்பட்ட சோபையையுடைய முகத்தையுடை
யவனும், சங்கு போன்ற கழுத்தில் தொங்கும் சுத்தமான
முத்தாபரணங்களையுடையவனும்,

கஹாராஜிகொலி

லுஜயமுலஹாரிதாதுகெய-புராடி ।

கரவஜி-புலகல-

கூலநஜிய சுடக வயல ஸநொஹாடி ॥ 164 ॥

164. தாமரைத் தண்டு போன்ற அழகான இரண்டு
புஜங்களில் சோபிக்கும் இரத்தினமயமான வளையல்களை

யுடையவனும், கைகளாகும் பத்மங்களின் அடியில் விளங்
கும் தங்கமயமான காப்புகளையுடையவனும்,

வாணி உதுஷ்யவிவஸ

தீர்ஸாங்குஸவஸு வாவஸுபீரஸுரூ ||

கூலங்குஷகூலஸிவரா

கூங்குஷகூலிதரதூகூலவ-பாஸூ || 165 ||

165. நான்கு கைகளிலும் சோரிக்கின்ற பாசம்,
அங்குசம், நாமக்கரும்புவில், புஷ்பபாணங்கள் இவைகளை
உடையவனும், உத்துங்கமான கொங்கைகளையுடைய
வனும், குங்கும்பூவின் சாந்தோடு கூடிய இரத்தினமய
மான கஞ்சகத்தை (ரவிக்கையை) உடையவனும்,

சுணுதாபாடிவயூ—

ஸுஸுஷு ஸொலா ஸநாஸிரொஸிவதா ||

ஜாணிக்யவஹிதகாஹீ

ஜீரீவிகாகூலாதோஸுநிதஸூ || 166 ||

166. மிகவும் மெல்லிய இடையையுடையவனும்,
நாபியிலிருந்துபடரும் கருமையான உரோமக்கொடியை
யுடையவனும், மாணிக்கத்தாலிழைக்கப்பட்ட ஒட்டியாணத்
தின் ஒளியினால் சூழப்பட்ட பருத்த நிதம்பத்தையுடைய
வனும்,

கூரலொரூகூலயுமஸூ

ஜவாஜித காலிஜெகூலதூணீரூ ||

புவடிவஸிவகூல கூலி-பா

வஸுஸுஸூபவயுமஸூநொஜூ || 167 ||

167. யானைத் துதிக்கையைப் போன்ற மிருதுவான
துடைகளை உடையவனும், மன்மதனுடைய அம்புருத்

தூணியை ஜயிக்கும்படியான முழங்காற்களை யுடையவ
ளும், ஆமையின் முதுகைப் பழிக்கும் பாதங்களை உடைய
வளும், தளிர் போன்ற நிறமும் தன்மையு முடைய அழ
கிய திருவடிகளையுடையவளும்,

கலையவகளுவொவந

கிரீடா தூர்ஸா ராஜி தவஜாஜாஸு ।

உந்நிலகா நுகுவா

உந்நிலகாவாஜுவொஷி தாநஜாஸு ॥ ॥ 168 ॥

168. பிரம்மா விஷ்ணு இவர்களின் கிரீடரத்தினங்
களாற் சிவப்பாய்ச் செய்யப்பட்ட பாதார விந்தத்தை
யுடையவளும், அளவில்லாத கருணையை யுடையவளும்,
மன்மதனை உஜ்ஜீவனம் செய்யும் அதிக சஞ்சலமான
கடாக்ஷத்தையுடையவளும்,

சூழிஜாஸாவயவ்வா

உநிஜம் பூயரொகிவந்நிகலிகாஸு ।

சூய வுசீடஜநநீ

உந்நிலகாவாஜி ஸுந்நிகலிகாஸு ॥ ॥ 169 ॥

169. ஆதி ரசமாகிற சிருங்காரச் சுவையை அவலம்
பித்தவளும், நிகரற்றதாயும் முதன்மையாயுமுள்ள வேத
மாகிற பூங்கொத்திற்கு அரும்புபோன்றவளும், பிரம்மா
முதல் புழுவிருகவுள்ள ஸகல பிராணிகளுக்கும் தாயாரா
யுமிருக்கும் நித்திய யௌவன முள்ள பரதேவதையாகிற
என் மாதாவை நினைத்து வந்திக்கிறேன்.

கலு கிதள வடியாநு

வலுந்நிலகா தும ஸிவாஜிவாஸுஸு ।

சுலூ விராநலுசுபெதெ:

புலூதகாஜிய ததூ வுரலூசு || 170 ||

170. சிவனுடைய மடியில் வசிக்கும் பரவஸ்துவை ஸ்தோத்திரம் செய்ய உலகில் யார் தான் வல்லவன்? அவ் வஸ்து என் புண்யவசத்தினால் என்னிஷ்டத்தைக் கொடுக்க என் முன் வரட்டும்.

புலுஸிதெதாசுமே

வாஸிவொஹீதுஹ்வய-ஃ ||

தேஜ: கிஹந டிவ்யம்

வாஸதொடு ஹவது வுஃபு கொடிஃ ||

171. பிரபுவின் ஆக்கஞயைப் போன்ற வேதத்தினு லறியத் தகுந்ததும், பரம சிவன் மடியாகிற, சிறந்ததும், தூய்மையானதுமான, படுக்கையையும், கோடுகளையுடைய கரும்பு வில்லையுமுடைய திவ்வியமான தேஜஸ்ஸானது என்முன் தோன்றட்டும்.

புலுஸிதெதாசுமே

வாஸிவொஹீதுஹ்வய-ஃ ||

தேஜ: கிஹந டிவ்யம்

வாஸதொடு ஹவது வுஃபு கொடிஃ || 172 ||

172. மாதூர்யம் நிறைந்த வில்லையுடையதும், தேனொழுகும் அம்பினால் உதாரமாயுள்ளதும், செங்கழு நீர் ஓடைக்கு நாயகனான சந்திரனைச் சிகரத்தில் அணிந்து கொண்டுள்ளதுமான ஏதோ ஒரு தேஜஸ்ஸானது மோக்ஷத்தின் பொருட்டு நமக்கு முன் விளங்கட்டும்.

சுலூ விராநலுசுபெதெ:

புலூதகாஜிய ததூ வுரலூசு ||

காவுகூரனாடிகாவிநி

காந்விஜிதாவி வியுதணிவாவி ।

வினது ஹுடி வுவிந ஜவநு

வஹுவித மவ மரவகெவி கிவிவிஹு || 176 ||

176. கருமை நிறத்தால் அழகிய வண்டைப் பழிக்கும் குடிலமான கூந்தல்களையும், மணிகளிழைத்த கடிஸுத்திரத்தோ (அரைஞாணை)டு விளங்கும் மணல் மேட்டை யொத்த ஜகனத்தை(அடிவயிற்றை)யும் உடைய காரணத்தால் சிவபிரானுடைய கிரீடையை அதிகப்படுத்தும் ஒரு மகத்தான பொருளானது மனதில் ஸதா சேர்ந்திருக்கட்டும்.

கூஹுவிதிவகிதவாரா

கூரூவிந்ஹாயவாடயஹுகூவா ।

கூரூணாவயொயிவெவா

காவந விதேஹுகூஹுவிதீவா || 177 ||

177. குங்குமப் பொட்டையுடைய நெற்றியையும், மாணிக்கச் சாயையை யொத்த பாடல (சிவப்பும் வெளுப்பும் கலந்த) வர்ணமான வெண் பட்டையுமுடைத்தாய்க் கிருபா சமுத்திரத்திற்கு எல்லை (வேலி) போல்விளங்கும் ஏதோவொரு லீலை வடிவமானது என் மனத்தின்கண் பிரகாசிக்கட்டும்.

வஹுயயாஹிவெணு

வஹிநாவா மதுவாகூரூணு ।

ஜியாஸுரிகூவாணு

காஹுநகூரூரிகெவிஸாகூணு || 178 ||

178. வண்டு போன்ற கருங் கூந்தல்களையும், வட்டமான மணல் திட்டுக்கு அவமானத்தை யுண்டாக்கவல்ல நிதம்பங்களையும் உடையவர்களாயும், ஈசுவரன் விளையாட்டிற்கு ஸாக்ஷியாயும், கரும்பைக்கையில் தரித்துக்கொண்டு இருப்பவர்களாயுமுள்ள சிலர் விளங்குகின்றார்கள்.

தவநீயாஸுக்ஷாஸ்வி

திராக்ஷாஜாயுய-நாவிகவவாஸ்வி
கதிவந ஸும-ஹாஸ்வி

ஜீவயனா *கவாலிதொஷிதநாஸ்வி || 179 ||

179. தங்கச்சரிகைவஸ்திரத்தின் காந்தியையும், திராக்ஷாபலத்தைவிட இனிப்பான சொற்களையும், கபாலியாகிய பரமேஸ்வரனைச் சந்தோஷிப்பிக்கச் செய்யும் மனத்தையும், உடைய (பரதேவதையினது) காந்திகள் (கிரணங்களாகிற அநேக சக்திகள்) என் சோகத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

கவலிதகவ ஜாயதாக்ஷம்

கூஸுஜஸாரம் கருமஜீவஹக்யவாஜ-ம் |

சூஜிஜாஸாயிதெவத

ஜீஹகயெ ஹராங்கவாஸ்வி ஜஹம் || 180 ||

180. கரிய கேச பாரத்தையும், நீண்ட கண்களையும் புஷ்பபாணங்களையும் உடைத்தாய்க் கரைபுரண்டு பெரு

*தொஷிதகவாலி.ஜநாஸ்வி தி

புயொக்யவெவ்யுத்யம் சூஷ-ம் |

கவாலிதொஷிதம்

ஜநா யெஷா ஜிதிவா ||

கும் பெருங்கருணையால் விளங்குவதும், முதலாவதான
சிருங்கார ரஸத்திற்குத் தேவதையானதும், ஈஸ்வரன் மடி-
மீது வசிப்பதுமான ஒரு தேஜஸ்ஸை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

கணெ-பாவானுதரம்மித

கடாசுநிஷ்நிகுஃஹ்ருவாஸு ।

காரெஹ்ராமகநியபாஃ

காவிவி விஷ்நாஃ பவரா தநீஃ கவயெ ॥ ॥ 181 ॥

181. காதுகளின் சமீபத்தில் தோன்றுங் கடைக்
கண்களிலிருந்து பெருகிக் கழுத்துவரை வியாபித்து
விளங்கும் கிருபையையுடையவளும், காமேஸ்வரனது மடி-
யில் அமர்ந்து இருப்பவளும் புராதனியுமான ஓரானொரு
வித்தையை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

கரவிநகாஹ்ருதூ

வியொவநதும்பஸுநாஃபெநுஃ ।

ஹநுஃநெநிநி—

உதூஃபவாஹெநுஃஸவாஃ வநெ ॥ ॥ 182 ॥

182. தாமரைப் புஷ்பத்தின் கார்த்தியைத் தோல்வி
யடையச் செய்யும் இரண்டு கண்களையும், சந்திரன்
போன்ற முகத்தையு முடைத்தாய், வேதமாகும் அரும்
பிற்கு வீடுபோல் இருக்கும், சந்திரசேகரனது, அந்தப்
புரத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(அந்தப்புரமென்பது பரதேவதை)

விஃவநிகுஃபவாஃபவாஃ

விஃவ கஹ்யபவாஃபவாஃ ।

கஃபவாஃபவாஃபவாஃ

விஃவகஃ கவிவி பவாஃபவாஃ பவாஃ ॥

(பரமசிவனது அந்தக்கரணமே பரதேவதை.)

உடிஜி நகாஸாணா—

நுஜீவஸுஜ நடியாவீயாநு ।

காசுலிதவஸுஜாவாநு

கயயெ கா நவிகவடிநம் பூணாநு || 186 ||

186. உதய சூரியன்போன்று சிவந்ததிருமேனியை யுடையனவும், குமுதபந்துவான சந்திரரேகையைச் சிரசில் தரித்துக்கொண்டிருப்பனவும், புண்ட்ரேக்ஷுவாகும் வில்லைக் கையில் தரித்துக்கொண்டிருப்பனவுமான கபர்த்தியாகும் பரமேஸ்வரனது பிராணன்களை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(பரமசிவத்தின் பிராணன்களை பரதேவதை)

ரஸநாஸஜீவநயா

ரஸநாஜீவாதுவாவலாஸுரயா ।

பூணாயுஜீரஸரயா

பூதம் விஜ்ஞ் சுயாவி வாஸநயா || || 187 ||

187. கடிசுத்திரத்தினால் சோபிக்கும் ஜகநத்தை (அடிவயற்றை) உடையதாயும், நாக்கிற்கு உயிரைத்தரும் (கரும்பு) வில்லினால் பிரகாசிக்கின்றதாயும், மூக்கிற்கு ஆயுளைத்தரும்(புஷ்ப) பாணங்களையுடையதாயும் உள்ள ஏதோ ஒரு வாஸனையினால் என்மனம் கிரகிக்கப்பட்டது.

வாஸநாசுவாஸநா-எங்கும் வியாபித்து விளங்குவதால் வாஸனையென்பது பரதேவதையைக் கூறியதாகும்.

ஸாஸிஜஸஹயுஜ்ஜுஸா

ஸஸாஸுதிகாஸநாஸிவிசுஹயா ।

ஹாஸா சுயாவி வெதொ

நாஸாஜீனிஸாஸிவடிநயா ஹரிதஜ் || || 188 ||

ஸ்ரீ-8

குவயயஸுஷுநயநெந்

குவயிரிகுடு ஸ்வயுகுவலாரெந் ।

கரணாஹிகுடாநெஷ்

கவலிதலிதொழலி சுதிவயெந் குது—

[நெந் || 191 ||

191. செங்கழுநீர் புஷ்பத்தைப் போன்ற கண்களையும் குலாசல சிகரங்களைப் போன்ற ஸ்தனபாரத்தையும் கருணைகசிந்தொழுகும் கடாசுத்தையும், உடைத்தாயிருக்கும் சில சந்தோஷங்களால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட சித்தத்தையுடையவனாயிருக்கிறேன்.

சந்தோஷமேபரதேவதையாக உருவகம்.

நதஜநஸுலலாய நலோ

நாண்குலநாலிலொல நாய நலி ।

நநிதமிரிஸாய நலோ

லஹஸ நவநீல வாடலாய நலி || || 192 ||

192. பக்தர்களால் அதிசுலபமாயடையக் கூடியதும் தாமரைமலர் போன்ற கண்களையுடையதும், பரமேஸ்வரனைத் திருப்தி செய்விக்கக் கூடியதும், புதிய கதம்ப புஷ்பம் போன்று பாடல நிறத்தோடு கூடியதுமான தேஜஸ்ஸுக்கு நான் நமஸ்காரம் செய்கின்றேன்.

காடிஸகஸுலயாநெ

காயஹாயகணாயிதாயநெ ।

லீநெ லிரந்தநமிராம்

லுநெ கலெஹிலிடிடியெ ஸுணகீழ || 193 ||

193. கதம்ப புஷ்பம் போன்ற காந்தியையுடையதும், சூரியனை ஓர் அனுவாகச் செய்யத்தக்க, சரீர காந்தி

• சுழிபுகவரீ ஹரெ ஹ் :

കുറുപ്പുശബ്ദം ഏകാദശിയിൽ.

கூடு யுந் துந் ஸுந் ஸுந்

கூழி-⁶புண திங்க ரவாழி, கூதகெஹ) ||

194. குடிமனான கேசபாரங்களை யுடையவர்களாயும் குங்குமம் போன்று செவ்விய கிரணங்களை யுடையவர்களாயும் உத்தங்கமான கடின ஸ்தனங்களை யுடையவர்களாயுமிருக்கும் ஹிமயபர்வதத்திற்குச் சந்தோஷமானவர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறோம்.

கொகநடிசொணராணா—

தொழிலகாரர் ஓர் ஓர் விதி தவறாமல் வாங்குக.

உத்யு ஸுமநிநயநா—

உருசுகுமெரி-ந ஷெவ.தாஜநாடி || 195 ||

195. செங்கழுநீர் புஷ்பம்போன்று சிவந்த பாதங்
களையும், அழகிய சுருட்டையான அளக பாரத்தால் ஜயிக்
கப்பட்ட பாசியையும், நீலோத்பலம் போன்ற அழகிய
கண்களையும் உடைய பரதேவதையை விட வேறான மற்
றொரு தேவதையை நாம் அங்கீகரிக்க மாட்டோம்.

சுவாடி மாயரணா—

ஜா நீயுஸி^யயை வை-_நபாசுலா நாடி .

சுநாயஜீவநாநா—

கோகுதாநாம் ஹாஸ்ய ஜாஸொஃஸி || 196 ||

196. கொஞ்சம் வெளுப்பும் சிவப்பும் கலந்த பாடல வர்ணமான கீழுதட்டை யுடையவர்களும், சுகந்த தைலத்

தோடு கூடிவிளங்கும் நீளமான கேசபாரத்தையுடையவர்களும் ஆன, பரமேஸ்வரருடைய ஹ்ருத்தமான அபிப்ராய ரூபமானவர்களுக்கு நான் தாஸனாயிருக்கிறேன்.

வஹிவி தவிவாஸஹாஸ—
வ

ஹரிதாஸுவஹாஹிதாஹிநியாஸு ।

உஹி உஹி உஹி

காஸுவிகாஹிஜீவநாஸிஷு ॥

॥ 197 ॥

197. விலாசம், சிரிப்பு முதலியவைகள் நன்கு ஸ்புரிக்கும் ஸ்பாவத்தையுடையவரும், திரிபுர சத்ருவான பரமேஸ்வரனது அங்கத்தின்மேல் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவனும், காமாரியான ஈஸனது ஜீவநாடியானவருமான ஏதோ ஒரு வஸ்துவினிடத்தில் என் மனது முழுகட்டும்.

வஹிதா வாது ஸிரொ ரெ

வஹிஹிவா உஹிஉஹிவா ।

ஹிஹிஹி உஹி

வஹிஹி வாது வஹிஹி ॥ 198 ॥

198. என் சிரசை லலிதையும், நெற்றியை மதுமதீநுபமான அம்பாளும், புருவங்களைப் பவானியும், இரண்டு கண்களைப் புஷ்பபாணங்களைக் கையிலுடைய அம்பாளும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

வாயாநாஸா வஹி

ஸஹிவா உஹிஹி ஸஹிஹி ॥

கயரொஹிஹிஹி

ஹிஹி வாது ரெ விரா விரா ॥ 199 ॥

199. மூக்கைப் பாஸையும், தந்தங்களை ஸுபகையும், நாக்கைச் சுந்தரியும், கீழுதட்டை ஆதிசக்தியும் மோவாய்க்கட்டையைச் சக்ரேசியும் வெகுகாலம் ரக்ஷிக்கட்டும்.

கூரெஹீரீ உ கண-௭௭

கூரிக்ஷீ வாது மஹயொய-௭௭ மஹி ।

ஸ்ரீஜாரநாயிகாஹீ—

அஹநம் ஹிம்ஹாஸநெஹீரீ உ மஹி ॥ 200 ॥

200. காதகளைக் காமேஸ்வரியும், கன்னங்களிரண்டையும் காமாக்ஷியும், ரக்ஷிக்கட்டும். முகத்தைச் சிருங்கார நாயிகையும், கழுத்தை ஸிம்ஹாஸநேஸ்வரியும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

ஹீரீஹீரீ வாது

ஹீரீஹீரீ வாது உ வாதுஹீரீ ரீ ।

வாணீ உ வஹீரீநியா

வாயாஹீநியா நவாவஹீரீஹீரீ ॥ 201 ॥

201. இரண்டு தோள்களை ஸ்கந்தமாதாவும் கைகளைப் பாடலாங்கியும், கரதலங்களைப் பத்மநிலையும், நகவரிசையை வீஜயையும் சதா ரக்ஷிக்கட்டும்.

கொஹீரீரீ உ வஹீரீ

கூகூரீ வாஹீரீஹீரீஹீரீஹீரீ ।

கூரீரீரீ உ வஹீரீ

கூரீரீ உ வாயாஹீரீஹீரீஹீரீஹீரீ ॥ 202 ॥

202. மார்பைக் கோதண்டினியும், ஹிமயமலையின் பேண் வயிற்றையும், மத்தியத்தைக் கலியாணியும், இடுப்பைச் சுந்திரதையும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

உளரூபம் உ வாயா

உலாஜியாநீ உ ஜாநுநீ ரகஷக |

ஜவெ உ ஷாயஸ் ரெ

வாயாஜாஉள உ வாஸஸுணிஹஜா || 203 ||

203. இரண்டு துடைகளை உமையும், முழங்கால் களை மீருடானியும், கணுக்கால்களை ஷோடசியும், பாதங் களைப் பாசாங்குசதாரினியும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

பூராத் வாது வரா லாம்

உய்யுஷு வாது ஜனி மூஹாயீஸா |

ஸவ-ராணுவது உ லாயம்

வாயாஜாஉள உ ஹெரவீ ஸாக்ஷா ||

204. பரா பட்டரிகை விடியற்காலத்திலும், சிந்தா மணிக்கிருஹத்திற்கு அதிபையான ராஜராஜேஸ்வரி மத்தியானத்திலும், சர்வாணீ (என்னும் மாதங்கி) சாயங் காலத்திலும், பைரவி (என்னும் வாராஹி) ராத்திரியிலும் என்னைக் காக்கட்டும்.

லாய-ராம் ரகஷது மளரீ

வாயாஜாஉள விஜு-மூஹவீஸா |

ஸ்ரீவிஜா உ யஸா ரெ

ஸீலம் வாவ்யாஜி ரம் ஜஹாரஜீது || 205 ||

205. பாரியையைக் கேளரீதேவி ரக்ஷிக்கட்டும்; புத்திரர்களைப் பிந்து பீடத்தில் விளங்கும் அம்பாள் ரக்ஷி கட்டும்; என்னுடைய கீர்த்தியை ஸ்ரீவித்தை ரக்ஷிக்கட் டும்; எனது ஒழுக்கத்தை மஹாராக்ஞீ ரக்ஷிக்கட்டும்.

வவநயி வாவகயி

ஷோணியி மநயி க்யவீடயி |

ரவியி ஸஸியி ஷிஷி

ஸஸியி ஸ்ரானியி ஸிவெ வாஹி || 206 ||

206. காற்று, அக்கினி, பூமி, ஆகாசம், ஜலம், சூரியன் சந்திரன், திக்கு, காலம், பிராணன் என்னும் இவைகளின் ஸ்வரூபமாய் விளங்கும் சிவையே! என்னை இரக்ஷிப்பாயாக.

காஹி க்வாலி நி ஸ-ஹி நி

ஹெஹி ஜாதம் ஹி வஹி ஷிஷ-ஹெ ।

வாஹி விஷுவாலி நி

ஹெஹி ஹெஹி வாவய விரம் ஜா || 207 ||

207. காளி, கபாலினி, சூலினி, பைரவி, மாதங்கி, பஞ்சமி, திரிபுரை, வாக் தேவி, வந்த்யவாசினி, பாலை, புவனேஸ்வரி, என்னும் பல நாமங்களையும் அவற்றிற்குரிய வடிவங்களையும் பெற்ற பரதேவதையே என்னை வெகு காலம் ரக்ஷிப்பாயாக.

கவிநவலிநி-ஹாஹி—

ஹெஹி ஹிஷயினி யெ ஹிஷயெ ।

ஹெஹி நிவததி தெஷா—

ஹெஹி நயநாகுடாகுக்ஷெஹா || 208 ||

208. புதிய குங்குமம் போன்ற சிவப்பு நிறமான என்னை எவர்கள் மனத்தில் நினைக்கின்றார்களோ அவர்களின் மீது மஹாலக்ஷ்மியின் கடைக்கண் பார்வையாகும் அலைகள் ஸதா மோதிக்கொண்டிருக்கும்.

ஹெஹி கவிநவலிநி—

ஹெஹி ஹெஹி ஹெஹி ஹெஹி ஹெஹி ।

ஹெஹி தய தா ஹி தவண-ஹெ

வாவெ நிய-ஹெஹி தய தா வடிநாக || 209 ||

209 அ, க, ச, ட, த, ப, ய, ஸ என்னும் வர்க்காவ்
டகத்துடன்கூடி வசீநீ முதலியோரால் சூழப்பட்டு
வெண்மை நிறமாயுள்ள ஸ்வரூபத்தை நினைக்கிறவர்களு
டைய முகத்திலிருந்து வாக்கா (கவிதையா)னது முயற்சி
யில்லாமலே பிரவிகிக்கின்றது.

சுநகஸுமகா மளரீம்

கண-வ்யூயொயகூஹயஜி தயாழ் ।

புஹவிதஜீவீன வவதீ

யூயபனொ யெ த வனவ ஹயநடாஃ || 210 ||

210. கௌர நிறமாயும், பொற்சலாக்கைப் போன்று
முள்ள காதுகளில் தொங்கும் இருகுண்டலங்களையுடைய
வளும், சிரிப்போடு கூடிய முகத்தையுடையவருமான
உன்னை, யார் நினைக்கின்றார்களோ அவர்களே பூலோக
குபேரர்களாக விளங்குகின்றார்கள்.

ஸீஷ-ஹொஹாஹயெய்

ஸீதவீயபிஷவஷி-ஹீம் வவதீழ் ।

சுநுஜிநஜிநுவினயதாம்

சூயுஷ்யம் வவசீவஹீயவந்யாழ் || 211 ||

211. சிரவிலுள்ள ஸஹஸ்ரதள கமலத்தின் மத்தி
யில், குளிர்ந்த அமிர்தத்தை வர்ஷித்துக்கொண்டிருக்கும்
உன்னை, ஒவ்வொரு நாளும் நினைக்கின்றவர்களுக்கு உல
கத்தில் அதிகமான ஆயுள் ஏற்படுகின்றது.

ஜயாரஸிதா ஜிஹாண—

நயநாம் ஜாதஹகூஹவகௌஜாழ் ।

ஹந்தாவதஹிநீம் கூாம்

ஸவியெ வஸ்யுவிஸுசுதிநஃ கௌகி || 212 ||

212. மதுரமான புன் சிரிப்பையுடையவளாயும்
மதத்தினால் சிவந்த கண்களையுடையவளாயும், யானை மத்
தகம் போன்ற குச கலசங்களையுடையவளாயும், சந்திர
னைச் சிரோபூஷணமாய்த் தரித்துக்கொண்டிருப்பவளாயு
ள்ள உன்னைச் சிலர் தன் பக்கத்தில் பார்க்கின்றார்கள்.

மலிதாயாஃ ஸ்வரூதம்

மலிதவடாஹிஃ ப்ருணீதயாய-பாஹிஃ ।

ப்ருதிஹிநிவநள வந்தாஃ

மமநாநிவஸ்துஃ ப்ருமஸ்துதெ ஸெவ ॥ 213 ॥

ஐதி ஸ்ரீஹமவஹி-வ-பாஸாஹி-ஹி-

ப்ருணீதம் மலிதாஸ்வரூதம்

ஸம்வாண-பு

ஸ்ரீ தி-வ-பாஸா-நி-

வாணாவி-புதஸ்து.

213. சலபமான பதங்களேக்கொண்டு ஆர்பா விருத்
த்தில் செய்யப்பட்ட இந்த லலிதாஸ்தவரத்தினத்
ததப் பூமியில் பாராயணஞ் செய்கிறவர்களுடைய பலங்
களேச் சொல்லுவதற்கு அந்த பரதேவதையான லோக
மாதா தான் சக்தியுடையவள் ஆவள்.

மங்களம்.

ஓம். ஸாந்திஃ ஸாந்திஃ ஸாந்திஃ

ஸ்ரீ பரதேவதார்ப்பணமஸ்து.

சாஸ்திரவதி.கா

(பிழை - திருத்தம்)

பக்கம் 24.

ஸ்ரீ சக்கிரம் :—ஸ்ரீ வித்யாரண்ய ஸ்வாமிகளின் மதப்படி, மர்யாதா விருத்தங்கள் இரண்டுடன் வெளி விருத்தம் ஒன்று சேர்ந்து மூன்று விருத்தங்களாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. வெளியே மூன்று விருத்தங்கள் இருத்தல் வேண்டுமென்பது பலரால் ஒப்பப்பட்ட விஷயம். ஆதலின் மூன்று விருத்தங்களை வெளியே பாவிப்பது அவசியம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
12	22	உள், வெளி யென்னும் } இரண்டு தசகோணங்கள் }	அஷ்டதளம், சதுர்த்தளம்.
26	11	காம்ப்ரதா,	காமப்ரதா,
32	7	வ்யூத்யுயம்	வ்யூத்யுயம்
47	11	ஜீவவஸிதம்	ஜீவவஸிதம்
47	12	விநுஸிஸாநு	விநுஸிஸாநு
63	6	பிரகார	பிரகார
70	16	வ்யூயாம்	வ்யூயாம்
75	15	காஹந	காஹந
76	24	நிகுடஸ	நிகுடஸ
80	17	ஜீவ்யு	ஜீவ்யு
85	9	வ்யஹ	வ்யஹ
90	2	விஹ	விஹ
91	21	கத்யு	கத்யு
106	19	கிஹந	கிஹந
107	24	உயைதம்	உடையதம்
116	4	வ்யூவித	வ்யூவித
	19	புருவங்களைப்	புருவங்களைப்
	20	கொடிஹிநீ	கொடிஹிநீ